

ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ Μ. ΜΑΛΙΚΟΥΤΗ
Βοηθού του Γλωσσολογικού Σπουδαστηρίου

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ

Ὁ Γεώργιος Ν. Χατζιδάκις ἐγεννήθη ἐν Μύρθιφ Ἀγίου Βασιλείου Κρήτης τὴν 12ην Νοεμβρίου 1848, ἀπέθανε δ' ἐν Ἀθήναις τὴν 26ην Ἰουνίου 1941.

Νέος εἰσέτι ἐπολέμησε κατὰ τὴν κρητικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1866, τὸ δὲ 1868 ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, ὅπου εἶχον ἤδη προσφύγει ἡ μήτηρ μετὰ τῶν ἀδελφῶν του.

Ἐκτοτε ἀνακόψας τὸν ἔργῳ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς μητρὸς Κρήτης ἀγῶνα, παρέμεινεν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπεδόθη μετ' ἀξιοθανμάστου θελήσεως καὶ ἐπιμονῆς εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐλλιπεστάτης μέχρι τότε μορφώσεως αὐτοῦ. Οὐδέποτε δ' ὅμως ἐλησμόνησε τὸ πρὸς τὴν πατρίδα ὀφειλόμενον χρέος, διὸ καὶ εἰς ἡλικίαν πενήκοντα περίπου ἑτῶν, ὥριμος πλέον καὶ διεθνοῦς κύρους ἐπιστήμων, ἐπανῆλθεν εἰς Κρήτην (1897), ἵνα κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπανάστασιν αὐτῆς ἀγωνισθῇ ἐκ νέου πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος.

Ἐν Ἀθήναις συνεπλήρωσεν εἰς διάστημα πέντε ἑτῶν (1868—1873), κατ' ἀρχὰς μὲν εἰς τὸ ἰδιωτικὸν σχολεῖον τοῦ Μανούσου, ἀργότερον δ' εἰς τὸ Β' Γυμνάσιον Ἀθηνῶν τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς, ἐν συνεχείᾳ δ' ἐνεγράφη (1873) εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐξ ἧς ἔλαβε πτυχίον τὸ 1877.

Κατὰ τοὺς χρόνους τούτους τῶν ἐν Ἀθήναις σπουδῶν ὁ Χ. ἠντύχησε νὰ παρακολουθήσῃ τὰς παραδόσεις διαπρεπεστάτων καθηγητῶν, κυρίως δὲ καὶ πρὸ πάντων νὰ καταστῇ διακεκριμένος καὶ πεφιλημένος μαθητὴς τοῦ πολλοῦ Κόντιου, παρ' οὗ ἐμυήθη τὰ προβλήματα τῆς φιλολογικῆς ἐπιστήμης καὶ ὠπλίσθη μὲ ζηλευτὴν ἐλληνομάθειαν.

Εὐθὺς μετὰ τὴν λήψιν τοῦ πτυχίου διαγωνισθεὶς ἔτυχεν ὑποτροφίας, μετέβη δ' εἰς Γερμανίαν πρὸς σπουδὴν τῆς γλωσσολογίας.

Κατ' ἐξοχὴν δημιούργημα τοῦ γερμανικοῦ πνεύματος διήνυε τότε ἡ νεαρὰ εἰσέτι ἐπιστήμη αὕτη βίον ὀλίγων μόλις δεκαετηρίδων. Ἐν τούτοις τὰ ἐπιστημονικὰ πορίσματα αὐτῆς ἦσαν τοσαύτης σπουδαιότητος, ἡ δ' ἀνάπτυξις

της τόσον ταχεία, ὥστε διαλύσασα ἑνωρὶς τὴν δυσπιστίαν μεθ' ἧς τὸ πρῶτον ὑπεδέχθη αὐτὴν ὁ κόσμος τῶν κλασσικῶν φιλολόγων, εἶχεν ἤδη ἐπιτύχει τὴν ἀναγνώρισίν της ὡς ἀδελφῆς τῆς φιλολογίας ἐπιστήμης, ἰσοτίμου καὶ αὐτοτελοῦς.

Ὅτε ὁ Χ. ἦλθεν εἰς Γερμανίαν, ἡ γλωσσολογία ἐκαλλιεργεῖτο ὑπὸ ἀνδρῶν διαπρεπεστάτων, θεμελιωτῶν ὑγιоῦς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης. Μαθητεύσας παρὰ τοιούτοις διδασκάλοις ὁ Ἕλλην ὑπότροφος, ὅστις ἦτο ἤδη ὠπλισμένος διὰ θαυμασίας φιλολογικῆς προπαιδείας καὶ βαθείας ἑλληνομαθείας, δὲν ἐβρόδυνε νὰ κατακτήσῃ τὴν ἐπιστήμην ἣν ἐξελέξατο καὶ νὰ ἀποβῇ, ἐπιστρέφων εἰς Ἑλλάδα, εἰσηγητὴς καὶ θεμελιωτὴς ταύτης ἐν τῇ χώρᾳ του.

Ἐν Γερμανίᾳ παρέμεινεν ἐπὶ τέσσαρα ἔτη (1877 — 1880) φοιτήσας διαδοχικῶς εἰς τὰ πανεπιστήμια Λιψίας, Ἰέννης καὶ Βερολίνου. Κατὰ τὰ ἔτη τῶν σπουδῶν του διήκουσε τῶν παραδόσεων τῶν κορυφαίων γλωσσολόγων τῆς ἐποχῆς Windisch, Curtius, Cappelер, Sievers, κυρίως δὲ τῶν K. Brugmann καὶ B. Delbrück, οὓς ἀπεκάλει πάντοτε μετ' εὐγνωμοσύνης μεγάλους διδασκάλους του.

Εἰς Ἀθήνας ἐπανῆλθε τὴν ἀνοιξὶν τοῦ 1881. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ὑποβαλὼν διατριβὴν ὑπὸ τὸν τίτλον «*Περὶ τῶν εἰς -ους συνηρημένων τῆς β' κλίσεως καὶ τῶν εἰς -ος ὁδδετέρων ὀνομάτων τῆς γ' ἐν τῇ νέᾳ Ἑλληνικῇ*» ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας, τὸ δὲ 1883 ἀνηγορεύθη ὑφηγητὴς, ὑποστηρίζας τὴν «*Περὶ φθογγολογικῶν νόμων καὶ τῆς σημασίας αὐτῶν εἰς τὴν σπουδὴν τῆς νέας Ἑλληνικῆς*» διατριβὴν αὐτοῦ. Τέλος τὸ 1885 ἐξελέγη ἑκτακτος, τὸ δὲ 1890 τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Γλωσσολογίας καὶ Ἰνδικῆς Φιλολογίας ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν.

Τὸ ἔργον ὅπερ ἐπετέλεσεν ἀπὸ πανεπιστημιακῆς καθέδρας ὁ Χ. ὑπῆρξε μέγα. Ἀκαταπόνητος καὶ πάνσοφος διδάσκαλος ἐποδηγέτησεν ἐπὶ μακρὸν τοὺς ἀκροατὰς αὐτοῦ εἰς τὴν ὀρθὴν ἀσκήσιν τῆς γλωσσικῆς ἐπιστήμης καὶ ἐφρονημάτισεν αὐτοὺς δι' ὑγιῶν γλωσσικῶν ἀρχῶν. Ἐξαίρετος ἐπιστήμων καὶ ἐρευνητὴς εἰσήγαγε τὴν αὐστηρὰν ἐπιστημονικὴν μέθοδον ἐρεῦνης, ἀπέδειξε δ' ἐσφαλμένας καὶ ἀπαράδεκτους τὰς μέχρι τότε ὑπὸ ἑρασιτεχνῶν μᾶλλον διατυπωθείσας θεωρίας περὶ τῆς Νέας Ἑλληνικῆς. Ἀγωνιστὴς δ' ἐκ φύσεως καὶ παραδόσεως δὲν περιορίσθη εἰς μόνην τὴν θεωρητικὴν ἔρευναν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀληθείας καὶ τῆς πνευματικῆς παραδόσεως τοῦ ἔθνους ἐδραζόμενος ἠγωνίσθη διὰ βίου σθεναρῶς πρὸς ἐπιβολὴν τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ γλωσσικῶν του ἀρχῶν. Δι' ἀκαταμάχτου ἀγωνιστικῆς δυνάμεως κατῴρθωνε νὰ ἐπιβάλληται ἔναντι πεισμώνων πολλᾶκις καὶ φανατικῶν ἀντιπάλων, ἄγων τὴν ἐπιστημονικὴν μάχην μέχρι τέλους καὶ διασκεδάζων ἑξαντλητικῶς τὴν ἐπιχειρηματολογίαν τῶν ἀντιφρονούντων.

Οἱ μακροὶ καὶ ἀδιάκοποι ἀγῶνες αὐτοῦ καλύπτουσι τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας τοῦ παρελθόντος καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ πρώτου ἡμίσεος τοῦ παρόντος

αἰῶνος, ἥτοι διάστημα χρόνου ἀσυνήθως πολὺ διὰ συνήθη ἀνθρωπίνην δραστηριότητα. Ἡ μοῖρα, οἶονεῖ ἀνταποδίδουσα διὰ τὴν ὕψιμόν πως ἔναρξιν τῆς πνευματικῆς καλλιιεργείας τοῦ ἐξαιρετῶς πεποικισμένου τούτου Ἑλληνος, ἐχώρισεν εἰς αὐτὸν μακροζῶϊαν καὶ σωματικὴν εὐεξίαν σπανίαν, ἥτις μόνον περὶ τὸ τέλος τοῦ βίου διαταράχθη.

*
* *

Ἐν τῇ ἀσκήσει τοῦ λειτουργήματος αὐτοῦ ὁ Γεώργιος Χατζιδάκις ὑπῆρξε διττῶς εὐτυχής. Τοῦτο μὲν, διότι ἀνελάμβανε νὰ καλλιεργήσῃ τὴν ἔρευναν τῆς μητρικῆς αὐτοῦ γλώσσης, ἧς εἶναι ζήτημα ἂν ἐν τῷ κόσμῳ ὑπῆρχε μεταξὺ τῶν συναδέλφων αὐτοῦ πληρέστερος κάτοχος, τοῦτο δέ, διότι οὐδεμία ἄλλη γλῶσσα προσεφέρετο ὅσον ἡ Ἑλληνικὴ εἰς γλωσσικὰς ἐρεῦνας καὶ δὴ καὶ εἰς διαμόρφωσιν ἀκριβοῦς ἐπιστημονικῆς μεθόδου διὰ τὰς καθόλου γλωσσικὰς μελέτας, δοθέντος ὅτι ἡ ἀδιάκοπος αὐτῆς παράδοσις ἡρίθμει βίον τριῶν καὶ ἐπέκεινα χιλιετηρίδων : «ἐπειδὴ οὐδεμία ἄλλη ἐν Εὐρώπῃ γλῶσσα πλὴν τῆς Ἑλληνικῆς καὶ παλαιότερον καὶ πλουσιώτερον παρεδόθη ἡμῖν (προβλ. τὸ πλῆθος τῶν ἀρχαίων διαλέκτων καὶ τῶν διαλεκτικῶν μνημείων), ἐπειδὴ καὶ ἀρχαίῳθεν ἐκαλλιεργήθη λεξιλογικῶς, γραμματικῶς, συντακτικῶς κλπ., ἐπειδὴ κατὰ σειρὰν ἀδιάκοπον πάντων τῶν αἰώνων διεσώθησαν ἡμῖν μνημεῖα αὐτῆς, ἐπειδὴ αἱ ἐξαλλοιώσεις αὐτῆς ἐτελοῦντο ἀεὶ μικρὸν κατὰ μικρὸν, ὥστε εἶναι ἡμῖν σήμερον εὐπαρακολούθητοι, καὶ ἐπειδὴ τέλος ἡροφορικὴ παράδοσις αὐτῆς ἐγίνετο κατὰ πάντας τοὺς χρόνους, διὰ ταῦτα πάντα οὐδεμία ἄλλη γλῶσσα εἶναι σήμερον καταλληλοτέρα αὐτῆς εἰς ἀνεύρεσιν καὶ ἅμα ἐφαρμογὴν τῶν γενικῶν γλωσσικῶν ἀρχῶν καὶ δὴ καὶ εἰς διαμόρφωσιν γνησίας ἐπιστημονικῆς μεθόδου». (MNE 1, 481· πβ. καὶ Πρακτικὰ Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν 2 (1927) 535 κ.ἀ.).

Τὸ ἐπιστημονικὸν ἔργον τοῦ Χ., τεράστιον εἰς ὄγκον, ἀναφέρεται εἰς ὅλας τὰς περιόδους τοῦ μακροτάτου βίου τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης. Κυρίως ὅμως τὴν διεθνή προβολὴν καὶ ἐπιβολὴν αὐτοῦ ὀφείλει εἰς τὰς περὶ τὴν νέαν Ἑλληνικὴν μελέτας αὐτοῦ.

Πρῶτος ὁ Ἀδαμάντιος Κοραῖς ὑπέδειξε τὴν μεγάλην ὠφέλειαν, ἥτις θὰ προέκυπτεν ἐκ τῆς συγκριτικῆς μελέτης κοινῶν γλωσσικῶν στοιχείων τῆς τε ἀρχαίας καὶ τῆς νεωτέρας, εἰσάγων οὕτω τὴν καθ' ἱστορικὴν μέθοδον ἐξέτασιν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἐν τούτοις ἡ ὑπὸ τοῦ σοφοῦ ἀνδρὸς ὑποδειχθεῖσα ὁρθὴ βάσις ἐρεῦνης δὲν ἀπέδιδε οἷα ἀνεμένετο ἀποτελέσματα, διότι ἡσκειτό τότε ἀμεθόδως ὑπὸ ἐρευνητῶν στερουμένων τῆς ἀπαραίτητου γλωσσολογικῆς προπαιδείας καὶ περιορίζετο εἰς μόνην τὴν ἐξέτασιν τῶν ὁμοίων στοιχείων τῶν διαφόρων περιόδων τῆς Ἑλληνικῆς, παρατρέχουσα τὰς διαφορὰς αὐτῶν καὶ τοὺς λόγους, οἵτινες προεκάλουν ταύτας. Κατὰ τοὺς χρό-

νους ἐκείνους ἄλλωστε ἡ λαλουμένη ὑπὸ τοῦ λαοῦ γλῶσσα ἐθεωρεῖτο ὑπὸ τῆς πλειονότητος τῶν λογίων ἀναξία προσοχῆς καὶ μελέτης ὡς γλῶσσα χυδαία, ἀνάμεικτος ἐκ παντοίων στοιχείων παρὰ τὰ διδάγματα τοῦ Κοραῆ, ὅστις διὰ σοφῶν παρατηρήσεων ἀπεκάλυπτε τοὺς ποικίλους θησαυροὺς, οὓς ἔκρυπτε.

Ἡ μετὰ τὸν Κοραῆ ἐρευνα ἐφήρμοσε καὶ τὴν λεγομένην ριζικὴν μέθοδον, δι' ἧς οἱ Curtius, Pott, Borp κ. ἄ. ἐξήταζον τὰς ἀρχαίας γλώσσας. Ἐνῶ δ' ὅμως προκειμένου περὶ τῶν γλωσσῶν τούτων, τῆς ἀρχῆς τῆς ἱστορικῆς παραδόσεως τῶν ὁποίων προηγήθη μακρὰ σκοτεινὴ περίοδος, ἡ μέθοδος αὕτη θὰ ἠδύνατο νὰ ἰσχύσῃ, ἡ δι' αὐτῆς ἀπόπειρα ἐξετάσεως τῆς νέας Ἑλληνικῆς ἦτο κατὰ βάσιν ἐσφαλμένη, δοθέντος ὅτι ἡ παράδοσις τῶν διαφόρων περιόδων τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης οὐδέποτε διεκόπη.

Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοιούτων ἀτελῶν ἢ ἐσφαλμένων μεθόδων εἶναι φυσικὸν ὅτι οὐδεμία συστηματικὴ μελέτῃ τῆς νέας Ἑλληνικῆς εἶχεν ἐπιτευχθῇ μέχρι τῶν χρόνων τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Χατζιδάκι, ἐφ' ὅσον παρέμενον εἰσέτι τελειῶς ἄγνωστοι οἱ φθογγικοί καὶ κλιτικοὶ νόμοι αὐτῆς. Οἱ ἐρευνηταί, προσπαθοῦντες νὰ ἐτυμολογήσωσι λέξεις καὶ τύπους τῆς λαλουμένης, ὑπ' οὐδενὸς φωνητικοῦ καὶ κλιτικοῦ νόμου ἠμποδίζοντο ἀπὸ τοῦ νὰ ἀνευρίσκωσιν εἰς αὐτὴν στοιχεῖα τῆς ἀρχαίας καὶ δὴ τῆς αἰολικῆς καὶ δωρικῆς διαλέκτου. Ἐπὶ τῶν ὑποτιθεμένων δὲ αἰολοδωρισμῶν βασιζόμενοι ἐκίρτυτον τὴν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τῶν ἀρχαίων τούτων διαλέκτων καταγωγὴν τῆς νέας Ἑλληνικῆς, τὴν δοξασίαν τῶν δὲ ταύτην ἐνίσχυε τὸ γεγονός ὅτι δι' αὐτῆς ἠδύναντο νὰ κλονίσωσιν ευκόλωτον τὴν τότε περίπου διατυπωθεῖσαν, ἀργότερον δ' ἀνατραπέσαν πλήρως, θεωρίαν τοῦ Φαμεράνερ.

Ὁ Χατζιδάκις κατέρριψε νὰ εὐκόλως τὰς τοιαύτας ἀμεθόδους ἐρεῦνας καὶ θεωρίας, εἰσήγαγε δ' ἀντὶ τούτων τὴν κατὰ τὰ διδάγματα τῆς γλωσσολογίας ὀρθὴν ἀσκήσιν τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης. Οἶονεὶ προαγγέλλων τὸ ἔργον, ὃ ἐπέπρωτο νὰ ἐπιτελέσῃ, γράφει: «Τὰ ὀλίγα ταῦτα νομίζω ἱκανὰ νὰ ἀποδείξωσιν ὅπερ ἐσκόπουν, καὶ πρὸς τούτοις ὁπόσος καὶ ὁποῖος ὁ θερισμὸς ἡμῖν πρόκειται, καὶ κατὰ τῖνα τρόπον καὶ μετὰ τίνος ἀκριβείας ἀνάγκη νὰ ἀναλάβωμεν τὸ ἔργον, ἂν τι ἀληθὲς καὶ ἐπιστημονικὸν θέλωμεν νὰ ἐξεύρωμεν, διότι ὁ μέχρι τοῦδε τρόπος τῆς καταγραφῆς δύναται νὰ παραβληθῇ εὐστόχως πρὸς τὴν ὑπὸ ἀμαθοῦς βιβλιοθηκαρίου κατὰταξιν τῶν βιβλίων κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν σχῆμα ἢ τὸ χρῶμα τοῦ δέματος». (MNE 1, 6).

Χάριν τῆς ἱστορικῆς ἀκριβείας ὀφείλομεν νὰ ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα ὅτι ἀνεφάνησαν καὶ ἐν Ἑσπερίᾳ ἄνδρες σύγχρονοι ἢ καὶ ὀλίγον παλαιότεροι τοῦ Χ., οἵτινες μεθοδικῶς ἐξετάσαντες προβλήματα τῆς νέας Ἑλληνικῆς ἐφθασαν, ἐν πολλοῖς, εἰς ὀρθὰ συμπεράσματα. Τοιοῦτος ὑπῆρξε, μεταξὺ ἄλλων, κυρίως ὁ Κ. Φοῦ, τὴν ὀρθότητα διδαγμάτων τοῦ ὁποίου ἀποδέχεται βραδύτερον ὁ Χ. (Πβ. λ.χ. Κ. Φοῦ ἐν Ἡμερολογίῳ τῆς Ἀνατολῆς 1887 σ. 148—169 καὶ MNE 1, 585 κξ.).

Αἱ περὶ τὴν νέαν Ἑλληνικὴν μελέται τοῦ Χ. εἶχον ἀρχίσει ἤδη ἀπὸ τῶν χρόνων τῶν σπουδῶν αὐτοῦ ἐν Γερμανίᾳ. Ἐκεῖθεν ἀπέστειλε πρὸς τὸ ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενον περιοδικὸν «Ἀθήναιον» τὸ πρῶτον ἐπίσημον δημοσίευμα αὐτοῦ: «*Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νέας ἑλληνικῆς γλώσσης*» (Ἀθήναιον 10 (1881) 3, 85, 208, 213).

Ἀλλὰ τὸ ἔργον δι' οὗ ἐπεβλήθη εἰς τὸν διεθνῇ ἐπιστημονικὸν κόσμον ἦτο ἡ ἐκδοθεῖσα γερμανιστὶ ἐν Λιψία τὸ 1892 «*Einleitung in die neugriechische Grammatik.*» Ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ ἀπέδειξε τὴν ἀπὸ τῆς ἀλεξανδρινῆς Κοινῆς καταγωγὴν τῆς νέας Ἑλληνικῆς καὶ τῶν διαλέκτων αὐτῆς, ἑξαιρουμένης τῆς Τσακωνικῆς, ἥτις συνεχίζει τὴν παλαιὰν νεολακωνικὴν διάλεκτον. Διὰ τῆς σπουδαίας ταύτης διδασκαλίας ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀνετράφησαν αἱ μέχρι τότε κρατούσαι αἰολοδωρικαὶ θεωρίαι, ἀφ' ἑτέρου δ' ἀπεδείχθη κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον πλέον ἢ κατ' ἀδιάκοπον συνέχειαν ἐξέλιξις τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ δὴ καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ βίου καὶ πολιτισμοῦ: «Ἐὰν κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἐξετάζωμεν τὴν ἐν τοῖς μακροῖς αἰῶσιν ἐξέλιξιν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, τ.ἔ. ἐὰν παρακολουθῶμεν ταῖς ποικίλαις κατὰ τοὺς διαφόρους χρόνους ἀλλοιώσεσι καὶ ἀναζητῶμεν τὰς αἰτίας αὐτῶν, βλέπομεν οὐ μόνον ὅτι ἡ δισχύρισις καθ' ἣν «ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἀπέθανε βραδὺν θάνατον» (Heyse, *System der Sprachwissenschaft*) εἶναι ἀνακριβής, ἀλλὰ καὶ — τὸ πολὺ σπουδαιότερον — ὅτι ὁ φορεὺς τῆς γλώσσης ταύτης, τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, κατὰ πάντας τοὺς αἰῶνας διεσφάζετο καὶ πάντοτε διετέλει τοσοῦτον ἰσχυρόν, ὥστε τοὺς εἰσερχομένους εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ ξένους ἀφωμοίου ἐαυτῷ γλωσσικῶς, θρησκευτικῶς καὶ πολιτικῶς (πλὴν τῶν τελευταίων Τούρκων καὶ ἐν μέρει, γλωσσικῶς, πολλῶν Ἀλβανῶν)». (MNE 1, 479 = *Einleitung* σ. 228).

Μετὰ τὴν λύσιν τοῦ κεφαλαίουδος προβλήματος τῆς καταγωγῆς τῆς νέας Ἑλληνικῆς ὁ Χ. ἐχώρησε περαιτέρω εἰς τὴν ἐξέτασιν πλείστων ὅσων ζητημάτων αὐτῆς, ἀποδεικνύων οὕτω τὴν ἀλήθειαν τῶν ἐν MNE 1, 108 λεγομένων: «προκειμένου περὶ τῆς νέας ἡμῶν γλώσσης οὐδένες ἄλλοι δύνανται φύσει καὶ θέσει νὰ εἶναι καταλλήλοτεροι ἡμῶν εἰς τὸ νὰ ἐκμάθωσιν αὐτὴν καὶ δὴ καὶ εἰς τὸ νὰ ἐξεύρωσι τοὺς νόμους τοὺς διέποντας αὐτήν».

Αἱ πολυάριθμοι πραγματεῖαι αὐτοῦ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰ ἐγκυρότερα τῶν ἡμετέρων καὶ ξένων περιοδικῶν καὶ ἐφημερίδων, εἶναι δὲ ποικίλου περιεχομένου. Οὕτως ὁρμώμενος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καθ' ἣν «πλὴν τῶν φθόγων καὶ τῆς σημασίας συνεξεταστέον καὶ τὰ κατὰ τὴν κλίσιν καὶ τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν σύνταξιν τῶν λέξεων. Διότι πάντα τὰ στοιχεῖα τῆς γλώσσης συνδέονται καὶ πάντα συμμεταβάλλονται καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κατανοηθῇ ἡ πάθησις τοῦ ἐνὸς αὐτῶν, ἂν μὴ τὰ μεθ' ὧν στενῶς συνδέονται καὶ τὰ ἐξ ὧν πολλάκις ὠρμήθη τὸ πάθος, ἐπαρκῶς κατανοηθῶσιν.» (MNE 1, 126 πβ. καὶ σ. 153 κ.ἀ.), οὐ μόνον καθώρισε τοὺς θεμελιώδεις φωνητικούς καὶ

μορφολογικούς νόμους της νέας Ἑλληνικῆς, ἀλλὰ καὶ διεφώτισε πλῆθος ἄλλων προβλημάτων ἀφορώντων εἰς τὴν ἐτυμολογίαν, τοπωνυμιολογίαν, ὀρθογραφίαν, σύνταξιν κλπ. τῆς τε κοινῶς λαλουμένης καὶ τῶν ιδιωμάτων αὐτῆς.

Πολλὰς τῶν πραγματειῶν τούτων ἀνεδημοσίευσεν, ἐνίστε μετὰ συμπληρώσεων καὶ διορθώσεων, ἐν ταῖς *Γλωσσολογικαῖς Μελέταις* (1901), τοῖς *Μεσαιωνικοῖς καὶ Νέοις Ἑλληνικοῖς* 1—2 (1905—1906), καὶ ταῖς *Γλωσσολογικαῖς Ἐρευναῖς* (1934). Ἡ ἐκδοσις τῶν ἔργων τούτων ἐχαιρετίσθη ἰδιαιτέρως ὑπὸ τῶν ἐλληνιστῶν καὶ εἰδικώτερον τῶν περὶ τὴν γλωσσολογίαν ἀσχολουμένων ἐπιστημόνων.

Δὲν δυνάμεθα ἐνταῦθα νὰ ἀναλύσωμεν τὸ περιεχόμενον τῶν περὶ τὴν νέαν Ἑλληνικὴν δημοσιευμάτων τοῦ Χ., ὧν καὶ ἡ ἀπλὴ ἀπαρίθμησις θὰ ἀπῆτει χῶρον ἱκανόν. Περιοριζόμενοι εἰς ἄδρομερῇ σκιαγραφίαν τῶν γενικῶν κατευθύνσεων τοῦ ἐπιστημονικοῦ αὐτοῦ ἔργου, παραπέμπομεν εἰς τὴν παρατιθεμένην βιβλιογραφίαν ἐκ τοῦ ὄγκου καὶ τῆς ποικιλίας τῆς ὁποίας καταφαίνεται ἡ εὐρύτης καὶ σημασία τῶν μελετῶν αὐτοῦ.

Ἐν τούτοις αἱ ἔρευναι τοῦ Χ. δὲν περιορίσθησαν εἰς μόνην τὴν ἐξέτασιν τῆς νέας Ἑλληνικῆς. Πεποιθῶς ἐπὶ τὴν ἀδιάσπαστον παράδοσιν τῆς Ἑλληνικῆς ἀπὸ τοῦ Ὀμήρου μέχρι σήμερον ἔθηκε τὴν θεμελιώδη ἀρχὴν τῆς συνεξετάσεως πασῶν τῶν περιόδων αὐτῆς, δι' ἧς καὶ μόνον διαφωτίζονται ἀμοιβαίως καὶ εὐρίσκουσι τὴν λύσιν αὐτῶν τὰ προκύπτοντα προβλήματα.

Αἱ περὶ τὴν ἀρχαίαν καὶ μεσαιωνικὴν Ἑλληνικὴν μελέται αὐτοῦ ἀναφέρονται εἰς ζητήματα ἐρμηνευτικά, οἷον παρατηρήσεις εἰς ἀρχαίους συγγραφεῖς ἢ διορθώσεις εἰς ἐπιγραφάς, γραμματολογικά, οἷα τὰ περὶ Πτωχοδόμου καὶ Γεωργηλᾶ, γραμματικά, ἥτοι φωνητικά καὶ μορφολογικά κλπ. Πλὴν τούτων ἐξέδωκεν αὐτοτελῶς εἰς δύο τόμους τὰς πανεπιστημιακὰς αὐτοῦ παραδόσεις ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀκαδημεικὰ Ἀναγνώσματα». Τούτων ἡ δευτέρα ἐκδοσις (1924, 1931) περιλαμβάνει ἐξελικτικῶς τὴν φθογγολογίαν, μορφολογίαν, σύνθεσιν καὶ παραγωγὴν τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς γλώσσης καὶ τῆς μετ' αὐτῆς συνεξεταζομένης λατινικῆς. Ὡς τρίτος τόμος τῆς πρώτης ἐκδόσεως τῶν Ἀκαδημεικῶν Ἀναγνωσμάτων (1902, 1904) ἐξεδόθη τὸ 1916 ἡ «Γενικὴ Γλωσσική», ἀρίστη εἰσαγωγή εἰς τὰ γενικὰ προβλήματα τῆς γλωσσολογίας. Προηγουμένως εἶχεν ἐκδόσει τὸ 1898 ἐλληνιστὶ τὰ «Ἀναγνώσματα περὶ τῶν γενικῶν ἀρχῶν τῆς συγκριτικῆς Γλωσσικῆς» τῶν Whitney - Jolly. Τὸ σπουδαῖον τῆς ἐκδόσεως ταύτης εἶναι ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἀπλῆς μεταφράσεως ξένου ἔργου, ἀλλὰ περὶ πλήρους ἐξελληνισμοῦ καὶ προσαρμογῆς αὐτοῦ εἰς τὰ γλωσσικὰ προβλήματα τῆς Ἑλληνικῆς. Τοιοῦτοτρόπως προέκυψεν ἐν βιβλίῳ σχεδὸν ἐξ ὑπαρχῆς νέον, ὅπερ διατηρεῖ ἔτι καὶ σήμερον τὴν ἐπικαιρότητα καὶ σημασίαν του.

Σημαντικὸν μέρος τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἔργου τοῦ Χ. ἀποτελοῦσι καὶ τὸ μέγα πλῆθος τῶν βιβλιοκρισιῶν, ἃς ἐδημοσίευσεν εἰς τε τὸν ἡμέτερον καὶ ξένον

περιοδικὸν ἐνίστε δὲ καὶ ἡμερήσιον τύπον. Ταύτας χαρακτηρίζει ἀξιοθαύματος πολυμάθεια, σπανία κριτικὴ δύναμις, μεθοδικότης καὶ εὐστοχία, ἣν χαρακτηριστικῶς ὁ Σίμος Μενάρδος εἰς πανηγυρικὸν λόγον ἐκφωνηθέντα κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ὀγδοηκονταετηρίδος τοῦ Χ. ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν παρωμοίασε «πρὸς τὴν θρυλουμένην εὐθυβολίαν τῶν μεγάλων τῆς Κρήτης ὀπλαρχηγῶν».

Μετὰ τῆς αὐτῆς μεθοδικότητος καὶ εὐστοχίας διεξήγαγε καὶ τὰς ἐπιστημονικὰς αὐτοῦ συζητήσεις, δι' ὧν ἀντέκρουεν ἡμετέρους καὶ ξένους ἐπικριτὰς τῶν θεωριῶν αὐτοῦ, ἀποδεικνύμενος ὁξὺς μὲν πολλὰκις καὶ ἀκαμπτος, ἀλλὰ δίκαιος πάντοτε ὑπέρμαχος τῆς ἐπιστημονικῆς ἀληθείας. Αἱ πλεῖσται τούτων ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ περιοδικῷ «Ἀθηνᾶ», κυρίαν ἀφειρηγίαν τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ ἐξορμήσεων.

Ἐκεῖ δ' ἐνθα συνδυάζεται ὑπερόχως ὁ ἀγωνιστὴς καὶ δὴ καὶ ὁ ἐθνικὸς ἀγωνιστὴς μετὰ τοῦ ἀκαταμάχητου ἐπιστήμονος, εἶναι εἰς τοὺς ἀγῶνας, οὓς διεξήγαγε κατὰ, διαπρεπῶν ἐνίστε, ξένων ἐπιστημῶνων ὑποστηριζόντων τὴν ἐναντι τῆς Ἑλληνικῆς αὐτοτέλειαν τῆς ἀρχαίας μακεδονικῆς διαλέκτου. Διὰ πραγματειῶν καὶ αὐτοτελῶν βιβλίων γεγραμμένων ἑλληνιστί, γερμανιστὶ καὶ γαλλιστὶ ἀπέδειξεν ἀναμφισβήτητον τὴν ἑλληνικότητα τῶν ἀρχαίων Μακεδόνων, προσενεγκῶν οὕτω πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὸ ἔθνος.

Τοιοῦτο ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὸ θεωρητικὸν μέρος τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἔργου τοῦ Χ. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι περιστράφη κυρίως εἰς τὴν ἐξαντλητικὴν, ἐν πολλοῖς, ἔρευναν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, ἃν δ' ἐξαιρέσωμεν τὰ Ἀκαδημεικὰ Ἀναγνώσματα καὶ τι ἄλλο, ἐν οἷς ἡ ἐξέτασις τῆς ἑλληνικῆς γραμματικῆς βαίνει παραλλήλως πρὸς τὴν τῆς λατινικῆς, δὲν ἐπεξετάθη εἰς τὴν συγκριτικὴν ἔρευναν ἀδελφῶν Ἰνδοευρωπαϊκῶν γλωσσῶν, ὡς τὸ ἔργον ἄλλων ἐπίσης διαπρεπῶν γλωσσολόγων τῆς ἐποχῆς του. Ἐν τούτοις ἡ σημασία τῆς ἐπιστημονικῆς προσφορᾶς τοῦ Χ. ὑπῆρξε τοσαύτη, ὥστε, ἵνα ἐνδεικτικῶς ἀναφέρωμεν, κατὰ τὸ ἐν Χάγῃ συνελθὼν 1ον γλωσσολογικὸν συνέδριον (1928) ὁ προεδρεύων ἐξαίρετος γερμανὸς γλωσσολόγος P. Kretschmer ἀπεκάλεσεν αὐτὸν ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τῶν ἐκ πάσης χώρας πολυπληθῶν συνέδρων «Νέστορα τῶν γλωσσολόγων». Ἐπίσης δ' ὁ ἐκ Κούβας καθηγητὴς J. Dihigo ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ «*Dos grandes linguistas, Hatzidakis y Meillet*» ἀναγνωρίζει ὡς τοὺς δύο κορυφαίους γλωσσολόγους τοῦ κόσμου τὸν Γ. Χατζιδάκιν καὶ τὸν A. Meillet, ἀπονέμει δι' ὅμως τὰ πρωτεῖα εἰς τὸν ἑλληνα ἐπιστήμονα, παρὰ τὴν γνωστὴν ἔκτασιν καὶ εὐρύτητα τοῦ ἔργου τοῦ γάλλου συναδέλφου του.

*
**

Ὡς ἐπιστέγασμα τῶν περὶ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐρευνῶν αὐτοῦ ὁ Γεώργιος Χατζιδάκις συνέλαβε τὴν ἰδέαν συντάξεως ἱστορικοῦ λεξικοῦ, ἐν ᾧ

θὰ ἡρευνᾶτο ἐπιστημονικῶς σύμπας ὁ γλωσσικὸς θησαυρὸς ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς παρὰδόσεως μέχρι καὶ τῆς νέας Ἑλληνικῆς, τῆς τε κοινῆς καὶ τῶν ἰδιωματίων. Διὰ τοιοῦτου ἐνιαίου λεξικοῦ οὐ μόνον θὰ κατεδεικνύετο ἡ ἀδιάσπαστος ἐνότης ἐξελλίξεως τῆς Ἑλληνικῆς, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπιστήμη γενικῶς πολλαχῶς θὰ προήγετο διὰ τῆς συγκεντρώσεως καὶ ἐπιστημονικῆς ἐξετάσεως τῶν φωνητικῶν, μορφολογικῶν καὶ σημασιολογικῶν στοιχείων μιᾶς γλώσσης ἀσυναγώνιστου μακρότητας χρονικῆς παραδόσεως.

Τὴν σύνταξιν λεξικοῦ συμπάσης τῆς Ἑλληνικῆς εἶχεν ἤδη δραματισθῇ καὶ ὁ Ἀδαμάντιος Κοραῖς, ὑποδείξας μάλιστα καὶ τρόπον συλλογῆς τοῦ λεξιλογικοῦ θησαυροῦ τῆς λαλουμένης. Ἐκεῖνο δ' ὅμως ὅπερ διὰ τοὺς χρόνους τοῦ Κοραῖ ἦτο τελείως ἀνέφικτον, καθίστα πλέον δυνατόν ἡ μακροχρόνιος ἐπιστημονικὴ δρᾶσις τοῦ Χ. Διότι οὗτος διὰ τῆς διδασκαλίας του καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν του εἶχε παρασκευάσει ἐπιστήμονας ἱκανοὺς νὰ ἀναλάβωσι τὸ δύσκολον ἔργον τῆς συγκεντρώσεως καὶ ἐπιστημονικῆς ἐρμηνείας τοῦ πλουσιωτάτου γλωσσικοῦ ὕλικου τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἐτι δὲ διὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ «*Συλλόγου Κοραῖ*» (1890), ὅστις μετέπειτα ὠνομάσθη «*Γλωσσικὴ ἐν Ἀθήναις Ἑταιρεία*» καὶ τῆς ὑπὸ τῶν σωματείων τούτων προκηρύξεως γλωσσικῶν διαγωνισμῶν ἐπέτυχε τὴν συναγωγὴν ἀφθόνου ἰδιωματικοῦ ὕλικου, ἀποτελέσαντος τὴν κυριωτάτην πηγὴν τοῦ παρασκευαζομένου λεξικοῦ.

Πρὸς πραγμάτων τῆς ιδέας ταύτης ὁ Χ. ἀνέπτυξεν ἔντονον δραστηριότητα. Ἐδημοσίευσεν ἄρθρα ἐκθέτων τοὺς λόγους δι' οὓς ἐπεβάλλετο ἡ σύνταξις ἐνιαίου λεξικοῦ, ἀνεκοίνωσεν εἰς συνέδρια τὸ σχέδιον αὐτοῦ, ἀνέκρουσε ξένους ἐπιστήμονας, οἵτινες ἐξέφραζον ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τὸ δυνατόν τῆς πραγματοποιήσεως ἔργου τοιαύτης ἐκτάσεως καὶ ὡς πρὸς τὴν ὁρθότητα τοῦ ἀναγγελθέντος προγράμματος τῶν ἐργασιῶν τῆς συντάξεως. Διὰ μακρῶν καὶ ἐπιπόνων ἐνεργειῶν ἐπέτυχεν ἐν τέλει (1908) τὴν διὰ βασιλικὸν διατάγματος σύστασιν ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν Κ. Κόντου, Γ. Χατζιδάκι καὶ Σ. Μενάρδου, ἧς ἔργον ἦτο ἡ ἐποπτεία τῆς συντάξεως καὶ ἐκδόσεως ἱστορικοῦ λεξικοῦ τῆς καθόλου ἑλληνικῆς γλώσσης.

Ἐν τούτοις τὸ ἀρχικὸν σχέδιον τοῦ Χ. δὲν ἐπραγματοποιήθη πλήρως. Διαρκούσης τῆς προκαταρκτικῆς ἐργασίας ἡ ἐπιτροπὴ ἐπέισθη ὅτι δι' οἰκονομικοὺς ἀλλὰ καὶ τεχνικοὺς λόγους ἡ ἐκδοσις τοιοῦτου λεξικοῦ ἦτο πρὸς τὸ παρὸν ἀδύνατος. Διὸ ἀπεφασίσθη ἡ σύνταξις πρῶτον λεξικοῦ τῆς «*Νέας Ἑλληνικῆς τῆς τε κοινῆς λαλουμένης καὶ τῶν ἰδιωμάτων*», τὴν ὁποίαν ἐπέβαλλεν ἡ ἀνάγκη τῆς ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερας περισώσεως τοῦ ἰδιωματικοῦ λεξιλογικοῦ θησαυροῦ, ὅστις διὰ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἐξαπλώσεως τῆς κοινῆς μοιραίως θὰ ἐξηφανίζετο. Τὸ λεξικὸν τοῦτο, ὅπερ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἀκαδημίας (1926) ἐτέθη ὑπὸ τὴν αἰγίδα αὐτῆς, ἐκδίδεται ἤδη καὶ πρόκειται ὡς πολύτιμος κληρονομία «τῆς ὁποίας αἱ

μέλλουσαι γενεαὶ θὰ ἐκμεταλλευθοῦν τοὺς μεγάλους θησαυρούς». (Ἀθηνᾶ 40 (1928) 213).

Ὁ Χ. ἴδρυσεν ἐπίσης μετὰ τοῦ Κόντου καὶ ἄλλων ἐπιφανῶν ἐπιστημόνων τὴν «ἐν Ἀθήναις Ἐπιστημονικὴν Ἐταιρείαν» (1888), ἣς διετέλεσε σύμβουλος (1896 κῆξ.), γραμματεὺς (1911 κῆξ.) καὶ ἐν συνεχείᾳ πρόεδρος (1914–1937). Ἡ ἔταιρεία αὕτη συνέβαλε σημαντικῶς εἰς τὴν θεραπείαν τῆς ἑλληνικῆς ἐπιστήμης, τὸ δ' ἐπιστημονικὸν ὄργανον αὐτῆς «Ἀθηνᾶ» κοσμοῦσι πραγματεῖαι τῶν διαπρεπεστέρων ἑλλήνων ἐπιστημόνων ἡμίσεος καὶ πλέον αἰῶνος. Τεράστιον ὄγκον σελίδων τοῦ ἐνδόξου τούτου περιοδικοῦ καλύπτουσιν αἱ πραγματεῖαι τοῦ Χατζιδάκι καὶ τοῦ μεγάλου διδασκάλου του Κωνσταντίνου Κόντου. Τὸ 1914 ἀπεφασίσθη τῇ εἰσηγήσει του ἡ ἔκδοσις περιοδικοῦ συγγραμματος ἐξυπηρετοῦντος τὰς ἐπιστημονικὰς ἀνάγκας τῆς συντάξεως τοῦ ἱστορικοῦ λεξικοῦ, ὅπερ ὑπὸ τὸν τίτλον «Δεξικογραφικὸν Ἀρχεῖον» ἐξεδόθη κατ' ἀρχὰς μὲν (1914–1918) ὡς παράρτημα τῆς «Ἀθηνᾶς», ἐν συνεχείᾳ δ' ὡς «Δεξικογραφικὸν Ἀρχεῖον τῆς Μέσης καὶ Νέας Ἑλληνικῆς» αὐτοτελῶς εἰς δύο τόμους (1918–1923).

Πρὸς τοῦτοις, πλὴν τοῦ «Συλλόγου Κοραῆ» καὶ τῆς «Γλωσσικῆς ἐν Ἀθῆναις Ἐταιρείας», περὶ ὧν ὠμιλήσαμεν, εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ Χ. ὀφείλεται ἡ ἴδρυσις τῆς «Ἐταιρείας Κρητικῶν Μελετῶν» καὶ τοῦ «Μικρασιατικοῦ Συλλόγου», δι' οὗ ἐσκοπεῖτο ἡ συγκέντρωσις γλωσσικοῦ ὕλικου ἀπὸ τοῦ στόματος τῶν ἐν Ἑλλάδι προσφύγων Μικρασιατῶν.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἴδρυσιν ἄλλων ἑταιρειῶν οὐχὶ αὐστηρῶς ἐπιστημονικοῦ χαρακτῆρος συνέβαλεν οὗτος. Ὅμοῦ μετ' ἄλλων ἴδρυσεν τὴν «Ἐταιρείαν τῶν Πατριῶν», ἣς σκοπὸς ἦτο ἡ περιφρούρησις τῆς θρησκείας καὶ γλώσσης τοῦ ἔθνους. Ἡ ἔταιρεία αὕτη ἐξέδωκε πρὸς ἐξυπηρετήσιν τῶν σκοπῶν αὐτῆς ὁμώνυμον περιοδικὸν τὰ «Πάτρια», ἐν ᾧ ὁ Χ. ἐδημοσίευσεν σειρὰν ἀρθρῶν ἀναφερομένων εἰς ἐπεισόδια ἐκ τῶν κρητικῶν ἐπαναστάσεων καὶ γενικώτερον εἰς τὴν καθόλου ἱστορίαν τῆς Κρήτης.

Παρὰ τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ κοινωνικὴν ταύτην δρᾶσιν ἀξιόλογος ὑπῆρξεν ἡ συμβολὴ τοῦ Χ. καὶ εἰς ζητήματα ἐθνικὰ γενικώτερου ἐνδιαφέροντος.

Εἰς τὸν τομέα τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος ἠδυνήθη νὰ ὑποδείξῃ εἰς τὸ ἀγωνιζόμενον εἰσέτι νὰ εὗρῃ τὸν τύπον τῆς γλωσσικῆς αὐτοῦ ἐκφράσεως ἔθνος τὴν ὀρθὴν ὁδόν, ἣν ὤφειλε τοῦτο νὰ ἀκολουθήσῃ.

Ἀντικρούων μετὰ διακριτικότητος ἐπιφανεῖς καὶ ἀγαπητοὺς διδασκάλους κατεδίδασκε πρῶτον τὸ κίνημα τῶν ἀρχαϊστῶν, ὅπερ ἐκήρυττεν ἐπιστροφὴν εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς ἀρχαιότητος, ἀποδείξας ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅτι τοῦτο ἦτο ἀντίθετον πρὸς τὰ διδάγματα τῆς γλωσσικῆς ἐπιστήμης καθ' ἃ ἡ γλῶσσα ὡς ζῶν ὁργανισμὸς εὐρίσκεται ἐν διαρκεί ἑξελίξει, ἀφ' ἑτέρου δ' ὅτι οὐδεὶς λόγος ἐπαναφορᾶς τῆς ἀρχαίας γλώσσης ὑπῆρχεν, ἂν δέ ποτε τοῦτο κατορθοῦτο, θὰ ἦτο οὐχὶ ἐθνικὴ ὠφέλεια, ἀλλ' ἐθνικὴ συμφορά.

Ἐπίσης μετὰ σφοδρότητος καὶ ἀναντιλέκτου ἐπιστημονικῆς ἐπιχειρηματολογίας ἀντεπεξῆλθε καὶ κατὰ τοῦ ἀπὸ τοῦ 1886 κέκ. ἀναφανέντος κινήματος τῶν μεταρρυθμιστῶν, οἵτινες προσεπάθουν παραγνῶρίζοντας τὴν γραπτὴν παράδοσιν τοῦ ἔθνους νὰ δημιουργήσωσι γλωσσικὸν τύπον ἐκφράσεως ρυθμιστικὸν διὰ προσαρμογῆς παντὸς χρησιμοποιουμένου λογίου γλωσσικοῦ στοιχείου εἰς τὸ τυπικὸν καὶ τὴν φωνητικὴν τῆς δημώδους γλώσσης. Τὸ κίνημα τοῦτο ὁ Χ. ἐκήρυξεν ἀνεπιστημονικὸν καὶ ἐκτὸς πραγματικότητος ὡς βασιζόμενον ἐπὶ μόνου τοῦ ἐνὸς σκέλους τῆς ἱστορικῆς παραδόσεως καὶ ὡς παραγνῶρίζον ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τοῦ λαοῦ λογίων γλωσσικῶν στοιχείων, ὡς ἐκ τῆς προελεύσεως αὐτῶν, εἶχον ἤδη ἐντυπωθῆ εἰς τὴν γλωσσικὴν συνείδησιν τοῦ ἔθνους ὑπὸ τὸν λόγιον αὐτῶν φωνητικὸν καὶ κλιτικὸν τύπον, εἰς τρόπον ὥστε πᾶσα προσπάθεια πρὸς ρυθμιστικὸν μετασχηματισμὸν αὐτῶν νὰ προσκρούῃ εἰς τὸ αἴσθημα τῶν λαλούντων.

Ἐναντι τῶν ἀρχαϊστῶν καὶ τῶν δημοτικιστῶν ὁ Χ. ἀντέταξε τὴν ὑγιᾶ ἄποψιν ὅτι τὸν γλωσσικὸν τύπον ἐκφράσεως τοῦ ἔθνους καθώριζεν ἡ μέχρι τοῦδε διττὴ ἱστορικὴ παράδοσις αὐτοῦ, ἥτοι ἡ τε γραπτὴ καὶ προφορικὴ. Ὁ ἄγνός δημοτικὸς λόγος τοῦ λαοῦ δὲν ἦτο αὐτὸς καὶ μόνος ἱκανὸς νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν καὶ τὸν ἐθνικὸν βίον ὑπὸ τὰς ποικίλας αὐτοῦ ἐκδηλώσεις. Ἀντιθέτως ἡ καθαρεύουσα, οὕσα καὶ αὕτη προῖον ἀδιακόπου ἱστορικῆς ἐξελιξέως, ἡδύνατο, ἐξαιρουμένης τῆς λογοτεχνίας, νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀνάγκας καὶ τὸ γλωσσικὸν αἶσθημα τοῦ νεωτέρου ἑλληνισμοῦ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τοῦ διαρκούς ἐμπλουτισμοῦ τῆς διὰ στοιχείων ἐκ τῆς γλώσσης τοῦ λαοῦ. Διευτύωσε μάλιστα θεμελιώδεις τινὰς ἀρχάς, αἵτινες πρέπει νὰ τηρῶνται κατὰ τὴν χρῆσιν αὐτῆς, ἐρειδομένας κυρίως ἐπὶ τὴν ἐν τῇ χρήσει σχέσιν καὶ ἀλληλεπιδράσιν γραπτοῦ καὶ προφορικοῦ λόγου. Οὕτως ἐπιτυγχάνεται ἡ διαρκὴς ἀνανέωσις τῆς καθαρευούσης διὰ στοιχείων ἐκ τοῦ προφορικοῦ λόγου καὶ δὴ καὶ ἡ σὺν τῷ χρόνῳ ἀπλοποιήσις αὐτῆς.

Τὰς περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος ἀπόψεις ἐξέθηκε διὰ πραγματειῶν δημοσιευθεισῶν εἰς ἑλληνικὰ καὶ ξένα περιοδικὰ, αὐτοτελῶν βιβλίων καὶ διαλέξεων. Ἐξέδωκεν ἐπίσης (1905) ὀγκώδη τόμον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ Μαρασλῇ ἐν ᾧ περιέχονται τὸ «*Πρόβλημα τῆς νεωτέρας γραφομένης Ἑλληνικῆς*» τοῦ Κ. Krumbacher ἐν μεταφράσει καὶ ἡ «*Ἀπάντησις εἰς αὐτὸν*» τοῦ Χ.

ΣθENAρῶς ἠγωνίσθη καὶ κατὰ τῆς ἀπὸ τοῦ 1910 διὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Ὁμίλου ἀπειλουμένης εἰσαγωγῆς μεταρρυθμιστικῶν ἐκπαιδευτικῶν προγραμμάτων, ἅτινα ἐμελλον νὰ ἀνατρέψωσι τὰ κρατοῦντα ἐν τῇ παιδείᾳ. Διὰ τῶν ἀγόνων αὐτῶν ἠδυνήθη μὲν, ὥς ὁ ἴδιος ἐν Ἀθηνᾶ 31 (1919) 30 γράφει, νὰ ματαιώσῃ τὴν, τοῦλάχιστον ἐν τῇ πρωτευούσῃ, ἰδρυσιν προτύπου σχολείου ἐν ᾧ θὰ ἐφημεύοντο ἴδιαι μέθοδοι καὶ ἴδιον πρόγραμμα διδασκαλίας, δὲν κατώρθωσεν ὅμως νὰ ἀποτρέψῃ μέχρι τέλους τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως. Οὐχ ἦττον ὅμως διὰ συνεχούς

καὶ ἀμειλίκτου ἐλέγχου ἐπέτυχε νὰ ἀποφευχθῶσιν αἱ γλωσσικαὶ ἀκρότητες, ἅς ὁ Ἐκπαιδευτικὸς Ὁμιλος ἐπεδίωξε νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν ἐν τῷ σχολείῳ διδασκομένην δημοτικὴν.

* *

Ἀνάλογοι πρὸς τὸ μέγεθος καὶ τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἔργου τοῦ Γεωργίου Χατζιδάκι ὑπῆρξαν καὶ αἱ τιμαί, ὧν ἔτυχεν οὗτος ἐν τε τῇ γενετείῳ καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ.

Οὕτω τὸ 1905 – 1906 διετέλεσε πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τὸ δὲ 1926 πρῶτος πρύτανης καὶ ὀργανωτὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἐν ᾧ ἐδίδαξεν ἐπὶ διετίαν (1926 – 1928), καίτοι λόγῳ ὀρίου ἡλικίας εἶχεν ἤδη ἀποσυρθῆ τῆς ἐνεργουῦς ὑπηρεσίας. Τὸ γεγονός τοῦτο ἐξαίρων ὁ Α. Heisenberg εἰς ἄρθρον, ὅπερ ἐδημοσίευσεν ἐπὶ τῇ ὀγδοηκονταετηρίδι τοῦ Χ., γράφει : «ἤδη πρεσβύτης ἀνέλαβε πρὸς τριῶν ἑτῶν μὲ νεανικὸν πολέμικὸν μένος νὰ διδάξῃ τὰ μαθήματα τῆς γλωσσολογίας εἰς τὸ νέον πανεπιστήμιον τῆς Θεσσαλονίκης, ἵνα ἐν τῷ περιμαχήτῳ τῆς Μακεδονίας ἐδάφει ἐργασθῇ ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας». (Ἀθηνᾶ 40 (1928) 214).

Ἀνεκηρύχθη ἐπίτιμος Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (1939), ἐπίτιμος Ἐταῖρος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐπιστημονικῆς Ἑταιρείας (1938), ἐπίτιμον μέλος τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου, ἐπίτιμος Πρόεδρος τῆς ἑταιρείας «Ποντιακῶν Μελετῶν», τῆς «Ἑταιρείας Κρητικῶν Σπουδῶν» κλπ. Ὡσαύτως διετέλεσε διαδοχικῶς Ἐπόπτης τῶν σχολείων τῆς «Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας», Σύμβουλος καὶ ἐπίτιμος Πρόεδρος αὐτῆς.

Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν διετέλεσε τὸ 1927.

Ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλων ἐξαιρετῶν τιμῶν ἐτιμήθη ὁ Χ. Οὕτως ἀπενεμήθησαν εἰς αὐτὸν τὰ παράσημα τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ καὶ βραδύτερον τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τῶν Ἱσποτῶν τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος καὶ τοῦ Σταυροῦ τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν τοῦ Τάγματος τοῦ Φοίνικος, ὑπὸ δὲ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου «ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς αἰσίας ἐνάρξεως τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης» ἀνεκηρύχθη διὰ πιττακίου «Ἀρχων Μέγας Διδάσκαλος τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας» (1934).

Μεγάλως ἐτιμήθη ὁ Χ. καὶ ὑπὸ τοῦ ξένου ἐπιστημονικοῦ κόσμου. Ἐξελέγη ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λιψίας, ἀντεπιστέλλον δὲ μέλος τῶν Ἀκαδημιῶν Βερολίνου, Βιέννης, Μονάχου, Βουδαπέστης καὶ τῆς ἐν Λονδίῳ «Society for the promotion of Hellenic Studies» ὡς καὶ τῆς ἐν Παρισίοις «Société pour l'encouragement des Études Grecques», ἥτις τὸ 1902 ἀπένειμε τὸ Ζωγράφειον βραβεῖον (Prix Zografos) διὰ τὸ ἔτος



ἐκεῖνο εἰς τὸν πρῶτον τόμον τῆς πρώτης ἐκδόσεως τῶν Ἀκαδημεικῶν Ἀναγνωσμάτων (πβ. *Revue des Études Grecques* 16 (1903) XIII – XVI).

Ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος τιμῶν τὸν σοφὸν ἐρευνητὴν καὶ ἰδρυτὴν τῆς γλωσσολογίας ἐν Ἑλλάδι ἐώρτασε δις σημαντικοὺς σταθμοὺς τοῦ βίου καὶ τῆς δράσεως αὐτοῦ. Οὕτως τὴν 23 Ἀπριλίου 1921 οἱ μαθηταὶ τοῦ Χ. προσήνεγκον ἐπὶ τῇ τριακονταετηρίδι τῆς καθηγεσίας ἀναμνηστικὸν τόμον «Ἀφιέρωμα εἰς Γ. Ν. Χατζιδάκιν» περιέχοντα διατριβάς Ἑλλήνων καὶ ξένων ἐπιστημόνων, κατὰ δὲ τὴν συνεδρίαν τῆς 28 Φεβρουαρίου 1929 τὸ ἀνώτατον πνευματικὸν ἴδρυμα τῆς χώρας, ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, ἐώρτασε πανηγυρικῶς τὴν ὀγδοηχοστὴν ἐπέτειον τοῦ βίου αὐτοῦ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ¹

Σ = βιβλίον ἢ καὶ αὐτοτελὲς ἐκδεδομένον φυλλάδιον. Π = ἄρθρον ἐπιστημονικοῦ περιεχομένου. Β = βιβλιοκρισία. Α = ἀνακοίνωσις. Εσ = ἐπιστημονικὴ συζήτησις. Δ = προλεγόμενα ἐπὶ τῇ ἐκδόσει βιβλίων καὶ περιοδικῶν ἢ ἄρθρον οὐχὶ αὐστηρῶς ἐπιστημονικοῦ χαρακτῆρος ὥς καὶ λόγος, διάλεξις, νεκρολογία, ἐκθεσις κλπ.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐχρησιμοποίησαμεν τὰς παρὰ Ed. Schwyzler, *Griechische Grammatik* 1, σ. XXVI – XLIV συντομογραφίας, παρεθέσαμεν δὲ πλήρεις ἢ συνεκόψαμεν κατὰ τρόπον εὐκόλως ἀντιληπτὸν τίτλους περιοδικῶν ἢ ἐφημερίδων μὴ ἀναφερομένων ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ.

1881

- | | | |
|---|--|---|
| Π | <i>Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νέας Ἑλληνικῆς γλώσσης</i> : Ἀθῆναιον 10 (1881) 3-28 (85-128, 208-212), 213-249 (= MNE 1 σ. 1-83). | 1 |
| Π | <i>Κριτικαὶ παρατηρήσεις εἰς τὰς ἐκ Βοιωτίας ἐπιγραφάς, τὰς ἐν τῷ Ε' τεύχει τοῦ Θ' τόμου δημοσιευθείσας</i> : αὐτόθ. σ. 81-83. | 2 |
| Β | <i>Ἐπικρίσεις εἰς τὸ Ἀρχεῖον Μ. Δέφνερ</i> : αὐτόθ. σ. 411-486 (= MNE 1 σ. 96-107, 144-148). | 3 |
| Β | <i>M. Deffner, Archiv für mittel-und neugriechische Philologie, Athen 1880. Bd. I, 1-2. S. 304</i> : BB 6 (1881) 326-336. (Μετὰφρ. [ὑπὸ Π. Παπαγεωργίου]: Κλειῶ 21 (1881) ἀρ. φύλ. 1055-1056). | 4 |

1. Ἐν τῇ παρούσῃ βιβλιογραφίᾳ ἐπεδιώξαμεν τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἐπιστημονικῶν κυρίως δημοσιευμάτων τοῦ Γεωργίου Χατζιδάκι. Συστηματικὴ ἀποδελτίωσις ἄρθρων, συνεντεύξεων, δηλώσεων κλπ. δημοσιευθέντων εἰς τὸν ἡμερήσιον καὶ τὸν ἐπαρχιακὸν τύπον δὲν ἐπεχειρήθη.

- Π Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις : Κλειώ 21 (1881) ἀρ. φύλ. 1064, 5
1068 (= MNE 1 σ. 149-153).

1882

- B Ἐπίκρισις Τσακωνικῆς γραμματικῆς Μιχ. Δέφνερ, Berlin 6
1881 : Πλάτων 5 (1882) 94-101, 169-176, 228-253.
- B O. Schrader, Sprachvergleichung und Urgeschichte. Lin- 7
guistisch-historische Beiträge zur Erforschung des indoger-
manischen Altertums von — Iena, bei Hermann Contenoble
1883. X. 490 : αὐτόθ. σ. 420-421.
- B G. Meyer, Die Stellung des Albanesischen im Kreise der 8
indogermanischen Sprachen von — (ἐκ τῶν Beiträge τοῦ
Bezenberger τ. 8) : αὐτόθ. σ. 421-422.
- B St. Marchiano, Studii Filologici svolti con la lingua 9
Pelasgo-Albanese del Professore — Napoli 1882 σελ. 151 καὶ
105 : αὐτόθ. σ. 422-423.
- A [Περὶ τοῦ ἐτύμου τῆς λέξεως **τσιμπῶ** καὶ **κνιάζω**] : αὐτόθ. 10
σ. 275.
- A [Φιλολογικαὶ ἀνακοινώσεις] : αὐτόθ. σ. 323-328. 11
- B M. Defner, Zakonische Grammatik von Dr — : GGA 12
1882, n^o 11-12.

1883

- Σ Περὶ τῶν εἰς **-ους** συνηρημένων τῆς β' κλίσεως καὶ τῶν εἰς **-ος** 13
οὐδέτερων ὀνομάτων τῆς γ' ἐν τῇ νέᾳ Ἑλληνικῇ. (Ἐναίσιμος ἐπὶ
διδακτορικῇ ἀναγορεύσει διατριβή). Ἐν Ἀθήναις 1883, σελ. 15
(= MNE 2 σ. 31-46).
- Κρίσ. : G. Meyer, BphW 2 (1883) 1038 (μετάφρ. : Αἰὼν 46 (1884)
ἀρ. φύλ. 4).
- Σ Περὶ φθορολογικῶν νόμων καὶ τῆς σημασίας αὐτῶν εἰς τὴν 14
σπουδὴν τῆς νέας Ἑλληνικῆς. (Διατριβή ἐπὶ ὑφηγεσίᾳ). Ἐν
Ἀθήναις, 1883 σελ. 31 (= MNE 1 σ. 154-201).
- Κρίσ. : G. Meyer, BphW 2 (1883) 1038.
- Π Περὶ τῶν περιφραστικῶς σχηματιζομένων χρόνων τῆς νέας 15
Ἑλληνικῆς : Δελτ. Ἱστορ. Ἐθνολ. Ἑταιρ. 1 (1883) 226-261.

- Π Διὰτὶ δὲν καλλιεργοῦσιν οἱ νέοι Ἕλληνες τὴν δημώδη ἑλληνικὴν γλῶσσαν : Ἑστία 15 (1883) 390 - 394 (= MNE 1 σ. 108 - 111). 16

1884

- Σ Μελέτη ἐπὶ τῆς νέας Ἑλληνικῆς ἢ βάσανος τοῦ Ἑλέγχου τοῦ ψευδαυτικισμοῦ, ἐν Ἀθήναις 1884, 8ον σελ. 104. 17
Κρις. : Νέα Ἡμέρα 11 (1885) ἀρ. φύλ. 543 - 555.
- Π Περὶ τῆς ὁρθῆς γραφῆς τοῦ **μαζί**, περὶ τοῦ Κορητικοῦ **ξιμιὺ** καὶ περὶ παρετυμολογιῶν : Πλάτων 6 (1884) 35 - 53 (= MNE 1 σ. 111 - 123). 18
- Δ Ἀρχὴ πρόοδος καὶ σημερινὴ κατάστασις τῆς γλωσσικῆς ἐπιστήμης : Ἑβδομάς 1 (1884) ἀρ. φύλ. 41 - 42. (Ἐναρκτήριος λόγος Ὑψηγεσίας). 19
- B A. Boltz, Die hellenischen Taufnamen der Gegenwart soweit dieselben antiken Ursprungs sind, nach Gebrauch und Bedeutung zusammengestellt. Leipzig 1883. W. Friederich. 8ον σ. 48 : Δελτίον τῆς Ἑβδομάδος 1 (1884) ἀρ. φύλ. 1 - 3. 20
- B Ν. Δοσίου, Εὐριπίδου Ἑκάβη μετὰ ψυχαγωγίας ἐξ ἰδιογράφου Λάμπρου τοῦ Φωτιάδου καὶ νεωτέρων ἐξηγητικῶν σχολίων καὶ σημειώσεων ὑπὸ — Σελ. 135 καὶ 147 ἐν Γαλαξίῳ 1884 ἐκ τοῦ νέου τυπογραφείου «Δακία» : αὐτόθ. ἀρ. φύλ. 6. 21

1885

- Π Zur Präsensbildung des Neugriechischen : KZ 27 (1885) 69 - 82 (= MNE 1 σ. 266 - 306). 22
- Π Die altgriechischen Femina auf -ος im Neugriechischen : αὐτόθ. σ. 82 - 84. 23
- Εσ Ἐπιβαλλομένη Ἀπάντησις : Ἑβδομάς 2 (1885) Α' 235 - 237. Β' 245 - 246, 263 - 264, 269 - 270. Γ' 281 - 282, 293 - 294, 305 - 306, 317 - 318. Δ' 329 - 330, 346 - 347, 353 - 354, 365 - 366. 24
- Εσ Παράδοξος Ἀγών : αὐτόθ. σ. 421 - 425. 25
- B A. Boltz, Die kyklopen, ein historisches Volk sprachlich nachgewiesen : αὐτόθ. σ. 212 - 213. 26

- B Π. Καρολίδου, Γλωσσάριον συγκριτικὸν Ἑλληνοκαπαδοκικῶν λέξεων, ἧτοι ἡ ἐν Καπαδοκίᾳ λαλουμένη Ἑλληνικὴ διάλεκτος καὶ τὰ ἐν αὐτῇ σωζόμενα ἔχνη τῆς ἀρχαίας Καπαδοκικῆς γλώσσης ὑπὸ — Δ Φ. Βραβενθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου. Ἐν Σμύρνῃ 1885 σ. 221 : αὐτόθ. σ. 535-538. 27
- A Αἱ περὶ τὴν νεωτέραν ἑλληνικὴν γλῶσσαν σπουδαί : Παρνασσός 9 (1885) 159-160. (ἰδ. καὶ περιοδ. «Ἑβδομάς» 2 (1885) 116-117). 28
- Δ Ἑκθεις τῶν ἐργασιῶν τῶν γενομένων ὑπὲρ τῆς γλώσσης ἡμῶν κατὰ τὸ παρὸν ἔτος : Ἐφημερίς 12 (1885) ἀρ. φύλ. 166-167. 29

1886

- Σ Γλωσσικῶν ἀτοπημάτων ἀναίρεσις, ἐν Ἀθήναις 1886, 8ον σελ. 15' + 84. 30
- Εσ Παρατηρήσεις τινὲς εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ ἀξιολύμου κ. Π. Καρολίδου : Ἑβδομάς 3 (1886) 202, 212, 225. 31
- Π Μετὰ βαρείας καὶ ψιλῆς ἢ ἄνευ αὐτῶν ; : αὐτόθ. σ. 522-523. 32
- Εσ Ἀναθεώρησις παλαιοῦ λογαριασμοῦ πρὸς τὸν ἐξοχώτατον κ. Εἰσηγητὸν Κ. Ἀσώπιον : Ἐφημερίς 13 (1886) 8ης Φεβρουαρίου. 33

1887

- Π Περὶ τῶν ἀπαρεμφατικῶν λειψάνων ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἑλληνικῇ : Ἡμερολ. Ἀνατολῆς 1887 σ. 132-148. 34
- B J. Psichari, Essais de grammaire historique Néo-Grecque : BphW 7 (1887) no 32/33. 35
- Εσ Αἱ δόξαι τοῦ κ. Ι. Ψυχάρη περὶ τῆς γραφομένης ἡμῶν γλώσσης καὶ περὶ τῶν μεταχειριζομένων αὐτῇ : Ἐφημερίς 14 (1887) ἀρ. φύλ. 38-39, 41-42. 36

1888

- Π Ἐρευναι περὶ τῶν ἀρχῶν τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς : Εἰκοσιπενταετ. Ἑλλήν. Φιλολ. Συλλ. Κωνπλ. (1861-1886). Παράρτ. 18ον τόμ. (1888) 84-92. 37
- Κρίσ. : (H. C.) Muller, Ἑλλάς 3 (1891) 178-179.

- Π Συμβολή εις τὴν ἱστορίαν τῆς Μεσαιωνικῆς ἡμῶν γλώσσης : 38
Πεντηκονταετ. Ἐθν. Πανεπιστ. (1886 - 1887) ἐν Ἀθήναις 1888
σ. 117 - 173.
- Π Περὶ τῆς ὀρθογραφίας τῶν κατὰ συνεκδρομὴν γενομένων λέξεων 39
καὶ τύπων ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἑλληνικῇ : αὐτόθ. σ. 175 - 210 (= MNE 1 σ. 561 - 654).

1889

- Π *Die Sprachfrage in Griechenland* : Ἑλλάς 1 (1889) 299 - 332. 40
(πβ. καὶ Ἑλλάς 2 (1890) 94 - 97).
- Π *Περὶ τοικῶν μεταβολῶν ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἑλληνικῇ* : Ἀθ. 1 41
(1889) 247 - 287, 481 - 511 καὶ προσοθῆκαι σ. 532 (= MNE 2
σ. 82 - 158).
- Π Ἑτυμολογικαὶ σημειώσεις : αὐτόθ. σ. 287 - 288. 42
- B *W. Meyer, Simon Portius grammatica linguæ Græcæ* 43
vulgaris, reproduction de l'édition de 1638 suivie d'un com-
mentaire grammatical et historique par — etc. Paris 1889:
αὐτόθ. σ. 512 - 532 (= MNE 2 σ. 461 - 479).
- A [*Περὶ τῶν νόμων, καθ' οὓς ἐν τῇ ἑλληνικῇ γλώσσῃ μεταποιούν-* 44
ται τὰ ἐξ ἄλλων γλωσσῶν παραλαμβάνόμενα ῥήματα] : αὐτόθ.
σ. 317· πβ. ἀριθ. 41.
- A [*Περὶ τῶν νόμων, καθ' οὓς τὰ βαρύτερα ῥήματα εἰς -ίξω, -άζω* 45
μετασχηματίζονται εἰς -ῶ καὶ ἀντιστρόφως] : αὐτόθ. σ. 325 - 327.
- A [*Περὶ τῶν μέχρις ἡμῶν διασωθέντων ἀρχαίων μορίων ἡνί, ἦν,* 46
δή, οὕτως] : αὐτόθ. σ. 332 - 335.
- A [*Περὶ παρετυμολογιῶν, ἐν αἷς ἢ εἰσάγεται πρόθεσις πρότερον μὴ* 47
δπάρχουσα ἢ ἀποκαθίσταται ἢ πρότερον ἐκθλιψιν παθοῦσα] :
αὐτόθ. σ. 624.

1890

- Π *Zum vocalismus des Neugriechischen* : KZ 30 (1890) 357 - 48
398 (= MNE 1 σ. 202 - 265) καὶ Nachtrag : αὐτόθ. 31 (1892)
153 - 156.

Κρίσι. : H. C. Müller, Ἑλλάς 2 (1890) 103 - 104.

Π	<i>Περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος ἐν Ἑλλάδι</i> : Ἀθ. 2 (1890) 169 - 235 (= Γλ. Μελ. σ. 236 - 305).	49
	Κρίσ. : A. Th (u m b), Lit. Centralbl. 1890 στήλ. 1677. Fr. Stolz, BphW 12 (1892) 1624 - 1626.	
Π	<i>Περὶ φιλώσεως τοῦ ἄρθρου</i> : αὐτόθ. σ. 380.	50
Εσ	<i>Ἑλέγχου ἀνασκευῆ</i> : αὐτόθ. σ. 139 - 141.	51
B	<i>La Calabria, rivista di Letteratura Popolare</i> : αὐτόθ. σ. 141 - 142.	52
B	<i>V. Franco, Rose e Spine, versi con note filologiche e un Saggio critico. Monteleone 1889 XXVIII. 95</i> : αὐτόθ. σ. 142.	53
B	<i>K. Flegel, Geschichte der Arten der Handlung in Europa, linguistische Studie von —, Gymnasiallehrer zu Rostow am Don</i> : αὐτόθ. σ. 376 - 380.	54
A	[<i>Περὶ τῆς καταγωγῆς τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς</i>] : αὐτόθ. σ. 154 - 159 (= MNE 1 σ. 84 - 88).	55
A	<i>Περὶ τοῦ G. Morosi καὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι λαλουμένης ἑλληνικῆς γλώσσης</i> : αὐτόθ. σ. 697 - 701 (= MNE 2 σ. 480 - 487).	56
A	[<i>Περὶ τῆς μεταβολῆς τοῦ γένους τῶν οὐσιαστικῶν ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλληνικῇ</i>] : αὐτόθ. σ. 701 - 708.	57

1891

Π	<i>Περὶ τῆς ἐτυμολογίας τοῦ μαλώνω</i> : Ἀθ. 3 (1891) 94 (= MNE 1 σ. 140 - 142).	58
Π	<i>Σημασιολογικαὶ μεταβολαί</i> : αὐτόθ. σ. 175 - 176 (= MNE 1 σ. 142 - 143).	59
Π	<i>Συμβολὴ εἰς τὴν κλίσιν τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς</i> : αὐτόθ. σ. 244 - 253 (= MNE 2 σ. 1 - 30).	60
Π	<i>Περὶ τῆς καταγωγῆς τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς</i> : αὐτόθ. σ. 253 - 258 (= MNE 1 σ. 88 - 96)· πβ. ἀριθ. 66.	61
Εσ	<i>Προσθῆκαί τινες εἰς τὴν διατριβὴν περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος ἐν Ἑλλάδι</i> : αὐτόθ. σ. 259 - 269.	62
A	[<i>Περὶ τῆς καταγωγῆς τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς</i>] : αὐτόθ. σ. 617· πβ. ἀριθ. 61.	63

- A *Περὶ μεταφράσεως τῆς Π. Δ. εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικὴν* : αὐτόθ. 64
σ. 625 - 629 (= MNE 2 σ. 488 - 492).
- A [*Περὶ τῆς γλώσσης τῆς νήσου Ἰκάρου*] : αὐτόθ. σ. 648 - 649. 65
- II *Zur Abstammungsfrage des Neugriechischen* : Ἑλλάς 3 (1891) 66
1 - 5' πβ. ἀριθ. 61.

1892

- Σ *Einleitung in die neugriechische Grammatik*, Leipzig 1892 67
S. XIV+464.
Κρίσ. : Μυστακίδης, Κῆρυξ 4, 175. Lit. Centralbl. (1892) στήλ. 753. W. Meyer-Lübke, ByzZ 2 (1893) 142 - 145. A. Thumb, IF 2 (1893) Anz. 174 - 183. Zimmerer, N. phil. Rundschau 1896 n° 2. F. G. Allinson, Amjournal of Phil. 14 (1893) 107 - 110.
- II *Kritische Bemerkungen zu einigen mitteligriechischen Autoren* : ByzZ 1 (1892) 98 - 106. 68
- Εσ *Περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος (Ἀπάντησις εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Καζαντζή)* : Ἑλλάς 4 (1892) 289 - 293. 69
- II *Zur Geschichte des Mittel- und Neugriechischen* : KZ 31 70
(1892) 103 - 156 (= MNE 1 σ. 360 - 405).
Κρίσ. : H. C. Muller, Ἑλλάς 2 (1890) 103 - 104.
- II *Ὁρθογραφικαὶ σημειώσεις* : Ἑβδομάς 9 (1892) ἀρ. φύλ. 17. 71
- B *B. Mystakides, Byzantinisch - Deutsche Beziehungen Zur Zeit des Ottonen. Stuttgart 1891, S. XVIII+99* : αὐτόθ. ἀρ. φύλ. 22. 72
- B *A. Thumb, Die neugriechische Sprache, eine Skizze von Dr. —, Privat Dozent an der Universität Freiburg I.B.* : αὐτόθ. ἀρ. φύλ. 23. 73
- B *H. Mullers, Historische Grammatik* : Ἑστία 1 (1892) 367. 74
- B *K. Krumbacher, Colloquium Pseudodositheanum Monacense ad fidem codicum optimorum et antiquissimorum nunc primum edidit et apparatu critico adnotationibusque instruxit* — : Ἀθ. 4 (1892) 465 - 468. 75
- B *G. Götz, Colloquium scholicum Harleianum ex recensione — (ἐν τῷ θεωρητῷ προγράμματι τοῦ ἐν Ἰέῳ Πανεπιστημίου ἐ.ε.)* : αὐτόθ. σ. 465 - 468. 76

- B A. Thum b, *Beiträge zur neugriechischen Dialektkunde, die inlautenden Vocale im heutigen Dialect von Amorgos, von Dr. — : αὐτόθ. σ. 468 - 475.* 77
- B A. Thum b, *Zur neugriechischen Volkskunde von —. I Die Schicksalsgöttinnen im neugriechischen Volksglauben, II Zur volkstümlichen Mantik der heutigen Griechen von Dr. — : αὐτόθ. σ. 475.* 78
- A [Περὶ τῶν Ἑλλήνων τῆς κάτω Ἰταλίας ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Ἀδριανου μέχρι τῶν τοῦ Ἰουστινιανου] : αὐτόθ. σ. 643. 79
- A [Περὶ τῆς παραγωγῆς τῆς λέξεως **Μορέας**] : αὐτόθ. σ. 645' 80
πβ. ἀριθ. 89.
- Δ Ἐκθεσις περὶ τῶν εἰς τὸν γλωσσικὸν διαγωνισμόν τοῦ συλλόγου «Κοραῖ» ὑποβληθέντων ποιημάτων : Ἀρχ. Κορ. 1 (1892) ε-λ. 81
Κρίσ. : C. Casan g é s, Ἑλλάς 4 (1892) 284 - 288.
- Π Ἑλληνικὴ Γλῶσσα : Ἑγκυκλοπαιδικὸν Λεξικὸν ἐκδιδόμενον ἐπιμελείᾳ Ν. Γ. Πολίτου, Ἀθήνησι Μπαρτ - Χίρστ, τ. 3 (1892 - 1893) σ. 799 - 807. 82

1893

- Π *Zur Wortbildungslehre des Mittel-und Neugriechischen : ByzZ 2 (1893) 235 - 286 (= MNE 2 σ. 194 - 276).* 83
- Π *Zur neugriechischen Deklination : KZ 32 (1893) 420 - 433.* 84
- Π *Ikarisches : IF 2 (1893) 371 - 414' πβ. ἀριθ. 86.* 85
- Π *Περὶ τῆς Ἰκαρίας διαλέκτου : Εἰκοσιπενταετ. Κ. Σ. Κόντου 1893 σ. 33 - 80 (= MNE 2 σ. 396 - 460)' πβ. ἀριθ. 85.* 86
- Π *Νεοελληνικά ποικίλα : Παρνασσός 16 (1893) 335 - 351 (= MNE 1 σ. 123 - 140).* 87
- Π *Περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος ἐν Ἑλλάδι, Μέρος Β' : Ἀθ. 5 (1893) 177 - 230 (= Γλ. Μελ. σ. 306 - 362).* 88
Κρίσ. : A. Th (um b), Litt. Centralbl. 1894 στήλ. 92 - 93.
- Π *Περὶ τῆς ἐτυμολογίας τῆς λέξεως **Μορέας** - **Μορεάς** : αὐτόθ. σ. 231 - 239. Περὶ τῆς λέξεως **Μορέας** (Μέρος Β') : αὐτόθ. σ. 491 - 508. Ὁ **Μορεάς** καὶ ἐν Κρήτῃ : αὐτόθ. σ. 549 (= Γλ. Μελ. 1 - 25).* 89
Κρίσ. : K. K (rumbacher), ByzZ 3 (1894) 202, 420.

- Π Ἐπανόρθωσις [εἰς σ. 21 τῆς *Einleitung*] : αὐτόθ. σ. 240. 90
- Π Ἐξυπνίζω – ἐξυπνῶ : αὐτόθ. σ. 287 - 288 (= MNE 2 σ. 599 - 601). 91
- Δ Λόγος πανηγυρικός [ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τῆς ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ Καθηγεσίας τοῦ Κ. Σ. Κόντου] : αὐτόθ. σ. 305 - 310. 92
- Εσ Ἐπιστολὴ πρὸς Θεόδωρον Reinach : αὐτόθ. σ. 509 - 536 καὶ 93
 δφειλομένη ἐπανόρθωσις σ. 550.

1894

- Π *Ist Georgillas der Verfasser des Gedichtes von der Eroberung Konstantinopels?* : ByZ 3 (1894) 581 - 598 (= MNE 1 σ. 537 - 560). 94
- Π Φιλολογικοὶ κροκνλεγμοὶ (Α'. Περὶ τῶν ὀνομάτων εἰς -**πουλλος** 95
 -**πούλλα** -**πουλλον** **πουλλι** κτλ. Β'. Περὶ τῆς ὀρθογραφίας τῶν
 ὑποκοριστικῶν εἰς -**εἰδιον**. Γ'. ἐλάλουνσαν – ἐλαλοῦσαν) : Παρ-
 νασσὸς 17 (1894) 561 - 588.
- Π Περὶ τοῦ ἐτύμου τῆς λέξεως **Μεσαρεᾶς** : Ἀθ. 6 (1894) 3 - 64. 96
Μεσαρεά – **Μεσαρεᾶ** καὶ **Κεφαλή** : αὐτόθ. σ. 473 (= Γλ. Μελ.
 σ. 115 - 179).
 Κρίσ. : Α. T h u m b, IF 9 (1898) Anz. 134.
- Π Ἀρμόζω καὶ ὀρμάζω, συναρμόζω καὶ συναρμάζω : αὐτόθ. 97
 σ. 141 - 143 (= Γλ. Μελ. σ. 613 - 615).
- Π Περὶ συμφύριων σχηματισμῶν : αὐτόθ. σ. 143 - 144. 98
- Α [Περὶ τοῦ ἀληθοῦς συγγραφέως τοῦ ποιήματος. « Ἀλωσις τῆς 99
 Κωνσταντινουπόλεως »] : αὐτόθ. σ. 475' πβ. ἀριθ. 94.
- Α [Περὶ τῆς γενέσεως τῶν ὑποκοριστικῶν εἰς -**άριον**] : αὐτόθ. 100
 σ. 476.
- Α [Περὶ τῆς παραγωγῆς τῆς λέξεως **Μεσαρεᾶ**] : αὐτόθ. σ. 477' πβ. 101
 ἀριθ. 96.
- Α [Περὶ τῆς συναρρέσεως τοῦ **εα** μετὰ τὸ **ρ** ἐν τῇ Ἀττικῇ] : αὐτόθ. 102
 σ. 482 - 483' πβ. ἀριθ. 107.

1895

- Π *Über das Etymon des Wortes βρέ :* ByzZ 4 (1895) 412 - 419 103
(= Γλ. Μελ. σ. 204 - 213).
- Π *Zu den Bruchstücken zweier Typika :* αὐτόθ. σ. 583 - 584. 104
- Π *Ἀναβάτης οὐχὶ ἀνελευστήρ, ποδηλάτης οὐχὶ ποδηλατιστής :* 105
Εἰκονογρ. Ἑστ. 1895 σ. 162 - 163.
- Π *Πᾶς, πᾶν, ἀνδριᾶς, ἰμᾶς, βοῦς, αἶξ, πῦρ, κῆρ :* IF 5 (1895) 106
338 - 340.
- Π *Zur Kontraktion von εα nach ο im Attischen :* αὐτόθ. σ. 107
393 - 395 (= Γλ. Μελ. σ. 571 - 573).
- Π *Neugriechische miscellen. I Zur Conjugation. II Dissimila- 108*
tion im Neugriechischen : KZ 33 (1895) 105 - 124 (= MNE
1 σ. 307 - 331).
- Π *Περὶ τῶν λέξεων μυζήθρα - Μυζηθρᾶς - Μυστρᾶς - Μυστριώ- 109*
της : Viz. Vremennik 2 (1895) 58 - 77 (= Γλ. Μελ. 180 - 203).
Κρίσ. : A. Thumb, IF 9 (1898) Anz. 134.
- Π *Γλωσσολογικά ἐδjáβηκα - ἐδjáηκα - ἐδjáκα καὶ ἐν Τσακωνίᾳ 110*
ἐξάκα : Ἀθ. 7 (1895) 84 (= MNE 2 σ. 601 - 602).
- Π *Ἐπιγραφικά :* αὐτόθ. σ. 85 - 86. 111
- Εσ *Περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος ἐν Ἑλλάδι. Μέρος Γ' (Εἰδῶλων 112*
κατάλυσις) : αὐτόθ. 145 - 282 (= Γλ. Μελ. σ. 363 - 504).
- Α *[Περὶ τῆς λέξεως Μυστρᾶς] :* αὐτόθ. σ. 496' πβ. ἀριθ. 109. 113
- Α *[Περὶ τῆς προφορᾶς τοῦ Υ' ὑπὸ τῶν Λακώνων] :* αὐτόθ. σ. 499' 114
πβ. ἀριθ. 134.
- Α *[Περὶ τῆς καταλήξεως -πουλος] :* αὐτόθ. σ. 500' πβ. ἀριθ. 95. 115

1896

- Π *Μορέας oder Μόρεον? :* ByzZ 5 (1896) 341 - 346 (= Γλ. Μελ. 116
26 - 31).
- Π *Περὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ τῶν ἀρχαίων Μακεδόνων :* Ἀθ. 8 (1896) 117
3 - 62 πβ. καὶ σ. 139 - 140 (= Γλ. Μελ. σ. 32 - 114).

- Π *Περὶ τῆς γενέσεως καὶ χρήσεως τῶν μορίων νά, διὰ νά – γιανά :* 118
αὐτόθ. σ. 63 - 68 (= MNE 2 σ. 493 - 499).
- Π *Κοσκυλμάτια (Περὶ διαφορουμένων τινῶν ὡς πρὸς τὴν ὀρθογραφίαν ὀνομάτων. Περὶ τῆς προφορᾶς τοῦ υ ἐν τῇ Ἀιτικῇ διαλέκτῳ (= Γλ. Μελ. σ. 547 - 549) ([καὶ] Προσθήκη : αὐτόθ. σ. 175 - 176). Περὶ τῆς ὀρθογραφίας τῶν εἰς -ωνω ρημάτων. Περὶ συμφύσεως καὶ παρετυμολογίας (= MNE 2 σ. 500 - 509). Ἐτι δύο λέξεις περὶ τῶν Μακεδόνων. Ἐπιγραφαὶ (= MNE 2 σ. 509 - 510). Περὶ τοῦ ἐτύμου τῆς λέξεως γάιδαρος. Περὶ τοῦ σέ, φχιού καὶ φχιού :* αὐτόθ. σ. 113 - 144.
- Κρίσ. : K. K (rumbacher), ByzZ 5 (1896) 623 - 624.
- Π *Περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος. Μέρος Α' . — Ἡ κοινὴ γλῶσσα ὑπὸ H. Paul :* αὐτόθ. σ. 147 - 175 (= Γλ. Μελ. σ. 505 - 537).
- Π *[Παρατηρήσεις εἰς ἐπιγραφὰς ἐκ Κωνσταντίας] :* αὐτόθ. σ. 121 - 348 - 351.
- Π *Ἡ λέξις γάιδαρος εἶναι ἀποδεδειγμένως Ἀραβικὴ :* αὐτόθ. σ. 368.
- Π *Περὶ φαινομένων τινῶν φθογγικῶν ἀνωμαλιῶν :* αὐτόθ. σ. 123 - 458 - 468.
- Π *Περὶ τοῦ λj καὶ περὶ ἐπενθέσεως :* αὐτόθ. σ. 469 - 470. 124
- B *A. Thum b, Handbuch der neugriechischen Volkssprache. Crammatik. Texte. Glossar. von Dr. — σελ. κε', 240 :* αὐτόθ. σ. 238 - 240. 125
- B *B. Wassiliewsky — V. Jernstedt, Cecaumeni Strategicon et incerti scriptoris de officiis regis libellus. Accedit exemplum codicis phototypicum. Petropoli 1896, σελ. 20 καὶ 113 :* αὐτόθ. σ. 361 - 364 (= MNE 2 σ. 511 - 515). 126
- B *P. Kretschmer, Einleitung in die Geschichte der Griechischen Sprache, von — Göttingen 1896 σελ. δ' καὶ 428 :* αὐτόθ. σ. 365 - 368. 127
- A *[Περὶ τῶν διὰ διπλοῦ καὶ ἀπλοῦ συμφώνου γραφομένων ἀρχαίων κυρίων ὀνομάτων] :* αὐτόθ. σ. 472' πβ. ἀριθ. 119. 128
- A *[Περὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῶν ἀρχαίων Μακεδόνων] :* αὐτόθ. σ. 474' πβ. ἀριθ. 117. 129

- A [Περὶ τῶν Προδρομῶν Θεοδώρου καὶ Ἰλαρίωνος] : αὐτόθ. 130
σ. 478' πβ. ἀριθ. 133.

1897

- Σ *Zur Abstammung der alten Makedonier. Athen 1897, 8ον* 131
σελ. 57.
Κρίσ.: P. Kretschmer, Wfklph 14 (1897) 1105-1109, E.
Oberhammer, BphW 18 (1898) 597-609.
- Π *Ein verkanntes Sprichwort: ByzZ 6 (1897) 392-393' ιδ.* 132
καὶ σ. 648 καὶ τόμ. 7 (1898) 262-263.
Κρίσ.: L. Woltz, ByzZ 7 (1898) 262-263.
- Π *Περὶ τῶν προδρομῶν Θεοδώρου καὶ Ἰλαρίωνος: Viz. Vremen-* 133
nik 4 (1897) 100-127 (= MNE 2 σ. 361-395).
Κρίσ.: E. K(urtz), ByzZ 6 (1897) 601-602.
- Π *Neugriechische Studien (Ἐργέστω Κουρτίφ ἐπὶ τῇ ὀγδοηκοστῇ* 134
γενεθλίῳ αὐτοῦ τῇ 2α Σεπτεμβρίου 1894. — 1. Über die
Aussprache des Y bei den alten und des Ω bei den späteren
Lakonen (= Γλ. Μελ. σ. 550-570). — 2. Über ein zakonisches
Auslautgesetz. — 3. Zur Synizesis im Neugriechischen
(= MNE 1 σ. 332-355). — 4. Über das Elymon von γᾶῖδα-
ρος = Esel (Entstehung der diminutiva auf -άριον -άρι
und der ngr. Diphthonge) (= Γλ. Μελ. σ. 214-233): KZ 34
(1897) 80-143.
- Εσ *Ἀνταπόκρισις πρὸς τὸν κ. Θ. Παπαδημητριάδου πονλλον: Ἀθ. 9* 135
(1897) 186-234.
- A [Περὶ τονικῶν ἀλλοιώσεων ἐν τοῖς συνθέτοις] : αὐτόθ. σ. 500' 136
πβ. ἀριθ. 140.

1898

- Σ *Ἀναγνώσματα περὶ τῶν γενικῶν ἀρχῶν τῆς Συγκριτικῆς Γλωσ-* 137
σικῆς ὑπὸ Whitney καὶ Jolly μετερονομισμένα εἰς τὴν Ἑλληνι-
κὴν. Ἐν Ἀθήναις 1898, 8ον σελ. ιβ' + 736.
- Π *Περὶ τῶν ἐν ταῖς καταλήξεσιν ἀναλογιῶν: Ἀθ. 10 (1898) 3-13* 138
(= MNE 2 σ. 516-521).

Π	<i>Περὶ τῆς παραγωγικῆς καταλήξεως ο/ε ā</i> : αὐτόθ. σ. 13 - 17.	139
Π	<i>Περὶ τονικῶν μεταβολῶν</i> : αὐτόθ. σ. 18 - 32 (= MNE 2 σ. 159 - 175).	140
Π	<i>Διατὶ ῥοῇ οὐχὶ ῥοά ;</i> : αὐτόθ. σ. 400.	141
Εσ	<i>Αἱ δύο μέθοδοι (Δευτέρα καὶ τελευταία ἀνταπόκρισις πρὸς τὸν κ. Θεόδωρον Παππαδημητρακόπουλλον)</i> : αὐτόθ. σ. 355 - 400.	142
Α	<i>[Περὶ τοῦ τύπου ῥοῇ]</i> : αὐτόθ. σ. 599' πβ. ἀριθ. 141.	143
Α	<i>[Περὶ τῆς παραγωγικῆς καταλήξεως ε/ο ā]</i> : αὐτόθ. σ. 599' πβ. ἀριθ. 139.	144
Α	<i>Περὶ τῶν ἐν Βοιωτίᾳ, Θεσσαλίᾳ καὶ Φωκίδι ρηματικῶν τύπων εἰς -νθαι, -νθο, -νθω, -νθι</i> : αὐτόθ. σ. 601 - 604.	145
Α	<i>Περὶ ἀναλογίας ἐν τοῖς φθόγγοις</i> : αὐτόθ. σ. 604 - 606.	146
Β	<i>J. Schmitt, Über phonetische und graphische Erscheinungen im Vulgärgriechischen. Leipzig, Teubner 1898. 36 S. 8o : Lit. Centralbl. 1898 no 20.</i>	147
Π	<i>Σημείωσις περὶ τῶν γλωσσικῶν τύπων ΓΕΤΑ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΗΛΩΝΑΝ ΚΑΙ ΔΕΡΡΟΝΙΚΟΝ</i> : Journ. intern. d'archéol. num. 1 (1898) 231 - 232.	148

1899

Π	<i>Ψαρονέφρια</i> : Ἀθ. 11 (1899) 118 - 119 (= MNE 2 σ. 605 - 607).	149
Π	<i>Νέαι ἀποδείξεις ὑπὲρ τοῦ ἑλληνισμοῦ τῶν Μακεδόνων</i> : αὐτόθ. σ. 129 - 157 (= Γλ. Μελ. σ. 32 - 114).	150
Π	<i>Περὶ ὀρθογραφικῆς τιμῆς καινοτομίας</i> : αὐτόθ. σ. 157 - 162.	151
Π	<i>Περὶ τῆς προφορᾶς καὶ ἐκπτώσεως τοῦ γ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλληνικῇ</i> : αὐτόθ. σ. 162.	152
Π	<i>Ἄνηθον καὶ ἄνησον</i> : αὐτόθ. σ. 262 - 264 (= MNE 2 σ. 602 - 605).	153
Π	<i>Ἰδιαιτέρα δῆλωσις τῆς μεσότητος ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλληνικῇ</i> : αὐτόθ. σ. 360.	154
Π	<i>Περὶ τονικῶν ἀνωμαλιῶν ἐν τοῖς συνθέτοις (ἀναρροή, ὕδρορροή, κατάρα κτλ.)</i> : αὐτόθ. σ. 378 - 383 (= Γλ. Μελ. σ. 591 - 596).	155

- Π *Περὶ τῆς ὀρθογραφίας τῶν κατ' ἀναλογίαν γενομένων νέων τύπων* : αὐτόθ. σ. 383-389. 156
- Π *Περὶ τῆς ποικίλης παραδόσεως τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης* : αὐτόθ. σ. 389-393. 157
- Π *Περὶ τοῦ χρόνου τῆς τροπῆς τοῦ μακροῦ α εἰς η* : αὐτόθ. σ. 393-394 (= Γλ. Μελ. σ. 589-590). 158
- Π *ΡΗοῇ ἢ Ηροῇ* ; : αὐτόθ. σ. 472. 159
- A [*Περὶ τῆς νεωτέρας ὀρθογραφίας τῶν διφθόγγων αυ καὶ ευ διὰ αβ, εβ καὶ εφ, αφ*] : αὐτόθ. σ. 589' πβ. ἀριθ. 151. 160
- A [*Περὶ τῶν ἀρχαίων Μακεδόνων*] : αὐτόθ. σ. 589-590' πβ. ἀριθ. 150. 161
- A [*Περὶ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ ο μετὰ τὸ ι ἐν ταῖς καταλήξεσιν -ιος καὶ -ιον*] : αὐτόθ. σ. 590' πβ. ἀριθ. 168. 162
- A [*Περὶ τοῦ φωνητικοῦ συμπλέγματος υη ἐν τῇ ἀττικῇ διαλέκτῳ*] : αὐτόθ. σ. 590-591' πβ. ἀριθ. 165, 178. 163
- B *K. Dieterich, Untersuchungen zur Geschichte der griechischen Sprache von der hellenistischen Zeit bis zum 10 Jahrhundert n. Chr. Mit einer Karte. Leipzig, Teubner 1898 S. XXIV. 326 8ο* : GGA 1899, 2 σ. 505-523. 164

1900

- Π *Περὶ τοῦ -υη ἐν τῇ ἀττικῇ διαλέκτῳ* : Ἀθ. 12 (1900) 10-18. (= Γλ. Μελ. σ. 538-546)' πβ. ἀριθ. 178. 165
- Π *Δύο λέξεις περὶ τῆς λέξεως Μεσαρέας* : αὐτόθ. σ. 205-206 (= Γλ. Μελ. σ. 153, 165). 166
- Κρίσ. : K. K(umbacher), ByzZ 10 (1901) 326.
- Π *Τονικά ζητήματα* : αὐτόθ. σ. 206-207 (= Γλ. Μελ. 596-597). 167
- Π *Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ὀνομάτων εἰς -ις -ιν, ἀντὶ -ιος -ιον ἐν τῇ μεταγενεστέρᾳ Ἑλληνικῇ* : αὐτόθ. σ. 285-303. 168
- Κρίσ. : K. K(umbacher), ByzZ 10 (1901) 325-326, 744.
- Π *Περὶ τοῦ τονισμοῦ τῶν συνθέτων εἰς -ος ὀνομάτων* : αὐτόθ. σ. 344-359 (= Γλ. Μελ. σ. 597-612). 169

- Εσ Φιλολογικαὶ συζητήσεις : αὐτόθ. 93 - 124. 170
- B H. Moritz, *Die Zunamen bei den byzantinischen Historikern und Chronisten* ὑπὸ — K. Gymnasiallehrer, I und II Theil, *Programm des K. humanistischen Gymnasiums in Landshut für das Schuljahr 1896/1897 und 1897/1898* : αὐτόθ. σ. 303 - 311 (= MNE 2 σ. 522 - 531). 171
- B A. Σαραντίδου, Ἡ Συνασός, ἥτοι θέσις, ἱστορία καὶ διοικητικὴ κατάστασις, ἥδη, ἔδιμα καὶ γλῶσσα τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ κομποπόλεως Συνασοῦ κλπ. Ἐν Ἀθήναις 1899, σελ. 287 : αὐτόθ. σ. 476 - 486 (= MNE 2 σ. 532 - 544)· πβ. ἀριθ. 208. 172
- B A. Wilhelm, "Ἔτος und ἐνιαυτός : DLZ 21 (1900) 2849 - 2851. 173
- B H. Meltzer, *Griechische Grammatik. I. Formenlehre* (Sammlung Götschen Nr. 117) Leipzig, G. Göschen 1900. 167 S. 8° : αὐτόθι· πβ. ἀριθ. 193. 174
- Π Zur Betonung der griechischen Komposita, deren zweiter Teil ein Verbaladjektiv trochäischer Messung ist : BerlAkSb. 1900, 1 σ. 418 - 423. 175
- Π Umwandlung eines Potentialis in Plusquamperfekt und Perfekt : BerlAkSb. 1900, 2 σ. 1088 - 1095. 176
- Π Zur Ethnologie der alten Makedonier : IF 11 (1900) 313 - 320. 177
- Π Über die lautgruppe *νη* im Attischen : KZ 36 (1900) 589 - 596· πβ. ἀριθ. 165. 178
- Π Περί τῆς προφορᾶς τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς γλώσσης : Ἀρμονία 3 (1900) 543 - 552. 179

1901

- Σ Γλωσσολογικαὶ Μελέται, τόμ. Α', ἐν Ἀθήναις 1901, 8ον σελ. 634. 180
- Κρίσ. : K. K(umbacher), ByzZ 11 (1902) 224. H. Pernot, Rev. Critique 41 (1903) 494 - 497.
- Π Σύντομος ἐπιθεώρησις τῆς ἱστορίας τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης : Προλεγόμενα λεξικοῦ Liddell - Scott - Κωνσταντινίδου, ἐν Ἀθήναις 1901, σ. α' - η'. 181

- Π *Περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐξισώσεως τῆς προσφδιάς ἐν τῇ ἑλληνικῇ* 182
γλώσσῃ : Ἀθ. 13 (1901) 247 - 261 (= Γλ. Μελ. 574 - 588).
- Π *Ἔχω γράψαι - γραφῆναι, ἔχω γράψει - γραφῇ* : αὐτόθ. σ. 183
 262 - 272.
- Εσ *Ἀπάντησις πρὸς τὸν κ. Α. Γιάνναριν* (1. εἶναι ἢ εἶνε ; 2. Ὁ 184
δρῦς, ὁ Βασίλεις, ὁ Παππαδάκις. 3. Θέλω γράφει γράψει
γραφή) : αὐτόθ. σ. 225 - 246.
- Εσ *Φιλολογικῶν συζητήσεων μέρος Β'* : αὐτόθ. σ. 273 - 301. 185
 Κρίσ. : Η. Γ., REGr. 17 (1904) 132.
- Εσ *Ἐλέγχου ἀναίρεσις* : αὐτόθ. σ. 417 - 462. 186
- Β *G. Bernardakis, Plutarchi Chaeronensis Moralia, reco-* 187
gnovit — Lips. Teubner : αὐτόθ. σ. 462 - 714 καὶ *Προσθήκαι*
καὶ διορθώσεις σ. 713 - 714.
 Κρίσ. : Η. Γ., REGr. 17 (1904) 132.
- Α *[Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ παρακειμένου καὶ τοῦ ὑπερσυντελικού* 188
ἔχω γράψει, εἶχα γράψει, ἔχω γραφῇ, εἶχα γραφῇ ἐν τῇ
νεωτέρᾳ Ἑλληνικῇ] : αὐτόθ. σ. 717' πβ. ἀριθ. 183.
- Α *[Περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐξισώσεως τῆς προσφδιάς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ* 189
Ἑλληνικῇ] : αὐτόθ. σ. 717' πβ. ἀριθ. 182.
- Α *[Περὶ τῶν ἀναυξήτων φαινομένων τύπων οἰακοστιρόφουν, οἰω-* 190
νιζόμεν κλπ.] : αὐτόθ. σ. 717' πβ. ἀριθ. 197.
- Α *[Περὶ τῆς ὀρθογραφίας τῶν τύπων τιμὲς ἢ τιμαίς, φλέβες κλπ.]* : 191
 αὐτόθ. σ. 717' πβ. ἀριθ. 196.
- Β *K. Meisterhans, Grammatik der attischen Inschriften.* 192
3. verm. und verb. Aufl., besorgt von Eduard Schwyzer.
Berlin Weidmann, 1900. XIV u. 288 S. gr. 8o : DLZ 22
(1901) 1108 - 1110.
- Β *H. Meltzer, Griechische Grammatik. II. Bedeutungslehre* 193
und Syntax. (Sammlung Götschen Nr. 118) Leipzig, G.
Götschen 1901. 142 S. 8o : αὐτόθ. στήλ. 1371 - 1373' ἰδ. ἀπάν-
 τησιν τοῦ Μ. αὐτόθ. στήλ. 1942 - 1943 καὶ ἀνταπάντησιν τοῦ
 Χ. αὐτόθ. στήλ. 1943 - 1944' πβ. ἀριθ. 174.

1902

- Σ Ἀκαδημεικὰ Ἀναγνώσματα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, Λατινικὴν καὶ 194
μικρὸν εἰς τὴν Ἰνδικὴν γραμματικὴν, τ. Α', ἐν Ἀθήναις 1902,
8^{ον} σελ. κγ' + 608' πβ. ἀριθ. 219, 464.
- Κρίσ. : V. Henry, RECr. 16 (1903) 136 - 137. Am. H (auvette),
Journ. des Savants N.S. 1 (1903) 136 - 137.
- Π Γραμματικὰ ζητήματα (Α' Περὶ τῆς συναιρέσεως τοῦ ᾠφο, ᾠφω, 195
ηφο, ηφω ἐν τῇ Ἀττικῇ διαλέκτῳ. Β'. Γίγνομαι - γίνομαι καὶ
γινώσκω - γινώσκω (= Γλωσσ. Ἑρ. σ. 143 - 149). Γ'. Περὶ
τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τῆς χρήσεως τῶν προσηγορικῶν ὀνομάτων
γένους θηλυκοῦ ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλληνικῇ (= MNE 2 σ. 71 - 81)) :
Ἐπιστ. Ἐπετηρὶς 1 (1902/1903) 121 - 136.
- Κρίσ. : F. Solmsen, WfKlPh 21 (1904) 969 - 971.
- Π Ὄρθογραφικά : Ἀθ. 14 (1902) 127 - 132. 196
- Π Περὶ ἀναυξήτων τινῶν ρηματικῶν τύπων : αὐτόθ. σ. 133 - 136. 197
- Π Τοπικὰ ζητήματα. (Α' - Β' περιεργία, καλλιέργια, ἐχεμυθία 198
οὐχὶ περιέργεια, καλλιέργεια, ἐχεμύθεια) : αὐτόθ. σ. 236 - 240.
- Π Περὶ τῶν παθητικῶν ἀορίστων εἰς -ηκα ἀντὶ -ην : αὐτόθ. σ. 199
343 - 346 (= MNE 2 σ. 545 - 549).
- Π Τεχνολογικά : αὐτόθ. σ. 522 - 523. 200
- Π Ἐπανόρθωσις ἀδικήματος : αὐτόθ. σ. 523. 201
- Π Περὶ τῆς ὀρθογραφίας τῶν εἰς -ις ἀντὶ -ιος ὀνομάτων : αὐτόθ. 202
σ. 524' πβ. ἀριθ. 184.
- Εσ Ποῖός τις ἐκάτερος : αὐτόθ. σ. 507 - 521. 203
- Α [Περὶ τοῦ ἐν τῇ ἑλληνικῇ γλώσσῃ τονισμοῦ τῶν λατινικῶν ὀνο- 204
μάτων] : αὐτόθ. σ. 527 - 528.
- Α [Περὶ τινῶν ἀνωμάτων φαινομένων ἐν τῇ συναιρέσει] : αὐτόθ. 205
σ. 528 - 529' πβ. ἀριθ. 195.
- Α [Περὶ τῶν ρημάτων γίνομαι, γινώσκω παρὰ τὸ γίγνομαι, 206
γινώσκω] : αὐτόθ. σ. 529' πβ. ἀριθ. 195.

- Π *Τὸ γλωσσικὸν ζήτημα ἐν τῇ ἱστορίᾳ* : Ἀττικῇ Ἰοῖς 5 (1902) 207
ἀρ. φύλ. 15.
- B *A. Σαραντίδου, Ἡ Συνασός, Athen 1899* : GGA 164 (1902) 208
438-444' πβ. ἀριθ. 172.
- B *H. Ehrlich, Die Nomina auf -εύς. Leipziger Inaugural -* 209
Dissertation. Gütersloh, C. Bertelsman, 1901. 49 S. 8º : DLZ
23 (1902) 783-785.

1903

- Π *La question de la langue en Grèce* : REGr. 16 (1903) 210- 210
245.
Κρίσις : H. Pernot, Rev. critique 51 σ. 492-494. Πβ. καὶ Α. Πάλλη ν REGr. 16 (1903) 483-484.
- Π *Περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος ἐν Ἑλλάδι* : ἔφημ. Ἀγών 5 211
(1903) ἀρ. φύλ. 234-242.
- B *K. Krumbacher, Das Problem der neugriechischen* 212
Schriftsprache. Festrede gehalten in der öffentlichen Si-
tzung der K.B. Akademie d. Wiss. zu München am 15. Nov.
1902. München, Verlag der K. B. Akademie 1903. 226 S.
4º : WfKlPh 20 (1903) 919-923.
- B *E. Nachmanson, Laute und Formen der magnetischen* 213
Inschriften von — Upsala 1903 σελ. 15' καὶ 200 : Ἀθ. 15
(1903) 536.
- Δ *Ἐκθσεις τοῦ γλωσσικοῦ διαγωνισμοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Γλωσσι-* 214
κῆς Ἐταιρείας : αὐτόθ. σ. 165-189.
- A [*Περὶ τῆς ἐξ ἐνὸς ρηματικοῦ τύπου ἀναπτύξεως ὅλου συστήματος* 215
ρηματικῶν τύπων καὶ παραγῶγων ὀνομάτων] : αὐτόθ. σ. 537'
πβ. ἀριθ. 200.
- A [*Περὶ τῆς ὀρθογραφίας τῶν εἰς -ις ἀντὶ -ιος ὀνομάτων*] : αὐτόθ. 216
σ. 537' πβ. ἀριθ. 202.
- A [*Περὶ τῶν φαινομένων τῆς κρᾶσεως καὶ ἀφαιρέσεως*] : αὐτόθ. 217
σ. 537-538.
- A [*Περὶ τῆς παρ' Ὀμήρῳ συναιρέσεως*] : αὐτόθ. σ. 539. 218

1904

- Σ 'Ακαδημεικὰ Ἀναγνώσματα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, Λατινικὴν καὶ 219
 μικρὸν εἰς τὴν Ἰνδικὴν γραμματικὴν, τόμ. Β', ἐν Ἀθήναις 1904,
 8ον σελ. κβ' + 988· πβ. ἀριθ. 194, 464.
- Κρίσ. : V. Henry, REGr. 17 (1904) 386 - 388. P. Vilmos, Egye-
 temes Philologiai Közlemény 29 (1905) 57 - 59. K. K (rumbacher),
 ByzZ 14 (1905) 320. Β. Ἀποστολίδης, Γλωσσικαὶ μελέται ἐξ ἀφορ-
 μῆς τῶν Ἀκαδημεικῶν Ἀναγνώσμάτων τοῦ κ. Γ. Χατζιδάκι, ἐν Ἀλεξαν-
 δρείᾳ 1904 - 1906.
- Π *Zur Chronologie der griech. Lautgesetze und zur Sprachfrage* 220
der alten Macedonier : KZ 37 (1904) 150 - 154.
- Π *Περὶ τῆς χρήσεως τῶν ξένων λέξεων ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἡμῶν* 221
γλώσσῃ : Φῶς 1 (1904) 10 - 11.
- Π Ὀλίγαι λέξεις περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐξετάσεως τῆς νέας Ἑλ- 222
 ληνικῆς : Ἀκρίτας 1 (1904) 16 - 19, 51 - 54.
- Π **Θεληματάρης οὐχὶ θεληματάρος** : Ἀθ. 16 (1904) 255 - 256. 223
- Π **Ἀκραργήση** : αὐτόθ. σ. 296. 224
- Β *J. Schmitt, The Chronicle of Morea, a history in politi- 225*
cal verse relating the establishment of feudalism in Greece
by the Franks in the thirteenth century. Edited in two pa-
rael Texts from the Mss. of Copenhagen and Paris, with
introduction, critical notes and indices by —, Ph. D. profes-
sor extraordinary at the university of Leipzig. Methuen et Co.
London 1904 XCII, 640 : αὐτόθ. σ. 253 - 254.
- Β *Χ. Χαριτωνίδου, Ποικίλα φιλογολικά, τ. Α' σελ. η' καὶ* 226
908 : αὐτόθ. σ. 256.
- Β *Π. Κομπογιάννη, Οἱ Ἕλληνες κατὰ τὸν πρῶτον ἐπὶ Αἰκα-* 227
τερίνης Β' Ῥωσοτουρκικὸν πόλεμον 1768 - 1774, ἐν Ἀθήναις,
1903, τύποις Σακελλαρίου (σ. ις' καὶ 528) : αὐτόθ. σ. 639.
- Α (Ἑρμηνευτικαὶ παρατηρήσεις εἰς τὸ χωρίον τοῦ Πλάτωνος Ἀλ- 228
 κιβ. Α' 111a] : αὐτόθ. σ. 642.
- Α [*Περὶ τῆς ἐν τῇ γλώσσῃ ἡμῶν χρήσεως τῶν ξένων λέξεων*] : 229
 αὐτόθ. σ. 642.

1905

- Σ *Die Sprachfrage in Griechenland*, Ἀθήναι 1905, 8ον σελ. 144· 230
πβ. ἀριθ. 261.
Κρίσ. : G. Wartenberg, WfKlPh 23 (1906) 1067-1068. A. Thumb, DLZ 27 (1906) 1367-1368. K. Dieterich, Lit. Centralbl. 52 (1906) 1082-1083. M. Vasmer, Viz. Vremennik 14 (1907) 365-368.
- Σ *Τὸ πρόβλημα τῆς νεωτέρας γραφομένης Ἑλληνικῆς ὑπὸ Κ. Krum-* 231
bacher καὶ Ἀπάντησις εἰς αὐτόν, ἐν Ἀθήναις 1905, 8ον σελ. 860.
Κρίσ. : T. Reinach, REGr. 18 (1905) 391-392. Γρ. Ξενόπου-
λος, Παναθῆν. 10 (1905) 167-169, 316-317.
- Σ *Μεσαιωνικά καὶ Νέα Ἑλληνικά, τόμ. Α', ἐν Ἀθήναις 1905,* 232
8ον σελ. κ' + 662' πβ. ἀριθ. 260.
Κρίσ. : K. Krumbacher, ByzZ 15 (1906) 360-361. M. Vas-
mer, Viz. Vremennik 14 (1907) 361-365. J. Kalitsunakis,
Mitt. d. Sem. f. Orient. Sprachen 9 (1906), II, 177-192.
- Π *Συμβολὴ εἰς τὴν παραγωγὴν ἰάξεώς τινος λέξεων ἐν τῇ μεσαι-* 233
ονικῇ καὶ νέᾳ Ἑλληνικῇ : Ἐπιστ. Ἑπετηρὶς 2 (1905/1906) 46-
61 (= MNE 2 σ. 176-193).
- Π *Θύσθεν - θύρθεν :* αὐτόθ. σ. 62-66, 384 (= Γλωσσ. Ἑρ. 234
σ. 119-122).
- Β *Κριτικά καὶ Γραμματικά :* αὐτόθ. σ. 67-78 (= MNE 2 σ. 235
565-579)· πβ. ἀριθ. 258.
- Π *Ὁρθογραφικά :* αὐτόθ. σ. 79-80. 236
- Π *Μάνθος, Μάνθα, Σαμφώ :* Ἀθ. 17 (1905) 223-227 (= MNE 237
2 σ. 550-555).
- Εσ *Ἀντιλεγόμενα (Α' - Β'). Μετανάστις μεταναστεύω. Ι". Ἄτο-* 238
πος παραβολή : αὐτόθ. σ. 227-238 (= MNE 2 σ. 555-561).
- Β *Γ. Ζηκίδου, Διορθώσεις εἰς Ἑλλῆνας συγγραφεῖς ὑπὸ — τό-* 239
μος Α', τεῦχος Α', ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν κατα-
στημάτων Μιχαὴλ Σαλιβέρου, σελ. 160 : αὐτόθ. σ. 60-64.
- Α *[Περὶ τῶν τύπων Μάνθος καὶ Σαμφώ] :* αὐτόθ. σ. 495' πβ. 240
ἀριθ. 237.
- Α *[Ἀναρσεις δημοσιεύματος περὶ τοῦ σφαλεροῦ τῆς τε γραπτῆς καὶ* 241
προφορικῆς αὐτοῦ διδασκαλίας] : αὐτόθ. σ. 495' πβ. ἀριθ. 238.

- A [Περὶ τῶν συγκεκομμένων τῆς ἐνεργητικῆς προστακτικῆς τύπων] : 242
αὐτόθ. σ. 496 (= MNE 1 σ. 255 - 257).
- Π Ἐπιστημονικὴ ἀλήθεια παραγνωριζομένη : Ἡμερολ. τῶν Ἑθνικῶν Φιλανθρ. Καταστημάτων 1905, σ. 276 - 281. 243
- Εσ Ἀδικος μομφὴ κατὰ τῆς γραφομένης ἡμῶν γλώσσης : Θρυαλλὶς 1 (1905) 24 - 25. 244

1906

- Π Γραμματικὰ καὶ ἐτυμολογικὰ (Α'. Περὶ τῶν γονεωνυμικῶν εἰς -ιδεὺς καὶ τῶν συγγενικῶν εἰς -δοῦς. Β'. Οἱ ἄλεις καὶ τὸ ἄλας -ἀλάτιον - ἀλάτι. Γ'. Περὶ τοῦ τονισμοῦ τῶν ὑποκοριστικῶν εἰς -ίσκος. Δ'. Ἐτυμολογικὰ τῆς νέας Ἑλληνικῆς, ξερβὸς καὶ μουρλός) : Ἐπιστ. Ἐπετηρὶς 3 (1906/1907) 81 - 99 (= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 150 - 163) πβ. ἀριθ. 321. 245
- Π Φωνητικὰ τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς : Ἀθ. 18 (1906) 62 - 65 (= MNE 2 σ. 562 - 564). 246
- Π Ἡμισὺς - μισός : αὐτόθ. σ. 431 - 433. 247
- Εσ Ἀδίκον μομφῆς ἔλεγχος : Ἀθ. 18 (1906) 433 - 437. 248
- A [Περὶ τῆς ἐν Χίῳ ἀπαντίωσης ἀποκοπῆς τοῦ τελικοῦ -ει ἐν τῷ τριτῷ ἐνικῷ προσώπῳ τοῦ ἐνεσιῶτος τῶν σήμερον φωνηεντολήκτων ρημάτων] : αὐτόθ. σ. 630' πβ. ἀριθ. 246. 249
- A [Περὶ ἀνωμαλίας τινὸς ἐν τῇ συνθέσει τῶν εἰς -ι ὀνομάτων τῆς μέσης καὶ νέας Ἑλληνικῆς] : αὐτόθ. σ. 631' πβ. ἀριθ. 233. 250
- A [Περὶ τῆς χρησιμότητος τῆς νέας Ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς τὴν γνῶσιν τῆς μεσαιωνικῆς καὶ τῆς ἀρχαίας] : αὐτόθ. σ. 632 - 633. 251
- A [Περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ *Weiberspiegel* ὑπὸ *Krumbacher*] : αὐτόθ. σ. 634' πβ. ἀριθ. 235. 252
- A [Περὶ τῆς ὀρθογραφίας τοῦ Πλάτωνος] : αὐτόθ. σ. 634' πβ. ἀριθ. 248. 253
- A [Περὶ τοῦ τύπου τῶν συγγενικῶν ὀνομάτων εἰς -δοῦς καὶ τῶν γονεωνυμικῶν εἰς -ιδεὺς] : αὐτόθ. σ. 635' πβ. ἀριθ. 245. 254
- A [Περὶ ἐτυμολογιῶν τινῶν τῆς μέσης καὶ νέας Ἑλληνικῆς] : αὐτόθ. σ. 635. 255

- A [Περὶ τοῦ ἐτύμου τῶν λέξεων **αὐγὸ** καὶ **αὐτί**] : αὐτόθ. σ. 256
635 - 636.
- B J. M o u l t o n, *A Grammar of the New Testament Greek based on W. F. Moulton's edition of G. B. Winer's Grammar, vol. I. Prolegomena. Edinburgh T. et T. Clark 1906* XX, 274 : αὐτόθ. σ. 617 - 618.
- B K. K r u m b a c h e r, *Ein vulgärgriechischer Weiberspiegel* 258
(S. A. aus der Sitzungsberichten der philos.-philol. und der hist. Kl. der Kgl. Bayer. Akad. der Wiss. 1905. H. III) München, in Komm. bei G. Franz (J. Roth), 1905, S. 335-433, 80 : DLZ 27 (1906) 1114 - 1116 ἰδ. καὶ ByzZ 15 (1906) 505 - 506 πβ. ἀριθ. 235.
- Δ Περὶ τῆς ἐνεστώσης μεθόδου ἐν ταῖς γλωσσικαῖς ἐρεῦναις (Δόγος ἀπαγγελθεὶς τῇ 15 Δεκεμβρίου) : Ἀγών 8 (1906) ἀρ. φύλ. 356.

1907

- Σ Μεσαιωνικά καὶ Νέα Ἑλληνικά, τόμ. Β', ἐν Ἀθήναις 1907, 260
8ον σελ. ζ' + 765 πβ. ἀριθ. 232.
Κρίσ. : K. K (r u m b a c h e r) ByzZ 17 (1908) 234 - 235. P. Kretschmer, Gl. 1 (1909) 363. J. Kalitsunakis, Mitt. d. Semin. f. Orient. Sprachen 12 (1909), II, 210 - 236.
- Σ La question de la langue écrite néo-grecque, Athen 1907, 261
8ον σελ. 200 πβ. ἀριθ. 230.
Κρίσ. : K. K (r u m b a c h e r), ByzZ 17 (1908) 586 - 587. K. D (i e t e r i c h), Lit. Centralbl. 60 (1909) 360.
- Π Περὶ τῆς χρήσεως τῶν μέσων ρημάτων ἐν τῇ νέᾳ Ἑλληνικῇ : 262
Ἐπιστ. Ἐπετηρὶς 4 (1907/1908) 75 - 89 (= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 123 - 133) πβ. ἀριθ. 322.
- Π Μεταβατικά καὶ ἀμετάβατα ρήματα ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλληνικῇ : 263
αὐτόθ. σ. 89 - 100 (= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 134 - 142).
- Π Καὶ πάλιν περὶ τῶν μαλλιαρῶν : Ἑθνικὴ ψυχὴ 1 (1907/1908) 264
8 - 11, 25 - 31, 50 - 53, 73 - 76.
- Π Νέα ἀπόδειξις τῆς ἐκ τῆς κοινῆς καταγωγῆς τῆς νέας ἑλληνικῆς γλώσσης : αὐτόθ. σ. 97 - 99.
- Δ Ἡ μία γραμματικὴ : αὐτόθ. σ. 121 - 122. 266

- Δ *Δωρεαὶ καὶ κληροδοτήματα* : Παναθήναια 8 (1907) τεύχ. 171. 267
- Π *Ἐπεὶγον ἐθνικὸν καθήκον* : Μελέτη 1 (1907) 321 - 325. 268
Κρίσ. : Κ. Krumbacher, ByzZ 17 (1908) 235.
- Π *Καὶ πάλιν περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος* : ἔφημ. Ἀγών 9 (1907) 269
ἀρ. φύλ. 417 - 445.
- Β *Σ. Μενάρδου, Τοπωνυμικὸν τῆς νήσου Κύπρου* : αὐτόθ. ἀρ. 270
φύλ. 411 - 414.
- Β *O. Hoffmann, Die Makedonen, ihre Sprache und ihr Volkstum* : IF 20 (1907) Anz 172 - 175. 271
- Α *[Περὶ τῆς ὁρθογραφίας τοῦ Πλάτωνος]* : Ἀθ. 19 (1907) 617 - 618· 272
πβ. ἀριθ. 276.
- Δ *Γενηθῆτω φῶς* : Ἀθῆναι, μην. παράρτ. 1 (1907/1908) 17 - 27. 273
- Δ(Σ) *Τὰ κατὰ τὴν πρυτανεῖαν Γεωργίου Ν. Χατζηδάκη, πρυτανεύσαντος κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1905 - 1906, ἐν Ἀθήναις 1907, 8ον σελ. 364.*

1908

- Εσ *Ἀντιλεγόμενα περὶ τοῦ παρ' ἡμῶν γλωσσικοῦ ζητήματος* : Ἀθ. 20 (1908) 33 - 60. 275
Κρίσ. : Κ. Krumbacher, ByzZ 18 (1909) 256.
- Εσ *Ἀντιλεγόμενα περὶ τῆς ὁρθογραφίας τοῦ Πλάτωνος* : αὐτόθ. σ. 276
61 - 101.
- Εσ *Νέα ἀντιλεγόμενα πρὸς τὸν κ. Krumbacher* : αὐτόθ. σ. 590 - 277
602.
Κρίσ. : Κ. Krumbacher, ByzZ 18 (1909) 300 - 302.
- Π *Περὶ τῶν ζημάτων βολεύω, σοθεύω καὶ τῶν συγγενῶν αὐτῶν* : 278
αὐτόθ. σ. 102 - 103.
- Β *Ἰ. Βασιλικοῦ, Κανέλλου Σπανοῦ γραμματικὴ τῆς κοινῆς 279
τῶν Ἑλλήνων γλώσσης. Παχουμίου Ρουσάνου κατὰ χυδαῖζόντων
καὶ αἰρετικῶν καὶ ἄλλα τοῦ αὐτοῦ νῦν πρῶτον ἐκδιδόμενα ἐκ
κωδίκων τῆς Μαρκιανῆς Βιβλιοθήκης ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου —, ἐφημερίου τῆς ἐν Βενετίᾳ ὁρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας. Ἐν Τεργέστη 1908 (σ. 159) : αὐτόθ. σ. 529 - 534.*

- B *K. Dietrich, Sprache und Volksüberlieferungen der südlichen Sporaden im Vergleich mit denen der übrigen Inseln des ägäischen Meeres* ὑπὸ — : αὐτόθ. σ. 535 - 589' πβ. 280
ἀριθ. 327.
- A [*Περὶ τοῦ βολεύω, βολεῖ καὶ σοτεύω*] : αὐτόθ. σ. 631' πβ. 281
ἀριθ. 278.
- A [*Περὶ τοῦ ὅτι ἡ νέα ἐλληνικὴ γραπτὴ γλῶσσα εἶναι ὄντως ζῶσα γλῶσσα*] : αὐτόθ. σ. 632 - 633. 282
- A [*Περὶ τοῦ ἔργου τοῦ K. Dietrich, Sprache und Volksüberlieferungen der südlichen Sporaden κλπ.*] : αὐτόθ. σ. 635' πβ. ἀριθ. 280. 283
- B [*D. Anastasijewić, Alphabete ByzZ 16 [1907] 479-501*] : ByzZ 17 (1908) 315. 284
- Π *Περὶ τῆς ἐνότητος τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης* : Ἐπιστ. Ἐπετηρὶς 5 (1908/1909) 47 - 151. 285
Κρίσ. : A. H(eisenberg), ByzZ 19 (1910) 583.
- Π Ἐπιδείξεις τῆς ἐκ τῆς Κοινῆς καταγωγῆς τῆς Ν. Ἑλληνικῆς : 286
ἐφημ. Καιροὶ 1908, 4 Ἰανουαρίου.
- Δ Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ τελευταίου συλλαλητηρίου : Ἑλλην. Ἐπιθεώρησις 2 (1908/1909) 780. 287
- Δ Ὁ κ. Χατζιδάκις ἐξηγούμενος : ἐφημ. Ἀκρόπολις 23 (1908) 288
ἀρ. φύλ. 6147.
- Δ Διδακτικά : αὐτόθ. ἀρ. φύλ. 6189. 289
- Δ Τὸ γλωσσικὸν ζήτημα. Ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ καὶ τὸ Σεβαστοπούλειον : ἐφημ. Ἀθῆναι 6 (1908) ἀρ. φύλ. 81. 290
- Δ Δύο ἐπιστολαί : αὐτόθ. ἀρ. φύλ. 156. 291
- Δ Ὀλέθριοι καρποὶ τοῦ μαλλιαρισμοῦ : αὐτόθ. ἀρ. φύλ. 162. 292
- Δ Καὶ ἄλλοι ὀλέθριοι καρποὶ τοῦ μαλλιαρισμοῦ : αὐτόθ. ἀρ. φύλ. 179. 293
- Δ Πῶς παρενοήθη ὁ κ. Γ. Ν. Χατζιδάκις (τί ἀπαντᾷ ἐν συνεντεύξει εἰς τὰς «Ἀθήνας» ὁ Καθηγητὴς τῆς Γλωσσολογίας Γ. Ν. Χατζιδάκις διὰ τὴν ἐν τῇ «Ἀκροπόλει» παρεομύνηνσιν τῶν γνωμῶν του) : αὐτόθ. ἀρ. φύλ. 182. 294

- Δ Ἀνηγύστω ἐπὶ ἔργῳ : αὐτόθ. ἀρ. φύλ. 184. 295
- Δ Ἡ Ἀκαδημία, τὸ γλωσσικὸν ζήτημα καὶ ἡ ἴδρυσις τῆς Ἀκαδημίας. Ἡ γνώμη τοῦ κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι : αὐτόθ. ἀρ. φύλ. 207. 296
- Εσ Ἀκαδημαϊκαὶ καὶ ἐκπαιδευτικαὶ συζητήσεις : αὐτόθ. ἀρ. φύλ. 222, 223. 297
- Δ Τὸ μέγα λεξικὸν τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης [συνέντευξις] : αὐτόθ. 7 (1908) ἀρ. φύλ. 21. 298
- Δ Τὸ λεξικὸν καὶ ἡ γλῶσσα (Τί λέγει ὁ κ. Χατζιδάκις) : αὐτόθ. ἀρ. φύλ. 23. 299
- Π Τὸ καθήκον τῶν ἐλλήνων λογίων : αὐτόθ. 7 (1908) ἀρ. φύλ. 26, 27, 28. 300
- Κρίσι.: K. K r u m b a c h e r, Internation. Wochenschrift 18. Dezember 1908.

1909

- Εσ Γ. Ν. Χατζιδάκις καὶ Κ. Krumbacher (ἀντιπάντησις) : Ἀθ. 21 (1909) 325-343. 301
- Π Ἀρχαῖαι ἐλληνικαὶ λέξεις ἐν τῇ γλώσσῃ τῶν Κουτσοβλάχων : αὐτόθ. σ. 384 (= Γλωσσ. ᾽Ερ. σ. 530). 302
- Κρίσι.: Ν. Α. Βέης, Viz. Vremennik 20 (1913) 127.
- Π κῆτιωρ καὶ κίτιωρ κλπ. : αὐτόθ. σ. 441-463 (= Γλωσσ. ᾽Ερ. σ. 530-547) πβ. ἀριθ. 339. 303
- Κρίσι.: Α. H (e i s e n b e r g), ByzZ 19 (1910) 589.
- Εσ Ἐπανόρθωσις : αὐτόθ. σ. 463-464 πβ. ἀριθ. 338. 304
- Δ Κάρολος Κρουμβάχερ : αὐτόθ. σ. 497-501. 305
- Β Α. P a l l i s, The Twenty-Second Book of the Iliad with critical notes by — London 1909 : αὐτόθ. σ. 315-325 πβ. ἀριθ. 328. 306
- Α [Περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀνάγκης ἐνὸς καὶ μόνου λεξικοῦ τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης] : αὐτόθ. σ. 502 πβ. ἀριθ. 320. 307
- Α [Περὶ τῆς τοπικῆς καταλήξεως -θεν] : αὐτόθ. σ. 503 πβ. ἀριθ. 319. 308

- A [Περὶ τοῦ ὀνόματος **Μεσαρᾶ**] : αὐτόθ. σ. 503. 309
- A [Περὶ τῶν λέξεων **γηραιῖα, νεᾶτα, γέρα**] : αὐτόθ. σ. 503' πβ. 310
ἀριθ. 341.
- A [Περὶ τοῦ ῥήματος **αὐγαίζω**] : αὐτόθ. σ. 504. 311
- A [Περὶ τῶν λέξεων **ζωντανός, ζωντίμι, ζωντόβολο**] : αὐτόθ. 312
σ. 504' πβ. ἀριθ. 341.
- A [Περὶ τῶν λέξεων **κορνιαχτός, τὰ Πιλᾶτα**] : αὐτόθ. σ. 505' 313
πβ. ἀριθ. 341.
- Π **Θουκυδίδεια** : Ἐπιστ. Ἐπετηρὶς 6 (1909/1910) 1-10 (=Γλωσσ. 314
Ἔρ. σ. 111-118).
- Π **Περὶ τοῦ Ἑρωτοκρίτου** : αὐτόθ. σ. 11-24 (=Γλωσσ. Ἔρ. σ. 315
35-45) πβ. ἀριθ. 340.
Κρίσ. : A. H(eisenberg), ByzZ 19 (1910) 589-590.
- Π Ἀκαδημεικὰ ἀναγνώσματα περὶ τοῦ γραπτοῦ ἡμῶν λόγου : αὐ- 316
τόθ. σ. 25-89.
- Π Ἑτυμολογικὰ (λέξεις ἑλληνικαὶ νομιζόμεναι ξέναι) : αὐτόθ. σ. 317
90-94.
Κρίσ. : P. Kretschmer, Gl. 5 (1914) 293.
- Π **Λεξικολογικά** : αὐτόθ. σ. 94-96. 318
- Π **Περὶ τῆς γενέσεως τῆς καταλήξεως -θεν** : Τεσσαρακοντ. τῆς 319
καθηγεσίας Κ. Σ. Κόντου 1909 σ. 1-6 (=Γλωσσ. Ἔρ. σ.
467-471).
- Π **Περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀνάγκης ἐνὸς λεξικοῦ τῆς ἑλληνικῆς** 320
γλώσσης : αὐτόθ. σ. 7-34 (=Γλωσσ. Ἔρ. σ. 471-489).
Κρίσ. : P. M(ar)c, ByzZ 19 (1910) 253.
- Π **Grammatisches u. Etymologisches (1. Die Nomina auf** 321
-ιδεύς und -δοῦς 2. Οἱ ἄλες und sp. τὸ ἄλας τὸ ἀλάτιον, ngr.
τὸ ἀλάτι καὶ τὸ ἀλάτσι (Kreta) 3. Über die Betonung der
Diminutiva auf -ίσκος 4. Ngr. Etymologien) : Gl. 1 (1909)
117-128' πβ. ἀριθ. 245.
- Π **Zum Gebrauch der verbalen Medialformen im Neugriechi-** 322
schen : IF 25 (1909) 357-362' πβ. ἀριθ. 262.
- Π **Περὶ τοῦ Ἑρωτοκρίτου** : Κρητ. Λαὸς 1 (1909) 4-6. 323

- Π *Σκέψεις τινές περὶ τῆς συντάξεως τοῦ ἑλληνικοῦ λεξικοῦ* : 324
 Παναθῆν. 18 (1909) 1 - 6.
 Κρίσι. : Κ. Κ (rumbacher), ByzZ 18 (1909) 708 - 711. Κ. Κ (rumbacher, Internat. Wochenschrift 29. Mai 1909, σ. 1 - 12' ἰδ. καὶ Μ. L (ambertz, BphW 29 (1909) 1103 - 1104.
- Δ *Κ. Σ. Κόντος* : αὐτόθ. σ. 109 - 112. 325
- Δ *Ἐκθεσις τοῦ Δ' γλωσσικοῦ διαγωνισμοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Γλωσσικῆς Ἑταιρείας (ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου τῇ 22 Φεβρ. 1909)* : ἔφημ. Κράτος 7 (1909) ἀρ. φύλ. 709 - 712. 326
- Β *K. Dieterich, Sprache und Volksüberlieferungen der südlichen Sporaden, Wien 1908* : Mitt. d. Semin. f. Orient. Sprachen 12 (1909), II, 200 - 209' πβ. ἀριθ. 280. 327
- Β *A. Pallis, The twenty-Second Book of the Iliad. With Critical Notes by —. London David Nutt, 1909, 84 S. 8o* : DLZ 30 (1909) 1886 - 1887' πβ. ἀριθ. 306. 328
- Β *Α. Παπαδοπούλου - Κεραμέως, Γλωσσάριον Ἑβραϊκοελληνικόν. S. A. aus «Festschrift zum 70. Geburtstage A. Harkavy's» Berlin - Petersburg 1909. 25 S. 8o (mit zwei Fascimiletafeln)* : Βυζαντῆς 1 (1909) 147 - 148. 329
- Β *Γ. Ζολώτα, Χιασῶν καὶ ἐρυθραϊκῶν ἐπιγραφῶν συναγωγὴ ἐκδιδομένη μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ὑπὸ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Αἰμιλίας Γ. Ζολώτα, Ἀθηνᾶ 1908 σ. 113 - 381* : ἔφημ. Ἑμπρὸς 14 Φεβρ. 1909. 330

1910

- Π *Περὶ τῶν ἐπιθέτων τῆς νέας Ἑλληνικῆς εἰς -(σ)ιμος καὶ τῶν οὐδέτερων οὐσιαστικῶν εἰς -σιμον* : Ἐπιστ. Ἐπετηρὶς 7 (1910/1911) 1 - 22 καὶ προσοθῆκαι σ. 85 (= Γλωσσ. Ἑρ. σ. 164 - 180, 227)' πβ. ἀριθ. 402. 331
- Π *Συμβολὴ εἰς τὰς ἑλληνικὰς παροιμίας* : αὐτόθ. σ. 23 - 79 καὶ προσοθῆκαι σ. 85 - 86 (= Γλωσσ. Ἑρ. σ. 180 - 223, 227 - 228). 332
- Π *Παρατεταμένα μόρια τῆς νέας Ἑλληνικῆς* : αὐτόθ. σ. 80 - 85 (= Γλωσσ. Ἑρ. σ. 223 - 228). 333

- B Καὶ πάλιν περὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῶν ἀρχαίων Μακεδόνων : 334
αὐτόθ. σ. 87 - 134 (= Γλωσσ. ὙΕρ. σ. 228 - 264).
- Π Περὶ τῆς χρήσεως τῶν γραμματικῶν τύπων ἐν τῇ γραφομένῃ 335
ἡμῶν γλώσσῃ : αὐτόθ. σ. 135 - 154.
- Π Über die Bedeutungsentwicklung des lokalen Suffixes -θεν : 336
Gl. 2 (1910) 113 - 118.
- Π Zur neugriechischen Wortlehre (1. Ζωντιανός und verwand- 337
tes. 2. Ἄρτα, βαρθαλαμίδι usw. 3. Κορίαννον - κολιανδρον -
κόλιανδρον. 4. ἔγγραυλος - γαῦρος. 5. Διοσκύαμος - δίσκυα-
μος und βίσκυαμος. θρασίμι, θράσος, θράσιος) : αὐτόθ. σ.
287 - 299' πβ. ἀριθ. 341.
- Εσ Zu Glotta II 124 : αὐτόθ. σ. 300' πβ. ἀριθ. 304. 338
- Π Untersuchung über die Wörter σάβουρος, κτήτωρ - κτίτωρ 339
und ἀκουρμαίνω : Mitt. d. Semin. f. Orient. Sprachen
13 (1910), II, 1 - 18' πβ. ἀριθ. 303, 341.
Κρίσ. : Α. Η (eisenberg), ByzZ 19 (1910) 589.
- Π Zum Erotokritos : αὐτόθι' πβ. ἀριθ. 315. 340
- Π Νεολληνικά (Κονιορτός - κορνιαχτός. Ἀπόχι, ἀδεροφοχτός. Ἀ- 341
νανοῦς. Τὰ Πιλᾶτα (= οἱ Ἑβραῖοι). Χλωμός. Τώρα. Σαβούρα
- σάβουρος. Ἀκουρμάζω - ομαι, ἀκουρμαίνω - ομαι. Τὰ γέρα
καὶ τὰ γερατειά. Τὰ νεότα - τὰ νεᾶτα. Βάλλω, βαίνω καὶ
βιβάζω. Περὶ τῆς λέξεως ζωντιανός καὶ τῶν συγγενῶν αὐτῆς.
Ἄρτα. Κορίαννον - κολιανδρον - κόλιανδρον. Ἑγγραυλις -
γαῦρος. Διοσκύαμος - δίσκυαμος καὶ βίσκυαμος. Θρασίμι,
θράσο, θράσιος. Ἀνωμαλία τις περὶ τὴν χρῆσιν τοῦ ἄρθρου.
Κεντεῖ, κέντημα, κεντεᾶ κλπ.) : Ἀθ. 22 (1910) 205 - 262
(= Γλωσσ. ὙΕρ. σ. 548 - 590).
- Κρίσ. : Ν. Α. Βέης, Viz. Vremennik 20 (1913) 127 - 128.
- Εσ Ἐπανόρθωσις ἀδικημάτων : αὐτόθ. σ. 262 - 265. 342
- Εσ Διορθωτικά : αὐτόθ. σ. 488. 343
- Εσ Ἐπανόρθωσις ἀδικήματος : αὐτόθ. σ. 489. 344
- B Α. Παπαδοπούλου - Κερμέως 1) *Varia Graeca* 345
sacra, ὑπό — ἐν Πετροπόλει 1908, σ. μδ' καὶ 320. 2) Ἐπι-
στολαὶ τινες Μιχαήλ Ψελλοῦ, ἐκδιδόμεναι ὑπό — (Ἀνατόπως

ἐκ τῆς Νέας Σιών, 1908, σ. 497 - 516). 3) Γρηγόριος ὁ Θεολόγος κρινόμενος ὑπὸ Μιχαὴλ Ψελλοῦ, ἔκδ. — 4) Ἀποφθέγματα ἐκ κώδικος 14ου αἰῶνος. 5) Ἀνύπαρκτος κώδιξ νομοκάνονος 883ου ἔτους (τὸ 3, 4 καὶ 5 ἐκ τοῦ Δελτίου τοῦ (Ρωσικοῦ) ὑπουργείου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως). 6) Διονυσίου τοῦ ἐκ Φουρνᾶ Ἐρμηνεία τῆς ζωγραφικῆς τέχνης καὶ αἱ κύριαι αὐτῆς ἀνέκδοτοι πηγαὶ ἐκδεδομένη μετὰ προλόγου νῦν τὸ πρῶτον πλήρης κατὰ τὸ πρωτότυπον αὐτῆς κείμενον ὑπὸ — δαπάναις τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ρωσικῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας. Ἐν Πετροπόλει 1909, σ. νβ' καὶ 351. 7) Ἑλληνικὰ κείμενα χρήσιμα τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ρωμουνίας συλλεγέντα καὶ ἐκδιδόμενα μετὰ προλόγου καὶ πίνακος ὀνομαστικοῦ ὑπὸ — μερίμνη τοῦ ἐπὶ τῆς παιδείας καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργείου καὶ τῆς Ρωμουνικῆς Ἀκαδημίας. Ἐν Βουκουρεστίῳ 1909 (σελ. με' καὶ 620 εἰς μέγα φύλλον): αὐτόθ. σ. 484 - 488 (= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 591 - 594).

- A [Ἐρμηνεία εἰς Θουκυδ. E 102]: αὐτόθ. σ. 491' πβ. ἀριθ. 314. 346
- A [Περὶ τῶν λέξεων *χειρόχτι, τὰ Πιλᾶτα, τῶρα*]: αὐτόθ. σ. 492' πβ. ἀριθ. 341. 347
- A [Ἐπαινος Κωνσταντίνου Κόντου]: αὐτόθ. σ. 493' πβ. ἀριθ. 362. 348
- A [Περὶ τῆς παροιμίας *ἀγγουροφάγος ἔφαγεν, ὁ καμοφάγος δὲν ἔφαγεν*]: αὐτόθ. σ. 493' πβ. ἀριθ. 332. 349
- Δ (Σ) Διάλεξις περὶ τοῦ χρητικοῦ πολέμου (1645 - 1669). Ἐν Ἀθήναις 1910, 16ον σελ. 40. 350
- Δ Ἐκθέσεις τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τῆς πρὸς σύνταξιν καὶ ἐκδοσιν τοῦ ἱστορικοῦ λεξικοῦ τῆς ἑλλην. γλώσσης ἐπιτροπείας πρὸς τὸ σεβαστὸν ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως: Ἐφημ. Κυβερνήσεως 18 Ἀπριλίου 1910 ἀρ. φύλ. 35. 351
- Κρίσ.: A. H (eisenberg), ByzZ 19 (1910) 692 - 698.
- Δ Ὁ γνήσιος Ἑλληνισμός: Ἑλλην. Ἐπιθεώρησις 4 (1910/1911) 1209 - 1210. 352
- Π Περὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῶν Μακεδόνων: Μακεδον. ἡμερολ. 3 (1910) 46 - 51. 353

- Π *Neugriechische Miscellen (τὰ γέγρα, τὰ νεᾶτα, ἀνγατῶ)* : 354
KZ 43 (1910) 220-224' πβ. ἀριθ. 341.

1911

- Π *Περὶ τῆς ποντικῆς διαλέκτου καὶ ἰδίᾳ περὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἀναλο- 355*
γικῶν σχηματισμῶν : Ἐπιστ. Ἐπετηρὶς 8 (1911/1912) μέρ. 2,
1-35 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 265-291).
Κρίσ. : P. Kretschmer, Gl. 5 (1914) 289.
- Π *Περὶ τοῦ ἐτύμου τῆς λέξεως Φιλιατρὰ* : αὐτόθ. σ. 36-42 356
(= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 291-296).
Κρίσ. : P. Kretschmer, Gl. 5 (1914) 290.
- Π Ἀνομοιώσεις ἐν τῇ νέᾳ Ἑλληνικῇ : αὐτόθ. σ. 43-45 (= Γλωσσ. 357
Ἔρ. σ. 296-297).
Κρίσ. : P. Kretschmer, Gl. 5 (1914) 290.
- Εσ *Θουκυδίδεια* : αὐτόθ. σ. 46-51 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 298-302). 358
- Π *Neugriechische Randbemerkungen* : Mitt. d. Semin. f. Orient. 359
Sprachen 14 (1911), II.
- Δ Ἐκθεσεις περὶ τῶν πεπραγμένων τῆς ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λεξικοῦ 360
ἐπιτροπείας : Παράρτημα Ἐφημ. Κυβερνήσεως 11 Μαΐου 1911
ἀρ. φύλ. 64.
- Π Σχέσεις ὀνομάτων καὶ πραγμάτων πρὸς ἄλληλα : Πινακοθήκη 361
11 (1911) 170-171.
- Δ Λόγος ἐπιμνημόσυτος εἰς Κωνσταντῖνον Σ. Κόντιον : Ἀθ. 23 362
(1911) 3-20.
- B *M. Triantaphyllidis, Die Lehnwörter der mittelgriechischen 363*
Vulgärliteratur, σελ. 38 καὶ 192. Strassburg, Trübner, 1909 : αὐτόθ. σ. 152-160 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 594-600).
πβ. ἀριθ. 366.
- B *J. Aufhäuser, Das Drachenwunder des Heiligen Georg 364*
in der griechischen und lateinischen Ueberlieferung von —
Dr. Theol. et Phil. mit 19 Abbildungen auf 7 Tafeln, Druck
und Verlag von B. G. Teubner in Leipzig 1911 : αὐτόθ. σ.
470-479 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 601-608).

- B *Χριστιανική Κρήτη, περιοδικὸν κατὰ τετραμηνίαν ἐκδιδόμενον* 365
 ἐπιμελεία τῆς ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίας. Ἔτος Α', τεύχος α' καὶ β'
 διπλοῦν. Ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Στυλια-
 νοῦ Μ. Ἀλεξίου 1912: αὐτόθ. σ. 491-499.
- B *M. Triantaphyllidis, Die Lehnwörter der mittelgriechischen Vulgärliteratur, S. 38 u. 192, Strassburg, Trübner, 1909: IF 28 (1911) Anz. 14-19' πβ. ἀριθ. 363.* 366

1912

- Π Ἑτυμολογικά (Α'. ἀτμός - χνότα, χλομός καὶ τὰ τοιαῦτα. Β'. 367
 Ἀδιβολή, ἀδιβάλλω, ἀναδιβάλλω. Γ'. Περὶ ἀνωμάτων τινῶν
 ἐνεστώτων): Ἀθ. 24 (1912) 3-14 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 609-617).
- Π Φωνητικά: αὐτόθ. σ. 15-47 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 618-642). 368
- Π Συμβολή εἰς τὰς ἑλληνικὰς παροιμίας: αὐτόθ. σ. 303-307. 369
- Π Ἀξιά - ξιά: αὐτόθ. σ. 335-338. 370
- Π Ἔσεῖτ = ἐσεῖς: αὐτόθ. σ. 342. 371
- Π Περὶ τῆς ἐν Ἀραβανίῳ κλίσεως: αὐτόθ. σ. 343-344. 372
- Π Χαρτοπόλεμος - χαρτί καὶ πόλεμος: αὐτόθ. σ. 372. 373
- Π Καρπούξι μὲ τὸ μαχαίρι: αὐτόθ. σ. 372. 374
- Π Περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λεξικοῦ: αὐτόθ. σ. 373-384. 375
- Εσ Καὶ πάλιν περὶ τοῦ καλύτερος κττ.: αὐτόθ. σ. 63-72. 376
- Εσ Τρίτη καὶ τελευταία: αὐτόθ. σ. 308-335. 377
- Δ Ἐκθεσις διαγωνισμοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Γλωσσικῆς Ἑταιρείας: 378
 αὐτόθ. σ. 289-302.
- B Α. Μπούτογρα, Φωνητικά καὶ ὀρθογραφικά τῆς Νεοελληνι- 379
 κῆς· ὁ ὑπολανθάνων νόμος τῆς ἐξασθενώσεως τοῦ ου εἰς ι πρὸ
 τῆς ἀποσιωπῆσεως καὶ ἀποβολῆς αὐτοῦ ἐν τοῖς βορείοις ἰδιώμα-
 σιν ὑπὸ —. Ἀθήνησιν 1911 σ. 66: αὐτόθ. σ. 47-63.
- Εσ Καὶ πάλιν περὶ τῆς λεγομένης ἐξασθενώσεως τοῦ ου εἰς ι: 380
 αὐτόθ. σ. 285-288.

- B *J. Compennass, Denkmäler der griechischen Volkssprache für sprachwissenschaftliche Übungen und Vorlesungen herausgegeben von Dr. phil. —, Privatdozent an der Universität Zürich, Heft 1. Strassburg 1911 σ. 69: αὐτόθ. σ. 338 - 342.* 381
- A [*Περὶ τῶν ἐπιθέτων τῆς νέας Ἑλληνικῆς εἰς -(σ)ιμος καὶ τῶν οὐδέτερον εἰς -(σ)ιμον*]: αὐτόθ. σ. 491 - 492' πβ. ἀριθ. 331. 382
- A [*Περὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῶν ἀρχαίων Μακεδόνων*]: αὐτόθ. σ. 492 - 493' πβ. ἀριθ. 334. 383
- A [*Περὶ ἐτυμολογικῶν τινῶν φαινομένων*]: αὐτόθ. σ. 493' πβ. ἀριθ. 379. 384
- A [*Περὶ νέου τινὸς βιβλίου τοῦ J. Compennass*]: αὐτόθ. σ. 494' πβ. ἀριθ. 381. 385
- A [*Περὶ τοῦ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τῆς Ξενοκρατείας λεγομένου θυγάτηρ καὶ μήτηρ καὶ περὶ τῶν λέξεων θύσθεν καὶ Φεκάσταν ἐν τῇ γνωστῇ ἐκ Τεγέας ἐπιγραφῇ*]: αὐτόθ. σ. 496. 386
- A *Περὶ φωνητικοῦ τινος νόμου ἐν τῇ ποντικῇ διαλέκτῳ*: Actes du seizième Congrès international des Orientalistes, Athènes 1912 σ. 56' πβ. ἀριθ. 425. 387
- A *Περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λεξικοῦ*: αὐτόθ. σ. 167' πβ. ἀριθ. 375. 388
- Π *Περὶ τῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ πατρωνυμικῶν εἰς -ᾱτος*: Ἐπιστ. Ἐπετηρὶς 9 (1912/1913) 1 - 10 καὶ Προσθῆκαι σ. 59 (= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 303 - 310, 344). 389
- Π *Τὸ πινόμι, τὸ παρανόμι, ἡ πινομή, ἄγιανος κτ.*: αὐτόθ. σ. 17 - 21 καὶ προσθῆκαι σ. 59 (= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 314 - 317, 344). 390
- Π *Συμβολὴ εἰς τὰς ἑλληνικὰς παροιμίας*: αὐτόθ. σ. 22 - 33 (= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 318 - 326). 391
- Π *Μεσημερᾶς καὶ μεσημεριάτης*: αὐτόθ. σ. 34 - 38 (= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 327 - 330). 392
- Π *Ἀνάκλημα ἐπὶ τοῦ Θρόνου*: αὐτόθ. σ. 39 - 41 (= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 331 - 332). 393
- Π *Παραεκτεταμένα καὶ ἄλλα ἀνωμαλώτερα ἐπίθετα εἰς -ιος*: αὐτόθ. σ. 42 - 44 (= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 332 - 334). 394

- Π *χαλεύω, χαχαλεύω* καὶ τὰ συγγενῇ: αὐτόθ. σ. 45 - 46 (= Γλωσσ. 395 "Ερ. σ. 335 - 336).
Κρίσ.: P. Kretschmer, Gl. 7 (1916) 342.
- Π *Περὶ τοῦ ῥήματος γροικῶ*: αὐτόθ. σ. 47 - 51 (= Γλωσσ. "Ερ. σ. 336 - 339).
- Π *Πάγκειον* καὶ τὰ ὅμοια: αὐτόθ. σ. 52 - 55 (= Γλωσσ. "Ερ. σ. 397 340 - 342).
Κρίσ.: P. Kretschmer, Gl. 7 (1916) 342.
- Π *Μουχρώνει, μωχριῶ καὶ μῶχρος*: αὐτόθ. σ. 56 (= Γλωσσ. 398 "Ερ. σ. 343).
- Εσ *Προσθήκη εἰς τὰ περὶ τῆς λέξεως Φιλιατρὰ*: αὐτόθ. σ. 11 - 16 399 (= Γλωσσ. "Ερ. σ. 310 - 314).
- Εσ *Ἀπόκρουσις ἀδίκων ἐλέγχων*: αὐτόθ. σ. 57 - 59. 400
- B *G. Soyter, Untersuchungen zu den neugriechischen Sprachkomödien Babylonia von D. K. Byzantios und Korakistika von K. J. Rhizos von —, München 1912*: αὐτόθ. σ. 60 - 64 (= Γλωσσ. "Ερ. σ. 344 - 348).
Κρίσ. τῶν ὑπ' αὐτοῦ. 389 - 401: A. Buturas, IF 34 (1915) Anz. 5 - 8.
- Π *Neugriechische Miscellen (1. Κονιοροτὶς - κορνιαχτός. 2. Ἀπόχι. 3. Τὰ Πιλᾶτα = οἱ Ἑβραῖοι. 4. Ἀπεθαμένα, ζωντανά, πάσπαλα. 5. Χλωμός = blass. 6. χάλυψ - χάλυβος - χαλυβδικός etc. 7. Τώρα = jetzt. 8. Βάλλω, βαίνω und βιβάζω)*: Gl. 3 (1912) 70 - 85 πβ. αὐτοῦ. 341. 402
- Π *Zur Wortbildungslehre im Mittel- und Neugriechischen*: αὐτόθ. σ. 209 - 221 πβ. αὐτοῦ. 331. 403
- Π *Analogiebildungen im pontischen Dialekt*: IF 31 (1912) 245 - 250. 404
Κρίσ.: A. H(eisenberg), ByzZ 22 (1913) 240 - 241. P. Kretschmer, Gl. 7 (1916) 344.
- B *K. Wolf, Studien zur Sprache des Malalas. I. Teil: Formenlehre (Programm. des Kgl. Ludwigs-Gymnasiums in München für das Studienjahr 1910 - 1911) München 1911. S. 80 8ο*: IF 29 (1912) Anz. 28 - 29. 405

- B *F. Hanna, Das byzantinische Lehrgedicht Spaneas nach dem Cod. Vindob. theol. gr. 244 und dem Codex Marcianus XI 24: Βυζαντίς 2* (1912) 511 - 518. 406
- Δ *Τρίτη ἔκθεσις τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς συντάξεως καὶ ἐκδόσεως τοῦ λεξικοῦ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης: Παράρτημα Ἐφημ. Κυβερνήσεως 20 Ἀπριλίου 1912 ἀρ. φύλ. 108.* 407
- Δ *Μουσafirηδες εἴμεθα: Ἑλλην. Ἐπιθεώρησις 6* (1912/1913) 30. 408

1913

- Π *Ἑτυμολογικά (1. Χανιῶ καὶ χανιάρα. 2. λαχανιάζω = ἀσθμαίνω, πνευστιῶ): Ἀθ. 25* (1913) 206 - 208. 409
- Π *Μικραὶ σημειώσεις: αὐτόθ. σ. 319 - 320.* 410
- Π *Γεωργηλᾶς καὶ Πετρηλᾶς: αὐτόθ. σ. 404.* 411
- Π *Φωνητικά: αὐτόθ. σ. 404.* 412
- Εσ *Σύντομος ἀπάντησις πρὸς τὸν κ. Γρηγόριον Ν. Βερναρδάκην: αὐτόθ. σ. 305 - 319.* 413
- Δ *Ἐκθεσις τοῦ ὑπὸ τῆς Γλωσσικῆς Ἐταιρείας προιαθέντος διαγωνισμοῦ τοῦ 1912: αὐτόθ. σ. 277 - 304.* 414
- A *[Περὶ τῆς ἐτυμολογίας τοῦ ρήματος γροικῶ]: αὐτόθ. σ. 496 πβ. ἀριθ. 396.* 415
- A *[Περὶ τῶν λέξεων χανιῶ, λαχανιάζω κλπ.]: αὐτόθ. σ. 498 πβ. ἀριθ. 409.* 416
- Π *Ἰωάννινα: Ἐπιστ. Ἐπετηρὶς 10* (1913/1914) 1 - 10 καὶ Διορθωτέον σ. 80 (= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 349 - 356). 417
- Π *Ἑτυμολογικά (1. ξεφτιῶ, ξεφτιῶ, ἐξεφτυσα. 2. Ξεπιτυρῶ, ἐξεπιτύρῳ. 3. Δραγάτης -τεύω κλπ. 4. Σταχώνω. 5. Δουκάτες, Φυλλιᾶτες κλπ.): αὐτόθ. σ. 11 - 19 (= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 356 - 362).* 418
- Π *Συμβολή εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς: αὐτόθ. σ. 45 - 70 (= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 363 - 382).* 419
- Π *Γιαννιτσά: αὐτόθ. σ. 71 - 74 (= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 383 - 385).* 420



- Π **Δοξᾶτον** : αὐτόθ. σ. 74 (= Γλωσσ. ᾽Ερ. σ. 396). 421
- Π **Τοῖος-ἔτοιος-τοίτοιος-τέτοιος** : αὐτόθ. σ. 75-79 (= Γλωσσ. ᾽Ερ. σ. 396-400)· πβ. ἀριθ. 426. 422
- Εσ **Γλωσσικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ (Α'. Περὶ τοῦ γραπτοῦ ἡμῶν λόγου. Β'. Περὶ τῆς ἐν τοῖς δημοτικοῖς σχολείοις διδασκίας γραμματικῆς. Γ'. Περὶ τῆς γλώσσης τῶν ἐν τοῖς δημοτικοῖς σχολείοις διδασκικῶν βιβλίων)** : αὐτόθ. σ. 20-44. 423
- Εσ **᾽Αγνοια ἢ παρερμηνεία ;** : αὐτόθ. σ. 79-80 (= Γλωσσ. ᾽Ερ. σ. 400). 424
- Π **Der Ausfall der Vokale im pontischen Dialekt** : KZ 45 (1913) 245-252. 425
- Κρίσ. : P. Kretschmer, Gl. 7 (1916) 344.
- Π **τοῖος, τέτοιος und Verwandtes** : IF 32 (1913) 352-358· πβ. ἀριθ. 422. 426
- Κρίσ. : P. Kretschmer, Gl. 7 (1916) 341.
- Π **᾽Αγγελος und Verwandtes** : WienAkSb. 173 (1913) τευχ. 2, σ. 11. 427
- Π **Περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λεξικοῦ** : Μακεδ. Ἡμερολ. 1913 σ. 37-45. 428
- Π **Ποντικά (Περὶ τῆς κατὰ συστολήν ἀπωλείας τοῦ ἀτόνου ι καὶ ου ἐν τῇ ποντικῇ διαλέκτῳ)** : Παράρτ. 34 τόμ. Ἑλλην. Φιλολ. Σὺλλ. Κωνπλ. (1913/1921) 263-274. 429
- Δ **Τὸ μέγα χαρακτηριστικὸν τοῦ ἡμετέρου αἰῶνος** : Ἑλλην. Ἐπιθεώρησις 7 (1913 1914) 3. 430

1914

- Π **Παρατηρήσεις εἰς Ψευδαμφιλόχιον** : Ἀθ. 26 (1914) 123-134. 431
- Π **Περὶ τοῦ εὐφωνικοῦ ἢ ἐφελκυστικοῦ ν** : αὐτόθ. σ. 166-168. 432
- Α **[Περὶ τῆς προθέσεως ἐξ-ξε- ἐν συνθέσει]** : αὐτόθ. σ. 271· πβ. ἀριθ. 439. 433
- Α **[Περὶ τῶν ἀλλοιώσεων καὶ παραφθορῶν τῶν κυρίων ὀνομάτων]** : αὐτόθ. σ. 277· πβ. ἀριθ. 445. 434

- A [Διορθώσεις καὶ παρατηρήσεις εἰς Ψευδαμφιλόχιον] : αὐτόθ. 435
σ. 278' πβ. ἀριθ. 431.
- A [Περὶ τῶν ξένων λέξεων τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς] : αὐτόθ. σ. 436
280-281.
- A [Περὶ τῆς ἐν συνεχείᾳ ἐκφορᾷ λέξεων, ὧν ἡ μία λήγει εἰς φω- 437
νῆεν καὶ ἡ ἑτέρα ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος] : αὐτόθ. σ. 282.
- Π Σημασιολογικαὶ μεταβολαὶ (ἀνταίνω, ξανταίνω, ἀπανταίνω 438
καὶ τὰ ὅμοια) : αὐτόθ. Λεξ. Ἀρχ. σ. 3-7.
- Π Περὶ τῆς χρήσεως τῆς προθέσεως ἐκ, ἐξ (ξε-) ἐν τῇ νεωτέρᾳ 439
Ἑλληνικῇ : αὐτόθ. σ. 8-47.
- Π Βάτραχος : αὐτόθ. σ. 48-49. 440
Κρίσ. : P. Kretschmer, Gl. 8 (1917) 261.
- Π ὄπου, ποῦ=ὅστις, ἥτις, ὅτι κλπ. : αὐτόθ. σ. 50-53. 441
Κρίσ. : P. Kretschmer, Gl. 8 (1917) 262.
- Π Νάκκον νερόν σ' ἐρκάστηκα τὸν μαῦρον νὰ ποτίσω : αὐτόθ. 442
σ. 54.
- Π χερῶ-ἐγχειρῶ καὶ ρίπτω-ρίχτω : αὐτόθ. σ. 54. 443
Κρίσ. : P. Kretschmer, Gl. 8 (1917) 262.
- Π Διαφοραὶ σχηματισμῶν τινων : αὐτόθ. σ. 83-85. 444
- Π Περὶ ἀναλογικῶν μεταβολῶν ἐν τοῖς κυρίοις ὀνόμασιν : Ἐπιστ. 445
Ἑπετηρὶς 11 (1914/1915) 3-18 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 401-412).
- Π Διορθωτικὰ καὶ κριτικά : αὐτόθ. σ. 19-20 (= Γλωσσ. Ἔρ. 446
σ. 412-413).
- Π Περὶ τῆς συνθέσεως τῶν ρημάτων ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλληνικῇ : 447
αὐτόθ. σ. 21-22 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 414-415).
- Π Σημασιολογικὴ διαφορὰ νεωτέρων γραμματικῶν τύπων : αὐτόθ. 448
σ. 23 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 415).
- Δ Ἡ μέλλουσα ἀγωγή καὶ παιδεία τῶν νέων : Ἑλλην. Ἐπιθεώ- 449
ρησις 8 (1914/1915) 276.
- Δ Ὅντεν τὸν καλὸν καιρό : αὐτόθ. σ. 493. 450

- Δ (Σ) *Ἐκθεσις τοῦ Σεβαστοπουλείου διαγωνισμοῦ, ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν τῇ 25ῃ Μαΐου 1914.* Ἐν Ἀθήναις 1914, 8^{ον} σελ. 12. 451

1915

- Σ *Σύντομος ἱστορία τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης* (Σύλλογος πρὸς διὰ-δοσιν ὠφελίμων βιβλίων) [Ἀθῆναι 1915], 16^{ον} σελ. 136. 452
Κρίσ. : Μ. Τ(ριανταφυλλίδης), Δελτ. Ἐκπαιδ. Ὁμίλου 5 (1915) 289-293. Ἀθ. Μπουτούρας, Ἀγωγή 1, σ. 253-261.
- Εσ *Καὶ πάλιν περὶ Γιαννιτσῶν* : Ἀθ. 27 (1915) 163-176 (=Γλωσσ. Ἐρ. σ. 386-396). 453
- Α *[Περὶ τῶν λέξεων βρόμος, βρόμα, βρομῶ]* : αὐτόθ. σ. 344· πβ. ἀριθ. 456. 454
- Α *[Περὶ τῶν εἰς -έα θηλυκῶν (βαρέα). Περὶ τῶν λέξεων ὄχερη, ἀσφαραγωνιά, σάλος, ξάλος, σαλεύω, ξαλίξομαι κλπ.]* : αὐτόθ. σ. 346· πβ. ἀριθ. 471. 455
- Π *Βρόμος, βρόμα, βρομῶ κτ.* : αὐτόθ. Λεξ. Ἀρχ. σ. 3-11. 456
- Εσ *Καὶ πάλιν περὶ τῶν λέξεων βρόμος, βρομεῖν, βρόμα* : αὐτόθ. σ. 51-60. 457
- Π *Περὶ τῆς μεγαρικῆς διαλέκτου καὶ τῶν συγγενῶν αὐτῆς ἰδιωμάτων (Περὶ τῶν φθόγγων. Περὶ τοῦ τονισμοῦ. Περὶ τῆς κλίσεως. Περὶ τῶν ρημάτων. Λεξιλογικά)* : Ἐπιστ. Ἐπετηρεῖς 12 (1915/1916) 1-27 (=Γλωσσ. Ἐρ. σ. 73-92). 458
- Π *Κατάληξις μέσης φωνῆς μεταδοθεῖσα εἰς τὴν ἐνεργητικὴν* : αὐτόθ. σ. 48. 459
- Εσ *Ἀπάντησις* : αὐτόθ. σ. 28-47. 460
- Π *Γραμματικὰ ζητήματα* : Ἐπετηρ. Παρνασσοῦ 11 (1915) 68-79. 461
- Π *Ὅμως ἐπίρρημα καὶ σύνδεσμος* : αὐτόθ. σ. 79-80. 462
- Π *Περὶ τῆς γλώσσης καὶ τῆς γραμματικῆς τοῦ Ἐρωτοκρίτου* : Ἐρωτοκρίτος ἔκδ. κριτικὴ ὑπὸ Στεφ. Ξανθουδίδου, ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης 1915 σ. 458-468. 463
- Π *Μεταφορικαὶ ἐκφράσεις ἐν τῇ ἐπιστήμῃ* : Μικρασιατικὸν Ἡμερολ. Ἑλένης Σβορώνου 1915 σ. 63-69. 464

- Δ Ἐκ τῶν μετὰ τὴν Ἀλωσιν: Ἑλλην. Ἐπιθεώρησις 9 (1915/1916) 465
194-195.

1916

- Σ Ἀκαδημικά Ἀναγνώσματα, τόμ. Γ'. Γενικὴ Γλωσσικὴ, ἐν Ἀθῇ- 466
ναις 1915, 8ον σελ. ιγ' + 615' πβ. ἀριθ. 194, 219.
Κρίσ.: Π. Λορεντζᾶτος, Λεξ. Ἀρχ. 5 (1918/1920) 247-248.
Α. Η(eisenberg), ByzZ 24 (1924) 165.
- Εσ Σημεῖα ἀντιλεγόμενα: Ἀθ. 28 (1916) 167-184. 467
- Π Νεοελληνικά (Νεῖδι, νεῖδια. Ὑποκοριστικά εἰς -οῦδις. Ποικι- 468
λία τύπων διὰ φωνητικὴν σύμπτωσιν. Παππαμανόλης): αὐτόθ.
σ. 285-288.
- Α [Περὶ τῆς λέξεως ἀνηφορᾶς καὶ γενικώτερον περὶ τῆς κατα- 469
λήξεως εἰς -ας]: αὐτόθ. σ. 340.
- Α [Περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ παραγωγῆς τῶν λέξεων γυτεύω, δαμίν, 470
δικονῶ, νεότερος]: αὐτόθ. σ. 342' πβ. ἀριθ. 472.
- Π Φωνητικά καὶ ἐτυμολογικά (Α'. Περὶ τοῦ εἰς -έα τύπου πολλῶν 471
ἐπιθέτων τῆς μεταγενεστέρας, μεσαιωνικῆς καὶ νεωτέρας Ἑλλη-
νικῆς. Β'. σάλος, σαλεύω καὶ ζάλη - ζάλο κλπ. ἦτοι ἐναλλαγὴ
τοῦ σ καὶ ζ. Γ'. ἐρπετόν, ἀρπετόν, σερπετόν, σερφετία, σερ-
πετία. Δ'. Ἀρχαῖαι γλωσσικαὶ ποικιλίαι σφζόμεναι καὶ ἐν τῇ νέᾳ
Ἑλληνικῇ. Ε'. Μαίτυρος - χειρόχτια. Ϝ'. Ἀσφαραγωνιά καὶ
ἄλλα μετὰ τῆς καταλήξεως -ωνιά. Ζ'. Ὁ πάτος, ὁ γέννος, ὁ
κοῦρος κτι. Η'. Ξεμηστεύω. Θ'. λώθρα. Ι'. βασιλεύει ὁ ἥλιος.
ΙΑ'. Βέργας - Βέργος. ΙΒ'. ἄκαρδος, καλόκαρδος, ἐφτάκοιλος,
ἄδουλος, δοῦλος κλπ. ΙΓ'. Ἀναλογικὰ φαινόμενα): αὐτόθ.
Λεξ. Ἀρχ. 3-22.
- Π Ἐτυμολογικά καὶ τεχνολογικά (Γυτεύω. Δαμίν, δαμάκιν, δα- 472
μινός. Δικονῶ. Ξεχωνιάζω. Σύμμουχρον. Βεργάτης. Ἡρα-
κλένια καὶ μετονυσιαστικά εἰς -ίτικος. Νεότερος. Νεώτεροι πλη-
θυντικοὶ τύποι. Ἀνα(δ)οιοῦν, ἀναδοῦν, ἀναδερὸς κλπ. Βρω-
νία - ἀβρονά, χελιδοναία - χελεά κτι.): αὐτόθ. σ. 99-114.
- Π Γλωσσολογικὰ ἐρευναι (Α'. Περὶ τάξεώς τινος συνθέτων ὀνο- 473
μάτων εἰς -ι. Β'. Νέα περιληπτικὴ κατάληξις -ίδι. Γ'. Ἰδιαι-
τέρα δῆλωσις τοῦ πλήθους. Δ'. Φωνητικά ζητήματα «πάντα

- δεῖ». Ε'. Περὶ τῆς ἐμφανίσεως καὶ ἐξαφανισμοῦ τοῦ γ. ζ'. Ἰδιαι-
τερός τις τρόπος σημασιολογικῶν μεταβολῶν. Ζ'. Περὶ τῶν περι-
ληπτικῶν ὀνομάτων ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλληνικῇ. Η'. Παρατηρήσεις
εἰς θεσσαλικὰς ἐπιγραφάς): Ἐπιστ. Ἐπετηρὶς 13 (1916) 165-
210 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 416-431).
- Π Zum neumegarischen Dialekt: IF 36 (1916) 287-299. 474
- Π Alte Bundheit im Neugriechischen: αὐτόθ. σ. 299-302. 475
Κρίσ.: P. Kretschmer, Gl. 10 (1920) 288.
- Π Α'. Πυρίνη γλῶσσα. Β'. Περὶ τῆς χρήσεως τῶν ξένων καὶ τῶν 476
νεωτέρων καταλήξεων. Γ'. "Ο,τι = ὀλίγον, μόλις: Ἐπετηρ. Παρ-
νασσοῦ 12 (1916) 25-30.
- Π Περὶ τοῦ ἐτυμολογεῖν: Ἡμερολ. Σκόκου 1916 σ. 103-106. 477
- 1917**
- Π Ἐκ τῶν ἀνεκδότων τοῦ Ἀδαμαντίου Κοραῆ: Ἀθ. 29 (1917) 478
161-179.
- Π Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις [εἰς τὸ Χιακὸν ἰδίωμα]: αὐτόθ. σ. 479
180-226.
- Α [Περὶ τῶν ἐν τῇ γλώσσῃ παρατηρουμένων φωνητικῶν μεταβο- 480
λῶν]: αὐτόθ. σ. 307.
- Α [Περὶ τῆς καταλήξεως -ἰδι καὶ περὶ τῶν εἰς -ι συνθέτων τῆς 481
νεωτέρας Ἑλληνικῆς]: αὐτόθ. σ. 313 πβ. ἀριθ. 473.
- Π Ἐτυμολογικὰ καὶ τεχνολογικὰ (ἄχνος, ἄθνα -ἰζω, ἄφνα -ἰζω, 482
ἄχνα -ἰζω. Γαριώνω, γαριερός, κατσηγάρος, γάρος. Ἐγρό-
μον. Ντριμμώνω, στριμώνω. Δούμακας, λουμάκοι, λουμάκι.
Θρωῶ. Κελεφός. Κούδεβλα. Πασπαλεύω = πασπατεύω. Κόρ-
μαλος. Τοιῶς. Γαμοφόροι, γαμούσοι, γαμιῶτες κτλ. Παχονλ-
λός, μακρονλλός κτλ. Ὀνόματα εἰς -άρις καὶ -ᾱς): αὐτόθ.
Λεξ. Ἀρχ. σ. 3-14.
- Π Ἐτυμολογικὰ καὶ συντακτικὰ (Α'. Ζαρώνω, σαμάρι. Β'. Παρα- 483
τηρήσεις περὶ τῆς ἐν τῇ προτάσει τοποθετήσεως ὀλίγων τινῶν
λέξεων ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλληνικῇ. Γ'. Παχούνια, ἢ. Δ'. Σημασιο-
λογικὰ ἐν τοῖς συνθέτοις): Ἐπιστ. Ἐπετηρὶς 14 (1917/1918)
3-22 (= Γλωσσ. Ἔρ. 93-110).

- Π *Σημασιολογικά*: Ἐπετηρ. Παρνασσοῦ 13 (1917) 1-6. 484
- Π *Περίδρομος*: Ἡμερολ. Σκόκου 1917 σ. 189-190. 485

1918

- Π *Γλωσσικά μελετήματα*: Νέος Αἰὼν 2 (1918) 821-826 (= Γλωσσ. 486
"Ερ. 463-466).
- Π Ἑτυμολογικά καὶ συντακτικά (Α'. *ναῖσκε, ὥσκε* κτ. Β'. *Καλῶς τον* κλπ. Γ'. *Μαλλιὰ κουβάρια*. Δ'. *μυζάω-βυζάνω-βυζί*): Λεξ. Ἀρχ. 5 (1918/1920) 3-16 (= Γλωσσ. "Ερ. σ. 490-502). 487
- Δ (Σ) Ἐκθεσις Σεβαστοπολείου διαγωνισμοῦ: Ἀθῆναι 1918. 488
- Δ *Γλωσσικαὶ σπουδαὶ τῶν ἀρχαίων*: Ἡμερολ. Σκόκου 1918 σ. 73-74. 489

1919

- Α [*Περὶ τοῦ ἐτύμου τῆς λέξεως ἀράδα*]: Ἀθ. 30 (1919) 437. 490
- Α [*Περὶ σημασιολογικῶν μεταβολῶν*]: αὐτόθ. σ. 439-440. 491
- Α [*Διορθώσεις καὶ παρατηρήσεις εἰς ἐπιγραφάς*]: αὐτόθ. σ. 441-442. 492
- Π Ἑτυμολογικά καὶ μεθοδολογικά (*Ἀράδα. Κλούβιος. Σταναιῶς μου, στανικῶς μου, τὸ σταναιό*): αὐτόθ. Λεξ. Ἀρχ. 3-16. 493
Κρίσι.: P. Kretschmer, Gl. 12 (1923) 200.
- Εσ Ἀπάντησις πρὸς τοὺς κ.κ. ἀνωτέρους ἐπόπτας τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως: Ἀθ. 31 (1919) 30-77. 494

1920

- Π *Παραπλήρωμα*: Ἀθ. 32 (1920) 99. 495
- Α [*Περὶ τῶν ὄγεσκε, ναῖσκε, καλῶς τον, καλῶς τὰ παλληκάρια, καλῶς τὰ πολεμᾶτε*]: αὐτόθ. σ. 194' πβ. ἀριθ. 487. 496
- Α [*Περὶ τῶν λέξεων ξαρώνω, σαμάρι καὶ περὶ τῆς θέσεως τῶν λέξεων ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλληνικῇ*]: αὐτόθ. σ. 195-196' πβ. ἀριθ. 483. 497

- A [Περὶ τοῦ σημασιολογικοῦ φαινομένου, καθ' ὃ ἐν τοῖς συνθέτοις ἐπικρατεῖ ἡ κυρία σημασία τοῦ προσδιοριζομένου συνθετικοῦ μέρους]: αὐτόθ. σ. 198 - 199' πβ. ἀριθ. 483. 498
- A [Περὶ τῶν λέξεων *κονεύω*, *ἀβέλτερος*]: αὐτόθ. σ. 201' πβ. ἀριθ. 503. 499
- A [Περὶ τῶν λέξεων *τέμπλα*, *βεργάτης*, *ἀναρρωτήριον*, *ἀναρρωτική ἄδεια*, *ἀναπαυτήριον*, *φιλόνικος*, *φιλονικῶ*, *φιλονικία*, *κοιτάζω*]: αὐτόθ. σ. 211' πβ. ἀριθ. 501. 500
- Π Γλωσσολογικαὶ ἔρευναι (Α'. *Δοφεῖναι* - *δούδω*. Β'. *Σήτσια* - *Ήτσια* - *Στεία*. Γ'. *Ἀναπαυτήριον*, *ἀναρρωτήριον*, *ἀναρρωτικός*, *ἀναρρωτική (ἄδεια)* κλπ. Δ'. *Φιλόνικος*, *φιλονικία*, *φιλονικῶ*. Ε'. *Ἀπλᾶ ἀντὶ συνθέτων*): Ἐπιστ. Ἑπετηρὶς 15 - 17 (1920/1921) 33 - 49 (= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 33 - 34, 432 - 442). 501

1921

- Π *Zum θάρρος, θαρρῶ - θάρος, θαρῶ*: Byz. - Neugriech Jbb. 2 (1921) 157 - 158. 502
- Π *Griechische Miscellen (I. Ἀβέλτερος. II. ξαρώνω = verschrumpfen, zusammenziehen. III. κονάκι - κονεύω. IV. Zum Verständnis einiger Komposita)*: Gl. 11 (1921) 175 - 179. 503
- Π Γλωσσολογικαὶ καὶ λεξικογραφικαὶ ἔρευναι (Α'. *Σαννὰς* = ἀγγρία αἰξ. Β'. *Κύπαρις* - *Γύπαρις*. Γ'. *Ἀχάρινα* - *Ἀρχάρινα*. Δ'. Λιπομερῇ σύνθετα. Ε'. *Ἐθελοντήρ* - *ἐθελοντής*, *εὐρυπυλὲς* καὶ *χαλκοβατές*. Ϛ'. *Πολυδεύκεια*): Ἐπιστ. Ἑπετηρὶς 18 (1921/1922) 1 - 18 (= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 443 - 455). 504
- A [Περὶ τοῦ ῥήματος *δούδω* καὶ τοῦ τοπωνυμίου *Σητεία*]: Ἀθ. 33 (1921) 200' πβ. ἀριθ. 501. 505
- A [Περὶ τοῦ ῥήματος *ξέρω*]: αὐτόθ. σ. 204. 506
- A [Περὶ Ἰουλίου Πολυδεύκου]: αὐτόθ. σ. 207. 507

1922

- Π *Über einige neugriechische Adjektiva wie ὁ βρόμος, ὁ κρύος, ὁ σπλήνης und dergleichen*: Byz. - Neugriech. Jbb. 3 (1922) 362 - 363. 508

- Π 'Η ἑλληνικὴ γλῶσσα διὰ τῶν αἰώνων : Ἡμερολ. Μεγάλ. Ἑλλάδ. 509
1 (1922) 87 - 96.

1923

- Π *Περὶ τῆς διαιρέσεως τῶν λέξεων εἰς τὰ γνωστὰ μέρη τοῦ λόγου :* 510
'Αθ. 35 (1923) 125 - 130.
- Α [*Περὶ τῆς διαιρέσεως τῶν λέξεων εἰς τὰ γνωστὰ μέρη τοῦ λόγου*] : αὐτόθ. σ. 240 - 241' πβ. ἀριθ. 510.
- Α [*Περὶ τοῦ τρόπου τοῦ σχηματισμοῦ ἀπλῶν λέξεων ἀπὸ συνθέτων, περὶ τῶν λέξεων ἄντιζα καὶ δρόλυκον καὶ περὶ τῆς κατὰ τὸν 17ον αἰ. συγχύσεως παρακειμένου, ὑπερσυντελείκου καὶ ἀορίστου*] : αὐτόθ. σ. 255' πβ. ἀριθ. 524.
- Α [*Περὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν γλωσσικῶν στοιχείων 'Ιντοῖ - Γιούχτας*] : αὐτόθ. σ. 258' πβ. ἀριθ. 524. 513
- Π *Νεοελληνικαὶ μελέται (Α'. Λεξιλογικά. σουφλῇ τό, τὸ τέμπλο καὶ ἡ τέμπλα. Νεωτέρα χρῆσις τοῦ ἄρθρου. Αἰτιατικὴ ἀντὶ ὀνομαστικῆς. 'Ηξεύρω καὶ (ῆ)ξέρω (ἐνεστώτες ἐκ δευτέρων ἀορίστων καὶ παρακειμένων καὶ ἀόριστοι β' ἐξ ἐνεστώτων). Β'. Τεχνολογικά. 'Η κρᾶσις - τὸ κρασίον. Γ'. Χάριν τῆς ἀληθείας. 1. 'Ιωάννινα. 2. Μυζηθρᾶς - Μυστρᾶς. 3. 'Αρματωλοί. 4. Διαβάζω, δάσκαλος. 5. Λαχτάρα, λαχταρίζω. 6. Κλούβιος. 7. Ἱστορία τῶν περὶ τοῦ κοιτάζω ἐτυμολογικῶν ἐρευνῶν. 'Αμε καλεῖά σου. Φουρνέυτιον)* : Λεξ. Ἀρχ. 6 (1923) 1 - 31 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 503 - 529).
- Β *Α. Κριάρι, Πλήρης συλλογὴ κρητικῶν δημοδῶν ᾄσμάτων, ἠρωϊκῶν, ἱστορικῶν, πολεμικῶν, τοῦ γάμου, τῆς τάβλας, τοῦ χοροῦ κλπ. καὶ ἀπασῶν τῶν κρητικῶν παροιμιῶν μετὰ μαντινάδων, ἥτοι κρητικῶν διστίχων τῆς λύρας καὶ μεθ' ἐρμηνευτικῶν ὑποσημειώσεων. Ἐν Ἀθήναις 1921 σ. Γ' + 496 :* αὐτόθ. σ. 482 - 497. 515
- Β *Γ. Ζολώτα, Ἱστορία τῆς Χίου. Τόμ. Α'. Ἱστορικὴ τοπογραφία καὶ γενεαλογία συνταχθεῖσα ἐπιμελείᾳ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Αἰμιλίας Κ. Σάρου. Ι. Ἱστορικὴ τοπογραφία (μετὰ γεωγραφικοῦ χάρτου τῆς νήσου). Ἐν Ἀθήναις 1921 :* αὐτόθ. σ. 498 - 500. 516
- Π *Γλωσσικὰ καὶ λαογραφικά :* Λαογρ. 7 (1923) 85 - 92 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 456 - 462). 517

- A [Περὶ τῆς κατὰ διαφόρους χρόνους χρήσεως τῶν λέξεων Ἑλλάς καὶ Ἑλληνες] : αὐτόθ. σ. 309 - 312. 526
- A [Περὶ τοῦ τρόπου χρονολογήσεως τῆς πρώτης ἐμφανίσεως γλωσσικοῦ τινος φαινομένου ἐν τῇ Ἑλληνικῇ] : αὐτόθ. σ. 320. 527
- A [Περὶ τῶν τσακωνικῶν λέξεων ἀθί, ἀθιά, ἀθοῖνε καὶ ἀφούτσι] : αὐτόθ. σ. 322· πβ. ἀριθ. 537, 542. 528
- A [Περὶ τῆς ἀνάγκης συστηματικῆς μελέτης τῶν γλωσσικῶν ἰδιωμάτων τῶν ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας προσφύγων καὶ περὶ ἱατροσοφίαν ἐν παπύροις] : αὐτόθ. σ. 325, 327. 529
- Π *Ein merkwürdiger Gen. Pl. auf -οῦνις* : ByzZ. 24 (1924) 79 - 80. 530
- Π Ἡ πρώτη ἀναγέννησις τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων : Ἑπετηρὶς Βυζ. σπουδῶν 1 (1924) 196 - 198. 531
- Π Ἰνιτοῖ - Γιούχτας : Streitberg - Festgabe, Leipzig 1924 σ. 119 - 120· πβ. ἀριθ. 524. 532
- Π Γλωσσικά : Κυπρ. Χρον. 2 (1924) 1 - 3. 533
- Π Καλῶς ὠρίσετε : Ἡμερολ. Μεγάλ. Ἑλλάδ. 3 (1924) σ. 99 - 103. 534
- Δ(Σ) Αἱ κρηρικαὶ μελέται. Διάλεξις. Ἀθήνησι 1924, 8^{ον} σελ. 13. 535

1925

- Σ Περὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ τῶν ἀρχαίων Μακεδόνων, ἐν Ἀθήναις 1925, 16^{ον} σελ. 39. 536
- Κρίσ. : V. Beševliev, Maked. Pregled 3 (1927) 123 - 130. P. Kretschmer, Gl. 16 (1928) 171 - 173.
- Π Ἑτυμολογικά καὶ μεθοδολογικά (Ἀθί, ἀθοῖνε, ἀθιά, ἀφούτσι. Ὁ ἄτρακτος, ὁ ἄστε, οἱ ἄστοι καὶ οἱ ἀσοῖτον) : Ἀθ. 37 (1925) 3 - 8. 537
- Κρίσ. : P. Kretschmer, Gl. 18 (1930) 225.
- Εσ Ἀνταπάντησις πρὸς τὸν κ. Μανώλην Τριανταφυλλίδην : αὐτόθ. σ. 9 - 34. 538
- A [Περὶ τῶν λέξεων κρασί, ἡ μύτις, βυζί] : αὐτόθ. σ. 243 - 244· πβ. ἀριθ. 547. 539

- Π Ἑλλάς καὶ Ἑλληνες : Ἡμερολ. Μεγάλ. Ἑλλάδ. 4 (1925) 540
97 - 110.
- B *G. Rohlf s, Griechen und Romanen in Unteritalien. Ein Beitrag zur Geschichte der unteritalischen Gräzität. Biblioteca dell'Archivum Romanicum Ser. II vol. 7. Genève, Olshki 1924. VIII u. 178 S. 8o. Mit 1 Karte u. 6 Abb. : ByzZ 25 (1925) 373 - 376.* 541
- Π Ἀθί, ἀθιά, ἀθόινε, ἀφούτσι im Zakonischen : IF 53 (1925) 542
65 - 68 πβ. ἀριθ. 537.
- Κρίσ. : P. Kretschmer, Gl. 16 (1928) 184.
- Δ Τὸ μουσικὸ τοῦ Κάστρου καὶ ἡ ὀνομασία τῆς πόλεως **Γιάν- νινα** : Ἐφημ. Ἡπειρος [ἐν Ἰωαννίνοις] 15 Νοεμβρίου 1925. 543

1926

- Σ Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Μακεδονίας (Σύλλογος Μακεδονικῶν Μελε- τῶν), [ἐν Θεσσαλονίκῃ] 1926, σελ. 24. 544
- Δ(Σ) Διάλεξις, Ἀθῆναι 1926, 8ον σελ. 67. 545
- Δ(Σ) Διατί εἶμαι μὲν δημοτικιστής, ἀλλὰ δὲν γράφω τὴν δημοτικὴν, [Ἐν Θεσσαλονίκῃ] 1926, 8ον σελ. 23. 546
- Π Μεθοδολογικά καὶ ἐτυμολογικά (**Κρασί. Ἡ μύτι. Βυζί(ο)ν, βυζάνω** κτλ. **Κανὼν - κάνονας** κτλ.) : Ἀθ. 38 (1926) 3 - 24. 547
- B *D. Hessel ing - H. Pernot, Chrestomathie néo-hellénique. Paris 1925, σελ. VIII, 220 (= Collection de l'Institut néo-hellénique de l'Université de Paris, Fascicule 4) : αὐτόθ. σ. 225 - 226.* 548
- B *E. Hermann, 1) Silbenbildung im Griechischen und in den anderen indogermanischen Sprachen. Göttingen 1923 σ. XVI + 381. 2) Litauische Studien. Eine historische Untersuchung schwachbetonter Wörter im Litauischen. Berlin 1926 σ. XVIII + 423 : αὐτόθ. σ. 226 - 227.* 549
- B *E. Kieckers, Historische griechische Grammatik. I - II (φωνητικὴ - τυπικόν), III - IV (σύνταξις). Berlin - Leipzig 1925 - 1926 σελ. 134 + 190 + 118 + 142 : αὐτόθ. σ. 227 - 228.* 550

- B *S. Menardos, Arbeiten zur zyprischen Grammatik (Sammelreferat):* ByzZ 26 (1926) 388 - 391. 551
- Π *Εἶναι τὸ galimatias ἀληθῶς λέξις βυζαντιακή; :* Ἐπετη- 552
 ρις Βυζ. Σπουδῶν 3 (1926) 28 - 33.
- Π *Ἑνταλῶνω :* αὐτόθ. σ. 248. 553
- Π *Κοντός, κοντοπορεία usw. :* Festschrift Kretschmer, Wien 554
 1926 σ. 35 - 38.
 Κρίσ. : P. Wahrmann, Gl. 17 (1929) 234.
- Π *Γλωσσικά (κόκκος, κουκκί, κουκκούτσι, κοκκάρι κλπ.) :* Ἡμε- 555
 ρολ. Μεγάλ. Ἑλλάδ. 5 (1926) 126 - 133.
- A *Περὶ τοῦ ῥήματος ξέρω :* Πρακτ. Ἀκ. Ἀθ. 1 (1926) 64 - 68. 556
- A *Περὶ τῆς γενέσεως καὶ χρήσεως γλωσσικοῦ τινος τύπου ἐν τῇ νέᾳ 557
 Ἑλληνικῇ (θὰ τὸ ξέρω, θὰ τὸ ἤξερα κλπ.) :* αὐτόθ. σ. 143-145.
- A *Μικρὰ συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης :* αὐτόθ. 558
 σ. 214 - 221.
 Κρίσ. : P. Kretschmer, Gl. 18 (1930) 222.
- Δ *Ἡ Ἥπειρος καλεῖ τοὺς ἐρευνητάς της :* Ἡπειρωτ. Χρονικά 1 559
 (1926) 5 - 6.
- B *Ε. Ἀναστασιάδου, Γεωργίου Γενναδίου βίος καὶ ἔργα. 560
 Α'. - Β'. Παρίσιου 1926 :* αὐτόθ. σ. 102.
- Δ *[Πρόλογος] :* Ξενοφ. Φαρμακίδου, Κύπρια Ἑπη, Λευκοσία 1926 561
 σ. ε' - ζ'.
- Δ *Μία συνέντευξις μὲ τὸν κ. Χατζιδάκιν ἐπὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητή- 562
 ματος :* Ἐφημ. Νέα Ἀλήθεια (Θεσσαλονίκης) 7 Ὀκτωβρίου 1926.

1927

- Π *Συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης (περὶ τῆς γε- 563
 νικῆς) :* Ἀθ. 39 (1927) 56 - 72.
- Εσ *Ἀπάντησις πρὸς τὸν κ. διδάκτορα W. Beschewliw :* αὐτόθ. 564
 σ. 171 - 187.
 Κρίσ. : V. Beševliev, Maked. Pregled 4 (1928) 178 - 189.

- A [Παρατηρήσεις εἰς ἐπιγραφὰς τοῦ Θ' αἰῶνος ἐκ Βουλγαρίας]: 565
αὐτόθ. σ. 257 - 258.
- Π Τσάκωνες: ByzZ 27 (1927) 321 - 324. 566
- Π Randbemerkungen: Byz. - Neugriech. Jbb. 5 (1927) 79. 567
- Π Etymologisches und Methodologisches (I. κρασις = Mischung 568
und κρασί = Wein. II. Ἡ μύτι = Nase. III. βυζιον - βυ-
ζάνω): Gl. 15 (1927) 139 - 146· πβ. ἀριθ. 547.
- Π Μικραὶ συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς μεσαιωνικῆς καὶ νεωτέ- 569
ρας γλώσσης (Α'. Φωνητικά. Β'. Περὶ τῆς μετοχῆς τοῦ παθητι-
κοῦ παρακειμένου ἐν τῇ μεσαιωνικῇ καὶ νέᾳ Ἑλληνικῇ. Γ'. Die
griechische Sprache in der urbulgarischen Inschriften von
Dr. Bescheuliew (Sonderabdruck aus den Jahrbüch. des
National-museums für 1922-1925 Sofia) σ. 381 - 429
(= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 60 - 72). Δ'. Max Vasmer, Ein
russisch-byzantinisches Gesprächsbuch, Beiträge κλπ. Ε'. Ση-
μειώσεις εἰς Φορτιοννάτον): Ἐπετ. Φιλοσοφ. Σχολῆς Πανεπ.
Θεσσαλον. 1 (1927) 3 - 43.
- Π Μικρὰ συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης: Ἡμε- 570
ρολ. Μεγάλ. Ἑλλάδ. 6 (1927) 135 - 143.
- Π Αἱ τοπωνυμῖαι τοῦ χωρίου Μύρθιο: Περιοδ. Κρητ. Φιλολ. 571
Συλλ. ἐν Χανίοις 1 (1927/1928) 3 - 7.
- Δ [Λόγος ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῆς προεδρίας τῆς Ἀκαδημίας Ἀθη- 572
νῶν]: Πρακτ. Ἀκ. Ἀθ. 2 (1927) 4 - 5.
- A Περὶ μεταβιβαστικῆς διαθέσεως πολλῶν ρημάτων: αὐτόθ. σ. 573
16 - 21 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ. 54 - 59).
- Δ Λόγος περὶ τῶν σπουδῶν καὶ τοῦ λεξικοῦ τῆς νέας ἑλληνικῆς 574
γλώσσης: αὐτόθ. σ. 531 - 541.
- B Ὁ πρῶτος τόμος τῶν «Ἑπειρωτικῶν Χρονικῶν»: Ἑπειρωτ. 575
Χρονικά 2 (1927) 218.
- Δ Numerus clausus: Ἐφημ. Νέα Ἀλήθεια (Θεσσαλονίκης) 22 576
Φεβρουαρίου 1927.
- Δ Τὸ γλωσσικὸν ζήτημα: αὐτόθ. 25 Φεβρουαρίου 1927. 577
- Δ Τὸ ἔργον τῶν μαλλιαροκομμουνιστῶν: αὐτόθ. 11 Μαρτίου 1927. 578

- Δ Διὰ τὴν ἀνατροφὴν τῶν νέων : αὐτόθ. 15 Ἀπριλίου 1927. 579
- Δ Ὁ ἐλληνικὸς σιρατός : αὐτόθ. 10 Ἰουνίου - 17 Ἰουνίου 1927. 580
- Δ Ὁ κομμουνισμὸς εἰς τὰ σχολεῖα μας : αὐτόθ. 24 Ἰουλίου - 1 581
Αὐγούστου 1927 ἰδ. καὶ ἐφημ. Ἑστία 14 - 15 Μαΐου 1927.

1928

- Π (Α) Περὶ τῆς χρονολογικῆς πρὸς ἀλλήλους σχέσεως φωνητικῶν τινων 582
νόμων τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς γλώσσης : Ἀθ. 40 (1928) 3 - 11
(= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 26 - 32) πβ. ἀριθ. 606.
- Π Εἰς τὴν παραγωγὴν (Σαμάρι. Πάσχω - πανθάνω καὶ πασχίζω. 583
Γαμματίζω -ομαι = κάμπτω -ομαι. Φιλέλλην) : αὐτόθ. σ.
11 - 19.
- Εσ Ὀλίγαι λέξεις πρὸς τὸν κ. Π. Καρολίδην : αὐτόθ. σ. 19 - 25. 584
- Π L'hellénisme de la Macédoine : REGr. 41 (1928) 390 - 415. 585
- Α Συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης, περὶ τῶν με- 586
τοχῶν : Πρακτ. Ἀκ. Ἀθ. 3 (1928) 634 - 645.
- Δ Ἡ ἐλληνικὴ Θράκη διὰ μέσου τῶν αἰώνων : Θρακικά 1 587
(1928) 1 - 2.
- Δ Ἑλευθέριος Τριανταφύλλου Κούσης : Ἀρχεῖον Πόντου 1 (1928) 588
97 - 98.
- Δ Ἐπεισόδιον ἐκ τῆς μακραίωνος κρητικῆς τραγωδίας : Ἡμερολ. 589
Θεσσαλονίκης Μερόπης Τσιώμου 1928 σ. 65 - 66.

1929

- Π Μικραὶ συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης (Α'. 590
Περὶ τῆς ἡθικῆς γενικῆς ἐν τῇ νέᾳ Ἑλληνικῇ. Β'. Περὶ τῆς
δοριστικῆς ἀντιωνμίας ἀτός, καὶ περὶ τῶν αὐτοπαθῶν τὸν ἐαυ-
τόν μου, ἀπαυτός μου, ἀπατός μου, καὶ περὶ τῆς παρὰ ταύ-
τας γενικῆς μου, σου, του, μας, σας, των - τους ἐν τῇ νεω-
τέρᾳ Ἑλληνικῇ. Γ'. Περὶ τῆς συντάξεως τῶν παθητικῶν ρημά-
των ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλληνικῇ. Δ'. Ἐτυμολογικά, ἄωρος, ἄγω-
ρος, ἀγώρι, ἄγουρος - ἄγγουρος. Ἀρνεύω = ἡσυχάζω καὶ

- ἀρνεύω** = **δεικνύω**. *Ε'*. **καταργοῦνται ἢ καταργιοῦνται**: 'Αθ. 41 (1929) 3-24.
- Κρίσ.: P. Kretschmer, Gl. 20 (1932) 239-240.
- A [Περὶ τῆς κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα ἀπωλείας τῆς δοτικῆς καὶ περὶ τινων κατὰ διαλέκτους ποικιλιῶν τῆς λεγομένης Κοινῆς]: αὐτόθ. σ. 252-253.
- Π *Περὶ τῆς ἀνάγκης λεξικοῦ τῆς μεσαιωνικῆς ἐλληνικῆς γλώσσης*: 592
'Επετηρὶς Βυζ. Σπουδῶν 6 (1929) 14-16.
- Π *'Αεθιρ - ἀθιρ - ἀθι ἐν τῇ Τσακωνικῇ*: αὐτόθ. σ. 44. 593
- Π *Zur Entstehung einiger Verbalformen im Neugriechischen*: 594
Don. nat. Schrijnen, Nijmegen - Utrecht 1929 σ. 419-420.
- Π *Μακεδόνες, Μακεδονία καὶ Μακεδνός*: Μακεδονικὸς 'Αγὼν 1 (1929) 9. 595
- Δ *'Αντιφώνησις*: Πρακτ. 'Ακ. 'Αθ. 4 (1929) (49). 596
- A *Περὶ τῆς χρήσεως τῆς αἰτιατικῆς*: αὐτόθ. σ. 10. 597
- A *Περὶ τῆς ὀρθογραφίας τῆς νέας ἡμῶν γλώσσης*: αὐτόθ. σ. 54. 598
- A *Περὶ τῆς χρήσεως τῶν παθητικῶν ρημάτων ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλληνικῇ*: αὐτόθ. σ. 184-185. 599

1930

- Σ *'Ακαδημικὰ Ἀναγνώσματα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Λατινικὴν γραμματικὴν*, ἔκδ. 2^α, τόμ. Β', ἐν Ἀθήναις 1930, 8^{ον} σελ. ιε' + 603' πβ. ἀριθ. 522. 600
- Κρίσ.: Γ. Ἀναγνωστόπουλος, 'Αθ. 43 (1931) 213-216. P. Kretschmer, Gl. 22 (1934) 198.
- Π *'Ακμὴν - ἀγμὴν καὶ ἀκμὴν - ἀκομὴν - ἀκόμη - ἀκόμα κλπ. Προσθήκη εἰς τὰ ἀνωτέρω*: 'Αθ. 42 (1930) 79-85. 601
- Κρίσ.: P. Kretschmer, Gl. 22 (1934) 234-235.
- B *A. Mirambel, Étude descriptive du parler Maniote méridional par —, ancien professeur à l'Institut supérieur d'études françaises d'Athènes, professeur à l'École des langues orientales. Paris 1929 σελ. XII καὶ 268: αὐτόθ. σ. 86-110' πβ. ἀριθ. 621. 602*

- B Π. Σπανδωνίδου, *Μελένικος, ὁ νεκρὸς μακεδονικὸς ἀκρι-* 603
της, Θεσσαλονίκη 1930, σ. 1-192 εἰς 8ον: αὐτόθ. σ. 255-257.
- B E. Kieckers, *Historische lateinische Grammatik. I Teil.* 604
Lautlehre (mit Berücksichtigung des Vulgärlateins und der
romanischen Sprachen): αὐτόθ. σ. 254-255' πβ. ἀριθ.
620.
- B G. Rohlf's, *Autochthone Griechen oder byzantinische Grä-* 605
zität? (*Revue de la linguistique Romane* 4 (1928) 118-200):
DLZ 51 (1930) 499-501.
- Π *Über das chronologische Verhältnis einiger Lautgesetze des* 606
Altgriechischen zueinander: Gl. 18 (1930) 4-8' πβ. ἀριθ.
582.
- Π (Α) *Περὶ τοῦ θησαυροῦ τῆς μεσαιωνικῆς ἐλληνικῆς γλώσσης*: Ἑπε- 607
τηρὶς Βυζ. Σπουδῶν 7 (1930) 223-226 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ.
13-16) = *Actes du III^{me} congrès international d' études*
Byzantines, Athènes 1932 σ. 62-65.
- Π (Α) *Περὶ τῆς διαιρέσεως τῆς ἱστορίας τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης εἰς* 608
διαφόρους περιόδους: αὐτόθ. σ. 227-230 (= Γλωσσ. Ἔρ. σ.
9-12)' πβ. *Actes du III^{me} congrès international d' études*
Byzantines, Athènes 1932 σ. 116.
- Π *Γόλος - Βόλος*: αὐτόθ. σ. 231-233. 609
Κρίσι.: N. B[e es], *Byz.-Neugriech. Jbb.* 9 (1932) 434.
- Π (Α) *Einiges über das pontische Griechisch*: *Byz.-Neugriech.* 610
Jbb. 7 (1930) 383-387.
- B A. Τζαοτζάνου, *Νεοελληνικὴ σύνταξις ἥτοι συντακτικὸν τῆς* 611
νέας ἐλληνικῆς γλώσσης (δημοικῆς καὶ κοινῆς δμιλουμένης) ἐν
Ἀθῆναις, ἐκδ. Κολάρος, 1928. Σελ. ιε' + 347, εἰς 8ον: αὐτόθ.
σ. 179-181.
- Π *Alt- und Neugriechisches*: *ByzZ* 30 (1930) 218-220. 612
- Π *Γλωσσολογικά περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ ἀναπτύξεως τῆς γλώσσης*: 613
Κρητικά 1 (1930) 3-4.
- Δ Ἑπεισόδιον ἐκ τῆς κρηρικῆς τραγωδίας: αὐτόθ. σ. 113. 614
- Δ [*Ἐπιστολή*]: Ἰόνιος Ἀνθολογία 4 (1930) 105-106. 615

1931

- Π *Μεθοδολογικά*: 'Αθ. 43 (1931) 38 - 40. 616
- Π *'Ετυμολογικά καὶ μεθοδολογικά (Μαραγγιάζω (ἡ φωνητική τροπή τοῦ πτι εἰς φκι καὶ τοῦ ndi εἰς ngi). Βόλος - Γόλος)*: αὐτόθ. σ. 186 - 196. 617
- Β *N. 'Ελευθεριάδου, Πελασγική 'Ελλάς, οἱ Προέλληνες. 'Αθήναι 1931 σελ. 351 εἰς 8ον*: αὐτόθ. σ. 41 - 46. 618
- Β *G. Rohlf s, Etymologisches Wörterbuch der unteritalienischen Gräzität. Mit 1 Karte, Halle, Max Niemeyer 1930*: αὐτόθ. σ. 197 - 202' πβ. ἀριθ. 622. 619
- Β *E. Kieckers, Historische lateinische Grammatik. II. Formenlehre, München (Max Hüber) 1931*: αὐτόθ. σ. 202 - 203' πβ. ἀριθ. 604. 620
- Β *A. Mirambel, Étude descriptive du parler maniote méridional. Paris 1929. XII u. 268 S.*: ByzZ 31 (1931) 363 - 370' πβ. ἀριθ. 602. 621
- Β *G. Rohlf s, Etymologisches Wörterbuch der unteritalienischen Gräzität. Mit 1 Karte. Halle, Max Niemeyer 1930. XLVIII, 394 S. 8ο*: αὐτόθ. σ. 370 - 373' πβ. ἀριθ. 619. 622
- Α *Καὶ πάλιν περὶ τοῦ ὀνόματος Μορέας*: Πρακτ. 'Ακ. 'Αθ. 6 (1931) 219 - 226 (= Γλωσσ. "Ερ. σ. 46 - 53). 623
- Κρίσ.: F. D[ölger], ByzZ 32 (1932) 168.
- Α *Περὶ τῆς ἱστορίας τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης*: αὐτόθ. σ. 400 - 408 (= Γλωσσ. "Ερ. σ. 1 - 8). 624

1932

- Π *Alt- und Neugriechisches (I. χεῖρ - χερσὶ - χερὶ - χεροῖν - χέρι(ον). II. Ein possessivischer Akkusativ in Mittel- und Neugriechischen)*: Gl. 20 (1932) 54 - 62. 625
- Κρίσ.: F. D[ölger], ByzZ 32 (1932) 169 - 170.
- Π *Καὶ πάλιν περὶ τῶν ἐλληνικῶν ἐπιθέτων*: 'Επιστημολ. 1 (1932) 169. 626

- II *Zur Beurteilung der homerischen Sprache*: RhM 81 (1932) 627
97-103' πβ. ἀριθ. 628.
- Kris.: P. Kretschmer, Gl. 22 (1934) 216-217.
- A *Περὶ τῆς παρ' Ὀμήρῳ χρήσεως τῆς ἰωνικῆς καὶ αἰολικῆς διαλέκτου*: Πρακτ. Ἀκ. Ἀθ. 7 (1932) 185-193 (= Γλωσσ. Ἐρ. σ. 17-25) πβ. ἀριθ. 627.
- B *E. Mayser, Grammatik der griechischen Papyri aus der Ptolemäerzeit, mit Einschluss der gleichzeitigen Ostraka und der in Aegypten verfassten Inschriften. Bd. I und II. Berlin-Leipzig, de Gruyter: Byz.-Neugriech. Jbb 9 (1932) 203-204' πβ. ἀριθ. 632, 635, 646.* 629
- B *A. Maidhof, Neugriechische Rückwanderer aus den romanischen Sprachen unter Einschluss des Lateinischen. Athen 1931 (= Texte und Forschungen zur byzant.-neugriechischen Philologie herausgegeben von Prof. Dr. Nikos A. Bees (Βέης) No 10) XXIV+82 S. 80: αὐτόθ. σ. 205-206.* 630
- B *A. Mirambel, Étude de quelques textes maniotes. Thèse complémentaire pour le doctorat ès lettres présentée à la faculté des lettres de l'Université de Paris par —. Paris 1929: Ἀθ. 44 (1932) 257-262.* 631
- B *E. Mayser, Grammatik der griechischen Papyri aus der Ptolemäerzeit. Τόμ. Β', τευχ. 2ον, Berlin-Leipzig 1933 εἰς 8ον σελ. XIV+336: αὐτόθ. σ. 263-264' πβ. ἀριθ. 629, 635, 646.* 632

1933

- II *Μεθοδολογικά*: Ἀθ. 45 (1933) 182-192. 633
- B *C. Arbenz, Die adjektiva auf -ιμος: ein Beitrag zur Wortbildung, 1932, σελ. 123: αὐτόθ. σ. 192-196.* 634
- B *E. Mayser, Grammatik der griechischen Papyri aus der Ptolemäerzeit, mit Einschluss der gleichzeitigen Ostraka und der in Aegypten verfassten Inschriften. Band II, 2. Satzlehre. Analytischer Teil, zweite Hälfte, 2. Lieferung. Berlin-Leipzig 1934, σελ. XVI+293 εἰς 8ον: αὐτόθ. σ. 373-374' πβ. ἀριθ. 629, 632, 646.* 635



- Δ Συμβολή τοῦ Κοραῆ εἰς τὴν μελέτην τῆς νέας Ἑλληνικῆς: Πρακτ. 636
Ἀκ. Ἀθ. 8 (1933) (45) - (49).
- A Συμβολή εἰς τὴν ἱστορίαν ἑλληνικῶν τινων ἐπιθημάτων: αὐτόθ. 637
σ. 335 - 343.
- B Μ. Διοὺ δάκην, Κρητικὲς μαντινάδες, κριτικὴ ἔκδοσις, Ἡρά- 638
κλειο 1933: Ἐπιστημολ. 1 (1933) 396 - 398.
- Εσ Καὶ πάλιν περὶ τοῦ Μορέως. Β'. Περὶ τῆς ἀπωλείας τοῦ τύπου 639
τῶν ἐθνικῶν ὀνομάτων εἰς -εύς: αὐτόθ. σ. 235 - 240.
- B C. Buck, Comparative Grammar of Greek and Latin. Chi- 640
cago 1933 εἰς 8ον, σελ. XV+405: αὐτόθ. σ. 250.
- B E. Kieckers, Einführung in die indogermanische Sprach- 641
wissenschaft, I. München, Max Hüder, 1933 σ. XVIII+193:
αὐτόθ. σ. 374.

1934

- Σ Γλωσσολογικαὶ Ἔρευναι, τόμ. Α', ἐν Ἀθήναις 1934, 8ον σελ. 642
η' + 644.
- Κρίσι. : P. Kretschmer, Gl. 26 (1933) 47 - 48.
- Π Miszellen zur griechischen Grammatik (I. Die Aoriste auf 643
-εσα. II. Bedeutungsentwicklung einiger Verben. III. Verba,
die von Nomina auf -μα gebildet sind. IV. Über den Na-
men Μορέας (= Πελοπόννησος). V. Στήμα - στάμα - στέμα):
Gl. 22 (1934) 128 - 135.

1935

- Π Ὑπολείμματα (1. Ἰλεση, ἀπαλη κ.τ.λ. 2. Περὶ ἀφομοιώσεως 644
φωνηέντων ἐν τῇ Ν. Ἑλληνικῇ. 3. Κοιτάζω - κοιτῶ. 4. Ἀνω-
μαλῖαι τινὲς ἐν τοῖς φωνητικοῖς νόμοις: Ἀθ. 46 (1935) 3 - 8.
- Εσ Μεθοδολογικά (Κοιτάζω - κοιτῶ): αὐτόθ. σ. 178 - 190. 645
- B E. Mayser, Grammatik der griechischen Papyri aus der 646
Ptolemäerzeit mit Einschluss der gleichzeitigen Ostraka und
der in Aegypten verfassten Inschriften. Band I. Laut- und

Wortlehre. III. Teil : Stammbildung. Zweite umgearbeitete Auflage. Berlin - Leipzig (Walter de Gruyter und Co) 1936
σελ. VIII+308: αὐτόθ. σ. 253' πβ. ἀριθ. 629, 632, 635.

- Π "Αλιζα und das Makedonische : Gl. 23 (1935) 268 - 270. 647

1936

- Π *Über zwei unregelmässige Deminutiva im Neugriechischen :* 648
Gl. 25 (1936) 101.

1938

- Δ *Διὰ τοὺς Κρητας :* Ἑπετ. Ἑταιρ. Κρητ. Σπουδῶν 1 (1938) 1. 649

ΑΓΓΕΛΙΚΗ Μ. ΜΑΛΙΚΟΥΤΗ